This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

A 469531

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
LIBRARIES

880.5
M82
1813

In tali nunquam lassat venatio sylva.
A.D.1884.

Æ.

ELEMENTA

LINGUÆ GRÆCÆ.

Moor, James

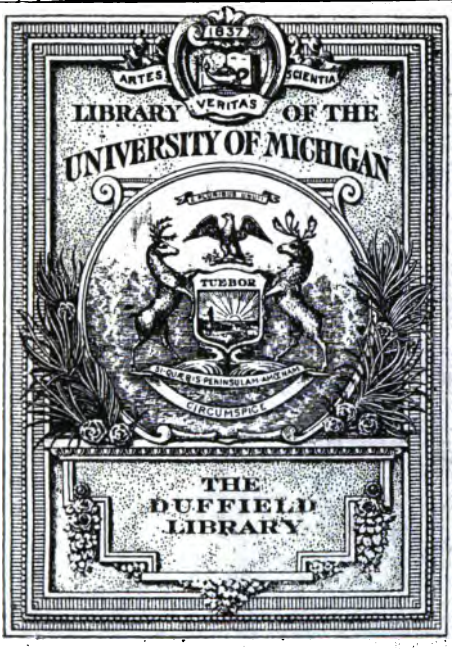

THE GIFT OF
THE TAPPAN PRESBYTERIAN ASSOCIATION

CÆ;

LIS

L. D.

of.

A,

S, IN USUM

A. M.

NOVI EBORACI:

IMPENSIS T. & J. SWOR[illegible]

160 *Pearl-street.*

1813.

Moor, James

ELEMENTA

LINGUÆ GRÆCÆ;

NOVIS, PLERUMQUE, REGULIS

TRADITA.

STUDIO JACOBI MOOR, LL. D.

In Academia Glascuensi Litt. Græc. Prof.

PRIMA EDITIO AMERICANA,

CUM QUIBUSDAM ADJECTIS BREVIBUS, IN USUM TYRONUM JUNIORUM.

CURA GEORGII IRONSIDE, A. M.

NOVI EBORACI:

IMPENSIS T. & J. SWORDS,

160 *Pearl-street.*

1813.

063 030 632

A 469 531

District of New-York, ss:

BE IT REMEMBERED, that on the eleventh day of June, in the thirty-seventh year of the independence of the United States of America, George Ironside, of the said district, hath deposited in this office the title of a book, the right whereof he claims as proprietor, in the words following, to wit:

"Elementa Linguæ Græcæ; novis, plerumque, regulis tradita. Studio Jacobi "Moor, L L. D. In Academia Glascuensi Litt. Græc. Prof. Prima editio America-"na, cum quibusdam adjectis brevibus, in usum tyronum juniorum. Cura Georgii "Ironside, A. M."

In conformity to the act of the congress of the United States, entitled, "an act for "the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, "to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned;" and also to an act entitled an "act supplementary to an act entitled an act for the "encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, to "the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned, and "extending the benefits thereof to the arts of designing, engraving, and etching his-"torical and other prints."

THERON RUDD, *Clerk of the New-York district.*

EXCUDEBANT D. & G. BRUCE.

Gift
Tappan Presb. Ass
12-5-1931

Literarum Græcarum Nexus et scribendi compendia explicata; ea saltem quæ moræ aliquid Discentibus inferre possint.

αι	αι	ἐυ	ἐυ	σσ	σσ
αλ	αλ	ην	ην	στ	στ
αλλ	αλλ	καὶ	καὶ	σχ	σχ
ἀν	ἀν	κατὰ	κατὰ	ται	ται
ἀπὸ	ἀπὸ	μαρ	μαρ	ταῖς	ταῖς
αυ	αυ	μεθ	μεθ	τὴν	τὴν
γὰρ	γὰρ	μὲν	μὲν	τῆς	τῆς
γεν	γεν	μεν	μεν	το	το
δὲ	δὲ	μετὰ	μετὰ	τὸν	τὸν
εἶ	εἶ	μῶν	μῶν	τῶν τῶν	τῶν
εἶναι	εἶναι	οἷον	οἷον	τῶ	τῶ
ἐκ	ἐκ	ου	ου	τῶν τῶν	τῶν
ελ	ελ	παρὰ	παρὰ	υ	ῦ
ἐν	ἐν	περὶ	περὶ	υι	υι
ἐξ	ἐξ	ρι	ρι	υν	υν
ευ	ευ	ρο	ρο	ὑπερ	ὑπερ
ἐπὶ	ἐπὶ	σθ	σθ	υς	υς
ἐστι	ἐστι	σθαι	σθαι	ω	ῶ
ερ	ερ	σπ	σπ	ὑπο	ὑπο

LECTORI S. D.

GEORGIUS IRONSIDE.

Quæ in hacce grammatica Clariss. Vir Jac. Moor imperfecta reliquit, supplere nec audeo nec tentavi. Ut studia tyronum faciliora redderem, paradigmata nominum, cujusque declinationis, cum articulo exhibui; adjectivorum flexionem et paradigmata verborum, utriusque conjugationis, secundum modos et tempora inserui; et quoniam Exercitationes Græcæ Rev.vir.Gul, Neilson maxime meritoque sunt in usu, Syntaxin, perpauculis mutatis, e libro ejus extraxi, et de Dialectis Græcorum ex Grammatica De Port Royal *pauca adjeci. Vale et fruere.*

Dabam Novi Eboraci,
Calend. Junii 1813tio.

ERRATA.

Inter alia a Lectore candido sequentia majora errata sunt corrigenda.

Pag. 28. l. 22. pro ο, lege ας.
98. in futuro prim. et in aor. prim. pass. δελοω, dele σ ante θ.
98. l. ult. pro δεδηλωσε, leg. δεδηλωσο.
102. l. 9. pro ῶ, l. ςῶ.
104. l. 12. pro ἑςημι, l. ἱςημι.
118. l. 17. pro δακουντα, l. δοκουντα.
128. l. 25. pro οω, l. αω.
130. l. 19 pro εςαλκ. l. εςαλκα.
142. l. 20. pro βελαβα, l. βεβλαβα.
150. l. 9. pro ἑκαμην, l. ἡκαμην.

In Syntaxi, et seq.

Pag. 57. l. 12. pro ανθωπειον, l. ανθρωπειον.
58. l. 17. pro στε, l. εστε.
68. l. 1. pro præpositione, l. præpositio.
71. l. 9. pro Fοινος pro οινος l. Fοινος pro οινος.

LITERÆ.

Literæ Græcorum sunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.	
Α, α.	ἄλφα.	alpha.
Β, β, ϐ.	βῆτα.	bêta.
Γ, γ, ϝ.	γάμμα.	gamma.
Δ, δ.	δέλτα.	delta.
Ε, ε.	ἐψιλόν.	epsilon.
Ζ, ζ.	ζῆτα.	zêta.
Η, η.	ἦτα.	êta.
Θ, θ, ϑ.	θῆτα	thêta
Ι, ι.	ἰῶτα.	iôta.
Κ, κ.	κάππα.	kappa.
Λ, λ.	λάμβδα.	lambda.
Μ, μ.	μῦ.	my.
Ν, ν.	νῦ.	ny.
Ξ, ξ.	ξῖ.	xi.
Ο, ο.	ὀμικρόν.	omikron.
Π, π, ϖ.	πῖ.	pi.
Ρ, ρ.	ῥῶ.	rho.
Σ, σ, ς.	σίγμα.	sigma.
Τ, τ, ϯ.	ταῦ	tau.
Υ, υ.	ὑψιλόν.	upsilon.
Φ, φ.	φῖ.	phi.
Χ, χ.	χῖ.	chi.
Ψ, ψ.	ψῖ.	psi.
Ω, ω.	ὠμέγα.	omega.

Literæ cujusque vis intelligitur ex initiali sono Nominis.

Literæ sunt vel VOCALES vel CONSONANTES.

Vocales septem. Scilicet;

duæ breves, ε, ο.

duæ longæ, η, ω.

tres ancipites, α, ι, υ.

Nimirum; utraque BREVIS habet suam LONGAM.

Anceps, autem, nunc pro Brevi sumitur, nunc pro Longa. Nunc in diversis vocibus, nunc in eâdem. Sic;

α, in πατὴρ, *pater*, pro brevi, semper.*

α, in λαὸς, *populus*, pro longa, semper.

α, in Ἄρης, *Mars*, pro brevi aut longa, scriptoris arbitrio.

Duæ vocales simul enunciatæ, faciunt Diphthongum.

Si utraque vocalis exauditur æque, vocatur Diphthongus PROPRIA. Si non, IMPROPRIA.

Propriæ sunt sex; et oriuntur ex brevibus et α pro brevi, cum ι vel υ subjuncta.

ex ε, { ει. ευ. ex ο, { οι. ου. ex α, { αι. αυ.

Ex impropriis, tres ᾳ, ῃ, ῳ, vocantur surdæ. Nam in his ι parum auditur, adeoque non AD-scribitur, sed SUB-scribitur. †

Consonans SIMPLEX vel est MUTA, vel SEMIVOCALIS.

---

* α, pro Brevi sumta, habet suam longam η.

† Reliquæ tres impropriæ sunt ηυ, ωυ, υι. Prior vocalis diphthongi vocatur a Grammaticis *præpositiva;* posterior, *subjuntiva.*

Mutæ novem; scil.

Tenues,	π, κ, τ.
Mediæ,	β, γ, δ.
Aspiratæ,	φ, χ, θ.

Nimirum, unaquæque tenuis habet suam mediam, et aspiratam; quæ tres vocantur ejusdem ordinis; quia proferuntur eodem vocis instrumento, progrediente ab enunciatione tenui ad fortiorem, et ad fortissimam sive asperam. Scilicet;

Labiis,	π, β, φ.	enunciantur	ip, ib, iph.
Palato,	κ, γ, χ.		ik, ig, ich.
Dentibus,	τ, δ, θ.		it, id, ith.

Semivocales quinque sunt. Scilicet;

LIQUIDÆ quatuor λ, μ, ν, ρ; et ς, SOLITARIUM.*

Liquidæ vocantur etiam IMMUTABILES; scilicet in flexione nominis et verbi.

Consonans DUPLEX fit ex muta cum adjuncta ς. Sic, tres mutarum ordines, cum ς, faciunt TRES Duplices. Scilicet;

---

* Itaque, primarii Literarum soni videntur in universum esse tredecim. Scilicet; Vocales quinque non-longæ; Consonantes, tres mutæ tenues, et quatuor liquidæ, cum ς.

Has autem, una cum tribus mutis mediis, a Phœnicibus ad Græcos, circiter centum et quinquaginta annos ante captam Trojam, attulisse dicitur CADMUS;

PALAMEDES, postea, tres aspiratas addidisse, atque duplicem ξ; temporibus belli Trojani:

SIMONIDES, denique, complevisse duplices, et vocales longas adjecisse; quadringentos circiter annos post captam Trojam; tempore, scilicet, Marathoniæ pugnæ celeberrimæ; quo, maxime, tempore, viguit Græcorum virtus, Libertas, Literæ, Gloria.

π, β, φ,	cum ς, facit	ψ.	enunciatur autem*	πς.
κ, γ, χ,		ξ.		κς.
τ, δ, θ,		ζ.		δς.

In flexionibus, Duplex resolvi potest in mutam quamvis ejus ordinis unde facta est, et ς.

σῖγμα finale vocis, ς scribitur. Non finale, σ.

γ, ante mutam sui ordinis, enunciatur sono quodam medio inter ν et γ; qualis, apud nos, in syllabis *-ing -ang -ung*. Sic;

ἄγκος,	ἄγγελος,	ἔγχος,
vallis.	*nuncius.*	*hasta,*

DE SYLLABA.

Accentus, sive syllabæ tonus, triplex est, scilicet;

Acutus [´] ut τύπτω, *verbero.*

Gravis [`] ut τιμὴ, *honor.*

Circumflexus [˜] ut ποιῶ, *facio.*

Acutus, syllabæ tonum acuit; Gravis, obtundit; Circumflexus, in syllabis longis, utriusque vim conjungit; ut indicabat olim antiqua ejus figura [^].

Spiritus duo sunt. Asper [῾]; et Lenis [᾽].

Spiritus asper vim habet eandem quam apud Latinos H; quam quidem ejus figuram ab ipsis antiquis Græcis mutuati sunt. Et ita HEKATON, centum, reperitur scriptum, in monumentis quibusdam antiquissimis.

Spiritus lenis tantum notat non adhibendum esse asperum.

---

* Vide Dion. Hal. περὶ συνθ. § 14.

Vocalis initialis habet semper spiritum. Sic;

αμα, *simul.*

ἐγὼ, *ego.*

υ initialis habet semper asperum.

item ῥ initialis habet semper asperum. At ῥ media; si simplex, habet nullum; si duplex, habet utrumque, prior lenem, posterior asperum. Sic; *πόῤῥω*, *longe.*

DE NOMINE.

NOMEN habet GENERA, NUMEROS, CASUS.

GENERA sunt tria; MASCULINUM, FEMININUM, NEUTRUM.

NUMERI tres; SINGULARIS, DUALIS, PLURALIS.

DUALIS NUMERUS de iis usurpatur quæ vel nascuntur gemina, vel censentur; qualia, quotidie, nominanda veniunt quamplurima.

CASUS quinque. NOMINATIVUS, GENITIVUS, DATIVUS, ACCUSATIVUS, VOCATIVUS.

Lingua Græca non agnoscit casum ABLATIVUM.

DE NOMINUM DECLINATIONE.

REGULÆ GENERALES.

1. Singularis Nominativus desinit semper, vel in vocali non brevi, vel ν, ῥ, ς.

2. Singularis Vocativus similis est Nominativo, plerumque; Pluralis, semper.

3. Neutrorum Accusativus et Vocativus

semper sunt similes Nominativo; et, in plurali, semper in α desinunt.

4. Singularis Dativus semper in ι desinit; vel subscriptum, vel adscriptum.

5. Pluralis Genitivus semper in ων. Accusativus in ς.

6. Dualis Nominativus, Accusativus et Vocativus semper similes. Item Genitivus et Dativus.

Declinatio Prima.

Terminationes habet quatuor.
duas femininas, η, α;
duas masculinas, ης, ας; a femininis ortas, addendo ς.

1. Harum omnium primaria est η.

Paradigma Nominum in η; τιμὴ, *honor*.

	Sing. Num.
N. V.	τιμ-ή.
G.	τιμ-ῆς.
D.	τιμ-ῇ.
A.	τιμ-ήν.
	Dual. Num.
N. A. V.	τιμ-ά.
G. D.	τιμ-αῖν.
	Plur. Num.
N. V.	τιμ-αί.
G.	τιμ-ῶν.
D.	τιμ-αῖς.
A.	τιμ-ὰς.

2. In singulari; α semper habet αν accusati-

vi; sed α *purum, et ρα, habent etiam ας et ᾳ genitivi et dativi†. In ceteris, ut η.

Sic; μοῦσα, *musa*.

N. V.	μοῦσ-α.
A.	μοῦσ-αν.

φιλία, *amicitia*.

N. V.	φιλ-ία.
G.	φιλ-ίας.
D.	φιλ-ίᾳ.
A.	φιλ-ίαν.

ἡμέρα, *dies*.

N. V.	ἡμέ-ρα.
G.	ἡμέ-ρας.
D.	ἡμέ-ρᾳ.
A.	ἡμέ-ραν.

3. Terminatio Masculina habet ου genitivi, et perdit ς vocativi; in ceteris ut terminatio feminina unde oritur. Sic;

N. Χρύσ-ης, *Chryses*; G. Χρύσ-ου.
V. Χρύσ-η. in ceteris, ut η.
N. Παυσανί-ας, *Pausanias*; G. Παυσανί-ου.
V. Παυσανί-α. in ceteris, ut α purum.
N. Πυθαγόρ-ας, *Pythagoras*; G. Πυθαγόρ-ου.
V. Πυθαγόρ-α. in ceteris ut ρα.

4. -της habet ‡α vocativi; -ης autem η, vel α. Sic;

N. ποιητής. V. ποιητά. *poeta*.
N. λῃστής. V. λῃστή, vel λῃστά. *latro*.

---

* Hoc est, post vocalem.

† Item δα, θα, et ᾶ circumflexum, sed rara; et ξλα, μα sed rarissima.

‡ Item Gentilia; ut Πέρσης. V. Πέρσα, *Persa*.

Nomina Declinationis PRIMÆ declinanda.

λύπη, *dolor.*	μέλισσα, *apis.*	λύρα, *lyra.*
Ατρείδης, *Atrides.*	δεσπότης, *dominus.*	Βορέας, *Boreas.*
τύχη, *fortuna.*	Εὐαγόρας, *Euagoras.*	θάλασσα, *mare.*
καρδία, *cor.*	Πηλείδης *Pelides.*	κριτής, *judex.*
Ορέστης, *Orestes.*	Καλλίας, *Callias.*	δόξα, *opinio.*
κιθάρα, *cithara,*	ὀργή, *ira.*	ῥίζα, *radix.*
θύρα, *ostium.*	ἀκοντιστής, *jaculator.*	τραυματίας, *saucius.*
ἡλικία, *tempus ætatis.*	θυέλλα, *tempestas.*	ἐλαία, *olea.*
Αφροδίτη, *Venus.*	Θυέστης, *Thyestes.*	προφήτης, *propheta.*
μαθητὴς *discipulus.*	νύμφη, *nympha,*	ἑστία, *focus.*
δίψα, *sitis.*	Χαβρίας, *Chabrias.*	τοξότης, *sagittarius.*
σελήνη, *luna.*	γλῶσσα, *lingua.*	εὐδία, *serenitas.*
σοφιστὴς, *sophista,*	ἀγορὰ, *forum.*	εἰρήνη, *pax.*
πίλεια, *columba.*	τεχνίτης, *artifex.*	σοφία, *sapientia.*
Αἰνείας, *Æneas.*	ἡδονὴ, *voluptas.*	μέλαινα, *nigra.*
γέφυρα, *pons.*	γωνία, *angulus.*	τάλαινα, *misera.*
λύσσα, *rabies.*	βία, *vis.*	δίκη, *jus.*
κιθαριστὴς, *citharista.*	αὔρα, *aura.*	βουλὴ, *consilium.*
Αναξαγόρας, *Anaxag.*	ἀνία, *tristitia.*	μάχαιρα, *gladius.*
ἀρετὴ, *virtus.*	ἀγωνιστὴς, *certator.*	φρονημάτιας, *excelsus.*
Πριαμίδης, *Priamides.*	νεφέλη, *nubes.*	φαρέτρα, *pharetra.*
τέχνη, *ars.*	Κριτίας, *Critias.*	αἰτία *causa.*

In prima declinatione articulum uti possumus sic.

	Sing.		Sing.
N.	ἡ τιμή	N.	ὁ χρύσης
G.	τῆς τιμῆς	G.	τοῦ χρύσου
D.	τῇ τιμῇ	D.	τῷ χρύσῳ
A.	τὴν τιμήν	A.	τόν χρύσην
V.	ὦ τιμή	V.	ὦ χρύση
	Dual.		Dual.
N.A.V.	τὰ τιμά	N.A.V.	τώ χρυσα
G. D.	ταῖν τιμαῖν	G.D.	τοῖν χρύσαιν
	Plural.		Plural.
N.	αἱ τιμαί	N.	οἱ χρύσαι
G.	τῶν τιμῶν	G.	τῶν χρυσῶν
D.	ταῖς τιμαῖς	D.	τοῖς χρυσαῖς
A.	τὰς τιμάς	A.	τοὺς χρύσας
V.	ὦ τιμάι	V.	ὦ χρύσαι

Declinatio Secunda.

Duas habet terminationes; ος, et ον.
ον semper neutrum; ος nunquam.

Paradigma Nominum in ος.

λόγος. *oratio.*

	Sing.
N.	λόγ-ος.
G.	λόγ-ου.
D.	λόγ-ῳ.
A.	λόγ-ον.
V.	λόγ-ε.
	Dual
N. A. V.	λόγ-ω.
G. D.	λόγ-οιν.
	Plur.
N. V.	λόγ-οι.
G.	λόγ-ων.
D.	λόγ-οις.
A.	λόγ-ους.

Eodem modo declinantur etiam Nomina in ον, observatâ tertia regula generali. Sic; μέτρον *mensura.*

	Sing.
N. A. V.	μέτρ-ον. per Reg. 3tiam gen.
G.	μέτρ-ου.
D.	μέτρ-ῳ.
	Dual.
N. A. V.	μέτρ-ω.
G. D.	μέτρ-οιν.

	Plur.
N. A. V.	μέτρ-α. per Reg. 3tiam gen.
G.	μέτρ-ων.
D.	μέτρ-οις.

Nomina Declinationis SECUNDÆ declinanda.

ἀγρὸς, *ager.*	δένδρον, *arbor.*	ἀδελφὸς *frater.*
φῦλον, *tribus.*	φύλλον, *folium.*	ἄνθρωπος, *homo.*
κρίνον, *lilium.*	ἄμπελος, *vitis.*	ἄνεμος, *ventus.*
βίος, *vita.*	δρόμος, *cursus.*	μύρον, *unguentum.*
ἥλιος, *sol.*	ῥόδον, *rosa.*	θυμὸς, *animus.*
ὄνειρος, *somnium.*	κέντρον, *stimulus.*	παρθένος, *virgo.*
ὕπνος, *somnus.*	φόβος, *timor.*	τόξον, *arcus,*
φόνος, *cædes.*	στέφανος, *corona.*	σκῆπτρον, *sceptrum.*

In secunda declinatione cum articulo sic.

	Sing.		Sing.
N.	ὁ λόγος	N. A. V.	τὸ μέτρον
G.	τοῦ λόγου	G.	τοῦ μέτρου
D.	τῷ λόγῳ	D.	τῷ μέτρῳ
A.	τὸν λόγον		
V.	ὦ λόγε		
	Dual.		Dual.
N.A.V.	τὼ λόγω	N. A. V.	τὼ μέτρω
G. D.	τοῖν λόγοῖν	G. D.	τοῖν μέτροῖν
	Plur.		Plur.
N.	οἱ λόγοι	N. A. V.	τὰ μέτρα
G.	τῶν λόγων	G.	τῶν μέτρων
D.	τοῖς λόγοῖς	D.	τοῖς μέτροῖς
A.	τοὺς λόγους		
V.	ὦ λόγοι		

DECLINATIO TERTIA.

Terminationes habet omnimodas, præter η; et omnia genera. Et auget Nomen unâ Syllaba in casibus obliquis.

Paradigma Masculinorum et Femininorum.

Σωτὴρ, *servator.*

	Sing.
N. V.	Σωτὴρ.
G.	Σωτῆρ-ος.
D.	Σωτῆρ-ι.
A.	Σωτῆρ-α.
	Dual.
N. A. V.	Σωτῆρ-ε.
G. D.	Σωτῆρ-οιν.
	Plur.
N. V.	Σωτῆρ-ες.
G.	Σωτῆρ-ων.
D.	Σωτῆρ-σι.
A.	Σωτῆρ-ας.

Eodem modo declinantur etiam Nomina Neutra, observatâ tertia regula generali.

Sic; βῆμα, *tribunal.*

	Sing.
N. A. V.	βῆμα. per Reg. 3tiam gen.
G.	βήματ-ος.
D.	βήματ-ι.
	Dual.
N. A. V.	βήματ-ε.
G. D.	βήματ-οιν.
	Plur.
N. A. V.	βήματ-α. per Reg. 3tiam gen.
G.	βήματ-ων.
D.	βήμασ-ι.

In tertia declinatione cum articulo sic.

	Sing.		Sing.
N.	ὁ σωτὴρ	N. A. V.	τὸ βῆμα
G.	τοῦ σωτῆρος	G.	τοῦ βήματος
D.	τῷ σωτῆρι	D.	τῷ βήματι
A.	τὸν σωτῆρα		
V.	ὦ σωτὴρ		
	Dual.		Dual.
N. A. V.	τὼ σωτῆρε	N. A. V.	τὼ βήματε
G. D.	τοῖν σωτῆροιν	G. D.	τοῖν βήματοιν
	Plural.		Plural.
N.	οἱ σωτῆρες	N. A. V.	τὰ βήματα
G.	τῶν σωτήρων	G.	τῶν βημάτων
D.	τοῖς σωτῆρσι	D.	τοῖς βήμασι
A.	τοὺς σωτῆρας		
V.	ὦ σωτῆρες		

DE FORMANDO GENITIVO.

Regulæ generales tres.

I.

Si Nomen non desinit in ς; postponitur terminatio vel -ος, vel -τος. Sic;

σίνηπι,	σινήπι-ος,	*sinapi.*
παίαν,	παιάν-ος,	*pæan.*
Τιτᾶν,	Τιτᾶν-ος,	*Titan.*
μέλι,	μέλι-τος,	*mel.*
Ξενοφῶν,	Ξενοφῶν-τος,	*Xenophon.*

II.

Si Nomen desinit in ς; abjecto ς, postponitur terminatio vel -ος, vel -τος, -δος, -θος. Sic;

ἥρως,	ἥρω-ος,	*heros.*
ἰχθύς,	ἰχθυ-ος,	*piscis.*
καῦραψ,	καῦραπ-ος,	*procella.*
λέβης,	λέβη-τος,	*lebes.*

ἄναξ,	ἄνακ-τος,	*princeps.*
λάμπας,	λάμπα-δος,	*lampas.*
ὄρνις,	ὄρνιθος,	*avis.*

Sed, præterea; in multis nominibus utriusque Regulæ, corripitur syllaba præcedens terminationem addendam.

Id fit tribus modis.

1. Diphthongus abjicit subjunctivam.
2. Vocalis longa mutatur in suam brevem.
3. Ancipites ι, et υ, mutantur in brevem ε.

Sic;

1.

βασιλεύς,	βασιλέ-ος	*rex.*
βοῦς,	βο-ός,	*bos.*
γραῦς,	γρα-ός,	*vetula.*
ναῦς,	να-ος,	*navis.*

2.

ποιμήν,	ποιμέν-ος,	*pastor.*
πατήρ,	πατέρ-ος,	*pater.*
Λητώ,	Λητό-ος,	*Latona.*
κανών,	κανόν-ος,	*regula.*
δράκων,	δράκον-τος,	*draco.*
*αἰδώς,	αἰδό-ος,	*pudor.*
τετυφώς,	τετυφό-τος,	*qui verberavit.*

3.

δύναμις,	δυνάμε-ος,	*potentia.*
πόλις,	πόλε-ος,	*urbs.*
πῶϋ,	πώε-ος,	*grex.*
ἄστυ,	ἄστε-ος,	*urbs.*

III.

Substantiva in ος, quoniam jam habent terminationem genitivi, tantum interponunt ε

* Sic γάλοως *glos.* in Gen. P. γάλοων. Hom. Il. ω. 769.

ante ος, ut augeantur. Et sunt omnia neutra. Sic;

τεῖχος,	τείχ-ε-ος,	*murus.*
μέρος,	μέρ-ε-ος,	*pars.*

Regulæ Speciales duæ.

1. Adjectivorum in ις, et ους,* genitivus masculini generis, per regulas formatus, est etiam genitivus neutri. Sic;

M.	φιλόπατρις,	φιλοπάτρι-δος,	*patriæ amans.*
N.	φιλόπατρι	φιλοπάτρι-δος.	
M.	δίπους,	δίπο-δος,	*mas bipes.*
N.	δίπουν,	δίπο-δος,	*animal bipes.*

2. At, vice versa, adjectivorum non in ις, vel ους, genitivus neutri generis, per regulas formatus, est etiam genitivus masculini.

Atque ita in participiis universis; et in his genitivus semper in -τος. Sic;

Adjectiva.

Masc.	Neut.	genitivus utriusque.	
τέρην,	τέρεν,	τέρεν-ος	*tener.*
ἀληθής,	ἀληθές,	ἀληθέ-ος,	*verus.*
μέλας,	μέλαν,	μέλαν-ος,	*niger.*
χαρίεις,	χαρίεν,	χαρίεν-τος,	*venustus.*

Participia.

ςας,	ςὰν,	ςὰν-τος,	*stans.*
τύπων,	τύπον,	τύπον-τος,	*qui verberavit.*
τυπων,	τυποῦν,	τυποῦν-τος,	*verberaturus.*

* Scilicet composita ex ποῦς, *pes.*

Eâdem ratione genitivum formant nomina quædam propria appellativa, et ejusmodi, quæ primitus fuere participia vel adjectiva.

Sic; Αἴας *Ajax*, olim fuit participium, habens neutrum Αἴαν; quare genitivus est Αἴαν-τος. Sic;

Πολυδάμας,	Πολυδάμαν-τος,	*Polydamas.*
γίγας,	γίγαν-τος,	*gigas.*

Sic etiam κτεὶς *pecten*, olim fuit adjectivum, habens neutrum κτὲν; quare genitivus est κτενὸς; et Σιμόεις *Simois*, Σιμόεν-τος.*

Atque hæ sunt regulæ pro genitivo.

Ceterum, usu, et aure, facile dignoscitur quando addenda sit -ος, et quando -τος, vel -δος, vel -θος.

-τηρ, -τερος patitur Syncopen in casibus obliquis. Sic;

πατ'ρ,	πατέρος,	πατρὸς,	*pater.*
	πατέρι,	πατρὶ.	
	πατέρες,	πατρὲς, &c.	
μήτηρ,	μητέρος,	μητρὸς, &c†.	*mater.*
θυγάτηρ,	θυγατέρος,	θυγατρὸς, &c.	*filia.*

Item, ἀνὴρ, ἀνέρος, ἀνδρὸς, &c. vir. ubi, præter syncopen, inseritur δ; quia Græci nunquam, in eadem voce, proferebant ρ proxime post ν.

---

* Hæc verba et multa alia participia primitus fuisse non videntur, sed substantiva, quorum rectus casus olim in ης desinebat: Sic Αἴας primitus erat Αἴανς, habens genitivum, per regulam secundam generalem, Αἴαντος· Σιμόεις, Σιμόενς, et in genitivo Σιμόεντος. At Græci, quippe quibus *Euphonia* maxime erat studio, consonantem præpositivam a nominativo aut abjiciebant, aut in ι mutabant: retinebant autem in casibus obliquis.

† Sed πατέρα, μητέρα, &c. sine syncope; scil. in casibus ubi non distinguerentur a πάτρα, *patria*, μῆτρα, *alvus.*

De Accusativo.

Accusativus interdum non desinit in α, scil.

1. Genitivus in *ος purum, ab ις, υς, αυς, et ους, habet ν, ex ς nominativi. Sic;

ὄφις,	ὄφι-ος,	ὄφιν,	*serpens.*
βότρυς,	βότρυ-ος,	βότρυν,	*racemus*
ναῦς,	να-ὸς,	ναῦν,	*navis.*
βοῦς,	βο-ὸς,	βοῦν,	*bos.*

Item, λᾶας, χάρις, habent ν.

λᾶας	λάαος,	λᾶαν,	*lapis.*
† χάρις,	χάριτος,	χάριν,	*gratia.*

Excipitur Δίς, Δί-ος, *Jupiter*, habens Δια.

2. -υς, -εος, et composita ex πους *pes*, habent vel α, vel ν. Sic;

ὠκὺς	ὠκέα,	vel ὠκὺν,	*celer.*
δίπους,	δίποδα,	vel δίπουν,	*bipes.*
βραδύπους,	βραδύποδα,	vel βραδύπουν,	*tardipes.*

De Vocativo.

Vocativus est, plerumque, similis nominativo. Sed;

I. In Substantivis.

1. Vocalis brevis genitivi, ex longâ nominativi, manet in Vocativo. Sic;

Nom.	Gen.	Voc.
πατήρ,	πατέρ-ος,	πάτερ.
Δημοσθένης,	Δημοσθένε-ος,	Δημόσθενες.
Ἕκτωρ,	Ἕκτορ-ος,	Ἕκτορ.

2. -ος purum non ab -ης, abjicit ς nominativi. Sic;

---

* i. e. ος post vocalem non longam.

† Et interdum alia, quæ scilicet olim apud Iônes habebant -ος purum.

Nom.	Gen.	Voc.	
βασιλεύς,	βασιλέ-ος,	βασιλεῦ,	*rex.*
βοῦς,	βό-ος,	βοῦ,	*bos.*
ὄφις,	οφι-ος,	ὄφι,	*serpens.*
βότρυς,	βότρυ-ος,	βότρυ,	*racemus.*
δρῦς,	δρύ-ος,	δρῦ,	*quercus.*
ἰχθῦς,	ἰχθύ-ος,	ἰχθῦ,	*piscis.*
Item,			
παῖς,	παῖδος,	παῖ,	*puer.*

II. In Adjectivis.

Vocativus masculinus est similis nominativo neutro. Sic;

N. Masc.	N. Neut.	V. Masc.	
ἀληθὴς,	ἀληθὲς,	ἀληθὲς,	*verus.*
ἐλέημων,	ἐλέημον,	ἐλέημον,	*misericors.*
δίπους,	δίπουν,	δίπουν,	*bipes.*
μέλας,	μέλαν,	μέλαν,	*niger.*
χαρίεις,	χαρίεν,	χαρίεν,	*venustus.*

Idem fit in multis nominibus propriis, &c. quæ, primitus, fuere participia, vel adjectiva. Sic;

N. Αἴας,	V. Αἴαν,	*Ajax.*
N. Πολυδάμας,	V. Πολυδάμαν,	*Polydamas.*
N. Σιμόεις,	V. Σιμόεν,	*Simois.*

De Dativo Plurali.

Dativus Pluralis formatur a dativo singulari inserendo σ ante ι. Sic;

D. Sing.	D. Plur.	
ῥήτωρ,	ῥήτορ-ι,	ῥήτορ-σ-ι,	*orator.*
ἀληθὴς,	ἀληθέ-ι,	ἀληθέ-σ-ι,	*verus.*

ἥδυ,	ἡδέ-ι,	ἡδέ-σ-ι,	*dulce.*
κόραξ,	κόρακ-ι,	κόραξ-ι,	*corvus.*
Ἄραψ,	Ἄραβ-ι,	Ἄραψ-ι,	*Arabs.*

Ante σι resumitur abjecta vocalis nominativi; sed assumpta consonans genitivi rejicitur; rejicitur etiam ν.* Sic;

βασιλεύς,	βασιλέ-ι,	βασιλεῦ-σι,	*rex.*
βοῦς,	βό-ι,	βοῦ-σι,	*bos.*
λέβης,	λέβη-τι,	λέβη-σι,	*lebes.*
λαμπάς,	λαμπά-δι,	λαμπά-σι,	*lucerna.*
ὄρνις,	ὄρνι-θι,	ὄρνι-σι,	*avis.*
ποιμην,	ποιμέ-νι,	ποιμέ-σι,	*pastor.*
ϛάς,	ϛάν-τι,	ϛᾶ-σι,	*stans.*
χαρίεις,	χαρίεν-τι,	χαρίει-σι,	*venustus.*

Excipiuntur πᾶς, κτείς, οὐδείς, μηδείς; quæ non resumunt abjectam vocalem nominativi.

	D. Sing.	D. Plur.	
ποῦς,	πο-δί,	πο-σί,	*pes.*
κτείς,	κτε-νί,	κτε-σί,	*pecten.*
οὐδείς,	οὐδέ-νι,	οὐδέ-σι,	*nullus.*
μηδείς,	μηδέ-νι,	μηδέ-σι,	*nullus,*

-τερ, -τερος, post syncopen habet -ασι. Sic;

θυγάτηρ,	θυγατέ-ρι,	θυγατρί,	θυγατράσι,	*filia.*
πατὴρ,	πατέρ-ι,	πατρί,	πατράσι,	*pater.*

Item, ἀνὴρ, ἀνέρι, ἀνδρί, ἀνδράσι, *vir.*

Excipitur γαστὴρ, *venter*; γαστέρι, γαστῆρσι.

-οντι singularis mutatur in -ουσι. Sic.

τύπτων,	τύπτοντι,	τύπτουσι,	*verberans.*
λέων,	λέοντι,	λέουσι.	*leo.*

* Vide etiam de formando Fut. 1. regulam specialem in Mutis.

DE ARTICULO.

ARTICULUS est vox adjectiva trium generum terminationes nominativi sunt irregulares. In obliquis, Genus Masculinum et Neutrum sunt declinationis secundæ; femininum est primæ. Caret vocativo; et inflectitur sic;

		Sing.	
N.	ὁ,	ἡ	τὸ.
G.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ.
D.	τῷ,	τῇ,	τῷ.
A.	τὸν,	τὴν,	τὸ.
		Dual.	
N. A.	τὼ,	τὰ,	τὼ,
G. D.	τοῖν,	ταῖν,	τοῖν,
		Plur.	
N.	οἱ,	αἱ,	τὰ.
G.	τῶν,	τῶν,	τῶν.
D.	τοῖς,	ταῖς,	τοῖς.
A.	τοὺς,	τὰς,	τὰ.

Græci loquebantur INDETERMINATE proferendo nomina per se; DETERMINATE, præponendo ARTICULUM. In Britannia loquimur indeterminate, præponendo Articulum *a*; et determinate, præponendo Articulum *the*. Sic; ἄνθρωπος, *a man*; ὁ ἄνθρωπος, *the man*.

Hic quidem est usus Articuli Græci NATURALIS; at a Grammaticis ARTE adhiberi solet ut distinguant nominum genera et casus.

DE GENERIBUS SUBSTANTIVORUM DECLINATIONIS TERTIÆ;

Quatenus ex terminatione semper determinantur.

Masculina semper; ευς, υς in -ος purum crescens*, et αν. Sic;

ευς,	ὀχεὺς	ὀχέος,	ὁ,	*retinaculum.*
υς -εος,	πῆχυς,	πήχεος,	ὁ,	*cubitus.*
υς -υος,	βότρυς,	βότρυος,	ὁ,	*racemus.*
αν,	παιὰν,	παιᾶνος,	ὁ,	*pæan.*

Feminina semper; ας -αδος, της -τητος, αυς, ω, et ις verbale. Sic;

ας -αδος,	λαμπὰς,	λάμπαδος,	ἡ,	*lampas.*
της -τητος,	κακότης,	κακότητος,	ἡ,	*malitia.*
αυς,	ναῦς,	ναὸς,	ἡ	*navis.*
ω,	φειδὼ,	φειδόος,	ἡ,	*parsimonia.*
ις verbale.	φύσις,	φύσεος,	ἡ,	*natura.*

Neutraque sunt semper α, ι, υ, ας, -ατος et ος.

α,	βῆμα,	βήματος,	τὸ,	*tribunal.*
ι,	μέλι.	μέλιτος,	τὸ,	*mel.*
υ,	πῶυ,	πώεος,	τὸ,	*grex.*
ας -ατος,	κρέας,	κρέατος,	τὸ,	*caro.*
ος,	τεῖχος,	τείχεος,	τὸ,	*murus.*

Nomina declinationis tertiæ declinanda.

ὁ παιὰν, *pæan.*
τὸ μέλι, *mel.*
τὸ γράμμα, *litera.*
ὁ ποιμὴν, *pastor.*
ὁ *et* ἡ ἀρὴν, *agnus.*
ὁ Ἕλλην, *Græcus.*
ἡ χελιδὼν, *hirundo.*
ὁ Ξενοφῶν, *Xenophon.*
ὁ *et* ἡ ἄιξ, *caper, capra,*
ἡ λάταξ, *strepitus,*
ὁ Τιτᾶν, *Titan.*
ὁ λαίλαψ, *procella.*

---

* Excipe γενὺς γενύος, ἡ, *mensura.*

ὁ δράκων, *draco.*
ὁ *et* ἡ κύων, *canis.*
ὁ λέβης, *lebes,*
ὁ ἄναξ, *princeps.*
ἡ λάμπας, *lampas.*
ὁ *et* ἡ ὄρνις, *avis.*
ὁ κανών, *regula.*
ὁ Ἕκτωρ, *Hector.*
ἡ δρῦς, *quercus.*
ὁ ἰχθῦς, *piscis.*
ὁ *et* ἡ παῖς, *puer, puella.*
ὁ ῥήτωρ, *orator.*
ὁ κόραξ, *corvus.*
ὁ Ἄραψ, *Arabs.*
ὁ κτείς, *pecten.*
ἡ κρὶξ, *crex avis.*
ἡ ἀλώπηξ, *vulpes.*
ἡ βουπλῆξ, *stimulus.*
ἡ φρὶξ, *maris fremitus.*
ἡ φλὸξ, *flamma.*
ἡ φόρμιγξ, *cithara.*
ἡ σάρξ, *caro.*
τὸ ἧπαρ, *jecur.*
ὁ γίγας, *gigas.*
ἡ κλεὶς, *clavis.*
ἡ ἀσπὶς, *clypeus.*
ἡ θέμις, *jus.*
ἡ χάρις, *gratia.*
ὁ πούς, *pes.*
τὸ οὖς, *auris.*
ὁ Φορκυς, *Phorcys.*
ἁλς, *mare.*
ἡ κώληψ, *talus.*
ὁ κνὶψ, *culex.*
ὁ χέδροψ, *legumen.*

DE CONTRACTIONIBUS.

In concursu vocalium, si duæ syllabæ vertuntur in unam, vocatur CONTRACTIO.

Contractio sine variatione vocalium vocatur SYNÆRESIS. Sic;

τείχεϊ, τείχει.

Contractio cum variatione vocalium vocatur CRASIS. Sic;

Δημοσθένεες, Δημοσθένεις.
τείχεα, τείχη.

Contractio sæpe fit, sed non semper.

In contractionum regulis, meminerint discentes;

duas esse Vocales breves, ε, ο;
quæ habent suas longas, η, ω;
et suas diphthongos, ει, ου;

Contractiones Decl. I.

Non fit Contractio nisi prior vocalis vel est brevis, vel α pro brevi sumta. Et Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

REGULÆ.

1. εα sine ρ, mutabis in η.

2. in ρεα, et reliquis, priorem elide vocalem. Sic;

1.

γέα, *terra*, γῆ; G. γῆς, D. γῇ; &c.
λεονΐέα, *leonina*, λεοντῆ; G. λεονΐῆς, D. λεονΐῇ; &c.
χρυσέα, *aurea*, χρυσῆ; G. χρυσῆς, D. χρυσῇ; &c.
Ἑρμέας, *Mercurius*, Ἑρμῆς; G. Ἑρμοῦ, D. Ἑρμῇ; &c.

2.

πορφυρέα, *purpurea*, πορφυρᾶ; G. πορφυρᾶς; &c.
ἁπλόη, *simplex*, ἁπλῆ; G. ἁπλῆς; &c.
Αθηνάα, *Minerva*, *Αθηνᾶ; G. Αθηνᾶς, D. Αθηνᾷ; &c.
μνάα, *mina*, μνᾶ; G. μνᾶς, D. μνᾶ; &c.
Απελλέης, *Apelles*, Απελλῆς; G. Απελλοῦ; &c.

Contractiones Decl. II.

Non fit Contractio nisi prior est brevis;

REGULÆ.

1. Si sequitur brevis, mutabis in ου;

1. Si non, elide priorem. Sic;

πορφυρέον, *purpureum*.

Reg.	1. πορφυρέον,	πορφυροῦν.
	2. πορφυρέου,	πορφυροῦ.
	2. πορφυρέῳ,	πορφυρῷ.
	2. πορφυρέα,	πορφυρᾶ.
	2. πυρφυρέοις,	πορφυροῖς. &c.

* Vide notam, †, pag. 15.

διπλόον, *duplex.*	1.	διπλόον,	διπλοῦν.
	2.	διπλόου,	διπλοῦ.
	2.	διπλόῳ,	διπλῷ.
	2.	διπλόα,	διπλᾶ.
	2.	διπλόοις,	διπλοῖς. &c.
νόος, *mens.*	1.	νόος,	νοῦς.
	2.	νόου,	νοῦ.
	2.	νόῳ,	νῷ.
	1.	νόον,	νοῦν.
	1.	νόε,	νοῦ. sic etiam;

ῥόος,	*fluxus.*	διπλόος,	*duplex.*
πορφυρέος,	*purpureus.*	ἀργυρέος,	*argenteus.*
πλόος,	*navigatio.*	ὀστέον,	*os.*

ει vocativi non contrahitur.

Contractiones Decl. III.

In obliquis, non fit Contractio nisi prior vocalis vel est brevis, vel anceps pro brevi sumta.

Sequentes Regulæ sunt universales, tum pro Contractionibus declinationis tertiæ, tum etiam pro verbis omnibus utriusque conjugationis quæ contractionem quamvis patiuntur.

Contrahitur;

I. Brevis ante se, in suam diphthongum; Sed* ει dualis in η.

II. Brevis ante alteram brevem, in ου.

---

* Saltem ita Grammatici; sed ει dualis etiam fit in ει secundum regulam, apud ipsos scriptores Græcos sic σκέλει, σκέλει; et in Æschine Socratico πόλει, πόλει; ταρίχει, ταρίχει; apud Jo. Lascarin in Gram. p.223. in fine, et p.225. initio *Venetiis* ap Aldi F. 1557. ceterum exceptio hæc introducta videtur, ut distinguerent Nominativum Dualem a Dativo Singulari.

III. Brevis ante α, in suam longam.
Sed εα purum in α.

IV. Brevis ante ι, per Synæresin.

V. ε ante longam vel diphthongum, abjicitur.

VI. 1. ο-μικρὸν ante longam, in ω-μέγα.
2. ο-μικρὸν ante diphthongum; ejectâ præpositiva, per Synæresin.
Sed οειν, ejectâ ι, per crasin.

VII. 1. α ante ο vel ω, in ω-μέγα.
2. α non ante ο vel ω, in α; et in diphthongis, priusquam fit contractio, abjicitur subjunctiva; et, si adfuerit ι, subscribitur post contractionem.

VIII. Si prior vocalis est ι, vel υ, vel longa; sequentem elide semper.

REGULÆ CUM EXEMPLIS.

I. Brevis ante se, in suam diphthongum. Sic; in obliquis;

Δημοσθένεες,	Δημοσθένεις.	
Λητόος,	Λητοῦς.	

in verbis;

φιλέετε,	φιλεῖτε,	*amatis.*
δηλόομεν,	δηλοῦμεν,	*declaramus.*

Sed εε dualis in η. Sic.

Δημοσθένεε,	Δημοσθένη.

II. Brevis ante alteram brevem, in ου. Sic; in nominativis;

μελιτόεν,	μελιτοῦν;	*mellitum.*

in obliquis.

Δημοσθένεος,	Δημοσθένους.
βόες,	βοῦς.

in verbis;

φιλέομεν,	φιλοῦμεν;	*amamus.*
δηλόετε,	δηλοῦτε;	*declaratis.*

III. Brevis ante α, in suam longam.
Sic; in nominativis;

ἔαρ,	ἦρ;	*ver.*
κέαρ,	κῆρ;	*cor.*

in obliquis;

Δημοσθένεα	Δημοσθένη.
Λητόα,	Λητω.

Sed εα purum, in α.
Sic; in obliquis;

Πειραίευς *Piræus.*

A. Πειραιέα, Πειραιᾶ.

χρέος, *debitum.*

N.P. χρέεα, χρέα.

IV. Brevis ante ι, per synæresin*.
Sic; in obliquis;

Δημοσθένεϊ,	Δημοσθένει
Λητοΐ,	Λητοῖ,

V. ε, ante longam vel diphthongum abjicitur.
Sic; in nominativis;

Ἡρακλέης,	Ἡρακλῆς,	*Hercules.*

in obliquis;

Δημοσθενέων,	Δημοσθενῶν.
Δημοσθενέοιν,	Δημοσθενοῖν.

in verbis;

φιλέω,	φιλῶ;	*amo.*
φιλέεις,	φιλεῖς;	*amas.*†

* Ut et α pro brevi. Sic; ἐλάω, *agito*; ἐλαύνω, ἐλαύνω.

† Sed ται paulo aliter. Sic, τίθεσαι; eliso σ, τίθεαι; per Diæresin, τίθειαϊ; per Crasin regulæ III. et Synæresin, τίθῃ.

VI. 1. ο-μικρόν ante longam, in ω-μέγα.

2. ο-μικρὸν ante diphthongum; ejectâ præpositiva, per Synæresin.

Hi concursus non contrahuntur nisi in verbis. Sic;

1.

δηλόω,	δηλῶ,	*declaro.*
δηλόητε,	δηλῶτε,	*declaretis.*

2.

δηλόει,	δηλοῖ,	*declarat.*
δηλόοι,	δηλοῖ,	*declaret.*
δηλόῃ,	δηλοῖ,	*declaret.*
δηλόου,	δηλοῦ,	*declarare tu.*

Sed -οειν, ejecta ι, per crasin*. Sic;

δηλόειν, δηλοῦν, *declarare.* Per Reg. II.

VII. 1. α ante ο†, vel ω, in ω-μέγα.

2. α non ante υ vel ω, in α.

In Diphthongis, priusquam fit contractio, abjicitur subjunctiva; et, si adfuerit ι, subscribitur post contractionem‡. Sic;

In obliquis neutrorum in ας purum et ρας; in quibus eliditur τ, ut fiat concursus vocalium.

---

* Non est, reverâ, exceptio; etsi ita hic ponatur, in gratiam tyronum. Nam infinitivus antiquissimus fuit δηλοιμέναι; deinde, Doricè, δηλοιμεν; postea, Ionicè, eliso -μι-, δηλοιεν; tandem, Atticè, δηλοῦν. Scil. in -μι, et puris, elidebant -μι; in non puris, -μ- tantum.

† Scil. vel ante ο per se, vel ante ο diphthongi.

‡ Et, in omni contractione, ι rejecta ante crasin factam semper subscribitur post crasin, si faciet diphthongum impropriam; quod quidem ubique facit nisi in οειν infinitivi; ejecta ι, οειν, contracte ουν, ut in reg. VI.

1.

κέρας,	*cornu.*		
	κέρατος,	κέραος,	κέρως.
	κέρατων,	κεραων,	κέρων.
	κέρατοιν,	κεραοιν,	κέρῳν,

in verbis;

τιμάομεν,	τιμῶμεν,	*honoramus.*
τιμάω,	τιμῶ,	*honoro.*
τιμάουσι,	τιμῶσι,	*honorant.*

2.

In Nominativis, λᾶας, λᾶς, *lapis.*

in obliquis;

κέρατα,	κέραα,	κέρα.
κέρατε,	κέραε,	κέρα.
κέρατι,	κέραϊ,	κέρᾳ.

in verbis;

τιμάει,	τιμᾷ,	*honorat.*
τιμάῃ,	τιμᾷ,	*honoret.*

VIII. Si prior vocalis est ι, vel υ, vel longa, sequentem elide semper. Sic;

	ὄφις,	*serpens.*	
		N. P. ὄφιες,	ὄφις.
		ὄφιϊ,	ὄφι.
	σίνηπι,	*sinapi.*	
	σινήπια,	σίνηπι.	
κύων,	*canis;*	κύονος,	κῦνος,
κύονι,	κῦνι, &c.		
βότρυς,	*racemus.*		
	βότρυες,	βότρυς.	
τιμήεν,	*honoratum,*	τιμῆν.*	

* In verbis; τίθηται, eliso σ, τίθηαι, contracte τιθῇ. N.B. Per has regulas contrahuntur etiam σάος, et σέος, *salvus;* in iis, casibus qui reperiuntur contracti, scil. σάος, σῶς. VII. 1. σάον, σῶν. VII. 1. σάα, σᾶ. VII. 2. σάους, σῶς. VII. 1. σέας, σῶς III.

Regulæ Speciales contractorum Decl. III.

1. Accusativus pluralis est similis nominativo contracto. Sic;

Δημοσθένεες, } Δημοσθένεις.
Δημοσθένεας, }

ὄφιες, } ὄφις,
ὄφιας, }

βότρυες, } βότρυς,
βότρυας, }

2. Genitivus in -εος ab ης, ες, ος, contrahit concursus omnes; item -οος non ab ους; ut et ας purum et ρας.

Paradigma Genitivi in -εος ab ης, ες, ος.

	Sing.	
N.	Δημοσθένης.	
G.	Δημοσθένεος,	Δημοσθένους.
D.	Δημοσθένεϊ,	Δημοσθένει.
A.	Δημοσθένεα,	Δημοσθένη.
V.	Δημοσθένες,	
	Dual.	
N. A. V.	Δημοσθένεε,	Δημοσθένη.
G. D.	Δημοσθένεοιν,	Δημοσθενοιν.
	Plur.	
N. V.	Δημοσθένεες,	Δημοσθένεις.
G.	Δημοσθενέων,	Δημοσθένων.
D.	Δημοσθένεσι.	
A.	Δημοσθένεας,	Δημοσθένεις.

Paradigma Genitivi in -οος, non ab ους; Scilicet femininorum in ω et ως.

	Sing.	
N.	Λητώ,	*Latona.*
G.	Λητόος,	Λητοῦς.

D.	Λητόϊ,	Λητοῖ.
A.	Λητόα,	Λητῶ.
V.	*Λητω.	

Paradigma neutrorum in ας purum et ρας.

Sing.

N. A. V.	κρέας,	*caro.*	
G.	κρέατος,	κρέαος,	κρέως.
D.	κρέατι,	κρέαϊ,	κρέᾳ.

Dual.

N. A. V.	κρέατε,	κρέαε,	κρέω.
G. D.	κρέατεων,	κρεαοιν,	κρέων.

Plur.

N. A. V.	κρέατα,	κρέαα,	κρέα.
G.	κρεάτων,	κρεάων,	κρεῶν.
D.	κρέασι.		

3 Genitivus in -εος, non ab ης, ες, ος, et Genitivus in -ιος, tantum contrahunt Singularem Dativum, et Pluralem Nominativum†.

Paradigmata Gen. in -εος, non ab ης, ες, ος.

βασιλεύς,	*rex.*	
D. Sing.	βασίλεϊ,	βασιλεῖ.
N. V. Plur.	βασιλέες,	βασιλεῖς,
A.	βασιλέας,	
ἄστυ,	*arx.*	
D. Sing.	ἄστεϊ,	ἄστει.
N. A. V. Plur.	ἄστεα,	ἄστη.
πόλις,	*urbs.*	
D. Sing.	πόλεϊ,	πόλει.
N. V. Plur.	πόλεες,	πόλεις.
A.	πόλεας,	

* V. J. Lascaris Gram. p. 13.

† Genitivus in -ιος, non contractas, mutatur Atticè in ιως.

Paradigmata Genitivi in -ιος.

ὄφις	*serpens.*	
D. Sing.	ὄφιϊ,	ὄφι.
N. V. Plur.	ὄφιες,	ὄφις.
A.	ὄφιας,	
σίνηπι,	*sinapi.*	
D. Sing.	σινήπιϊ,	σινήπι.
N. A. V. Plur.	σινήπια,	σινήπι.

4. -υς -υος, et -ους -οος, tantum contrahunt pluralem nominativum.

Paradigma in υς -υος.

βότρυς,	*racemus.*	
N. V. Plur.	βότρυες,	βότρυς.
A.	βότρυας,	

Paradigma in ους -οος.

βοῦς,	*bos.*	
N. V. Plur.	βόες,	βοῦς
A.	βόας,	

5 Comparativa in ων elidunt ν, ut contrahantur in Accusativo singulari, et nominativo plurali. Sic; βελτίων, *melior.*

A. Sing.	βελτίονα,	βελτίοα,	βελτίω.
N. V. Plur.	βελτίονες,	βελτίοες,	βελτίους,
A.	βελτίονας,	βελτίοας,	
βελτίον,	*melius.*		
N.A.V.Plur.	βελτίονα,	βελτίοα,	βελτίω.

6. Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

Sic; ἔαρ, *ver;* contracte ἦρ, ἦρος, ἦρι, &c.

λάας, *lapis;* contracte λᾶς, λᾶος, λᾶϊ, &c.

Ἡρακλέης, *Hercules;* contracte Ἡρακλῆς; Ἡρακλέος, Ἡρακλοῦς; Ἡρακλεϊ, Ἡρακλεῖ; Ἡρακλέα, Ἡρακλῆ; ὦ Ἡρακλες.

7. In Adjectivis, contractio neutri generis manet in Masculino et Femininо.

Sic; μελιτόεις, *mellitus.*

μελιτόεις,	μελιτόεσσα,	μελιτόεν.
μελιτοῦς,	μελιτοῦσσα,	μελιτοῦν.
μελιτοῦντος,	μελιτοῦσσης,	μελιτοῦντος.
τιμήεις,	*honoratus.*	
τιμήεις,	τιμήεσσα,	τιμήεν.
τιμῆς,	τιμῆσσα,	τιμῆν.
τιμῆντος,	τιμῆσσης,	τιμῆντος.

N. B. Etsi in gratiam Tyronum juniorum separatim hic traditæ sint Contractiones primæ Declinationis et secundæ: hæ tamen reverâ sequuntur eandem cum cæteris analogiam; et peragi possunt omnes per Regulas generales, si modo duæ sequentes Exceptiones addantur.

1. In exceptione ad reg. III. post εα *purum*, addatur *et* εια *primæ.* Sic, ποφυρέα, ποφυρᾶ.

2. In adjectivis in -πλοος, ο non ante brevem eliditur. Contra reg. III. et VI. sic διπλόος, διπλόη, διπλόον, *duplex.* ἡ διπλόη, διπλῆ; τὰ διπλόα, διπλᾶ.

Nomina Tertiæ flectenda et contrahenda.

εὐσεβὴς, *pius.*	γραφεὺς, *pictor.*	νέκυς, *cadaver.*
ἀμείνων, *melior.*	Περικλέης, *Pericles.*	πέρας, *finis.*
στάχυς, *spica.*	ἰχθῦς, *piscis.*	αἰδὼς, *pudor.*
ἀρείων, *præstantior.*	Διοκλέης, *Diocles.*	τεῖχος, *murus.*
ποιμεὺς, *pastor.*	ἄστυ, *arx.*	δύναμις, *potentia.*
φειδὼ, *parsimonia.*	πλείων, *MORE.*	δρῦς, *quercus.*
γῆρας, *senectus.*	πρᾶξις, *actio.*	Θεμιστοκλέης.
Ἀχιλλεὺς, *Achilles.*	ἠὼς, *aurora.*	ἀληθὴς, *verus.*
ὑπερφύης, *excellens.*	βαθὺς, *profundus.*	βάθυ, *profundum.*
ἀληθὲς, *verum.*	τριήρης, *triremis.*	φονεὺς, *homicida.*
μῦς, *mus.*	Ἀγαθοκλέης.	ἐλασσὼν, *minor.*
μέρος, *pars.*	ἱερεὺς, *sacerdos.*	ταχὺς, *celer.*
πέλεκυς, *securis.*	πόσις, *maritus.*	ἀναιδὴς, *impudens.*
εὐσεβὲς, *pium.*	ποῦ, *grex.*	καλλίων, *pulchrior.*
τέρας, *prodigium.*	εὐγενὴς, *generosus.*	εὐγενὲς, *generosum.*
ἐλάσσον, *minus.*	δρομεὺς, *cursor.*	μείων, *minor.*
ἔπος, *verbum.*	υἱεύς, *filius.*	υἷς, *filius.*

εὐφυὴς, *boni ingenii.* Ὀδυσσεὺς, *Ulysses.* φράσις, *dictio.*
κέρας, *cornu.* ὀῖς, *opis.* βραδὺς, *tardus.*
βραδὺ, *tardum.* βελτίων, *melior.* εὐκλεὴς, *gloriâ clarus.*
ἦθος, *mos.* πειθὼ, *suadela.* πρέσβυς, *senex.*
ἔθνος, *gens.* ἡδὺ, *suave.* ὄρος, *mons.*
εὐκλεὲς, *gloriosum.* Πειραιεὺς, *Piræus.* εὐφυὲς, *ingeniosum.*
πλεῖον, *plus.* ἄμεινον, *melius.* ἐνδεὲς, *indigus.*

DE ADJECTIVIS REGULARIBUS.

Genus femininum semper est Declinationis Primæ.

Masculinum in ος habet Neutrum in ον; utrumque Declinationis Secundæ.

Horum igitur terminationes sunt,

	M.	F.	N.
	ος,	η,	ον.
ut,	καλὸς,	καλὴ	καλὸν,

pulcher.

Sic; ἀγαθὸς, *bonus*; κακὸς, *malus*; φίλος, *amicus*; μαλακὸς, *mollis*; ἁπαλὸς, *tener*; λευκὸς, *albus*; δῆλος, *evidens*; τερπνὸς, *jucundus.**

---

* Paradigma adjectivorum in ος, η, ον.

	Masc.	Fem.	Neut.	Sic declinantur.
		Sing.		
Nom.	καλὸς,	καλὴ,	καλὸν.	ἀγαθὸς, *bonus.*
Gen.	καλοῦ,	καλῆς,	καλοῦ.	κακὸς, *malus.*
Dat.	καλῷ,	καλῇ,	καλῷ.	φίλος, *amicus.*
Acc.	καλὸν,	καλὴν,	καλὸν.	μαλακὸς, *mollis.*
Voc.	καλὲ,	καλὴ,	καλὸν.	ἁπαλὸς *tener.*
		Dual.		λευκὸς, *albus.*
N.A.V.	καλὼ,	καλὰ,	καλὼ.	δῆλος, *manifestus.*
G. D.	καλοῖν,	καλαῖν,	καλοῖν.	τερπνὸς, *jucundus.*
		Plur.		
N. Voc.	καλοὶ	καλαὶ,	καλὰ.	
Gen.	καλῶν,	καλῶν,	καλῶν.	
Dat.	καλοῖς,	καλαῖς,	καλοῖς.	
Acc.	καλοὺς,	καλὰς,	καλὰ.	

Sed ος purum, et ερος, habent α.

ut; ῥάδιος, ῥάδια, ῥάδιον, *facilis.*
φανερὸς, φανερὰ, φανερὸν, *manifestus.*

Sic; ἄξιος, *dignus*; μικρὸς, *parvus*; ἀργύρεος, *argenteus*; μακρὸς, *longus*; ἄγριος, *agrestis*; πονηρὸς, *malus*; πορφύρεος, *purpureus*; ὅμοιος, *similis*; φοβερὸς, *formidabilis*; ἱερὸς, *sacer*; ἅγιος, *sanctus.** †

---

* Paradigmata in ος purum et ερος.

	Masc.	Fem.	Neut.	Sic declinantur.
		Sing.		
Nom.	ῥάδιος,	ῥάδια,	ῥάδιον.	ἄξιος, *dignus.*
Gen.	ῥαδιοῦ,	ῥαδιᾶς,	ῥαδιοῦ.	ἀργύρεος, *argenteus.*
Dat.	ῥάδιῳ,	ῥάδιᾳ,	ῥάδιῳ.	ἄγριος, *agrestis.*
Acc.	ῥάδιον,	ῥάδιαν,	ῥάδιον.	πορφύρεος, *purpureus.*
Voc.	ῥάδιε,	ῥάδια,	ῥάδιον.	ὅμοιος, *similis.*
				ἅγιος, *sanctus.*
		Dual.		
N.A.V.	ῥάδιω,	ῥάδιᾳ,	ῥάδιω.	
G. D.	ῥαδίοιν,	ῥαδίαιν,	ῥαδίοιν.	
		Plur.		
N. V.	ῥάδιοι,	ῥάδιαι,	ῥάδια.	
G.	ῥαδίων,	ῥαδιῶν,	ῥαδίων.	
D.	ῥάδιοις,	ῥαδίαις,	ῥάδιοις.	
A.	ῥάδιους,	ῥαδίας,	ῥάδια.	

		Sing.		
N.	φανερὸς,	φανερὰ,	φανερὸν.	Sic declinantur.
G.	φανεροῦ,	φανερᾶς,	φανεροῦ.	μικρὸς, *parvus.*
D.	φανερῷ,	φανερᾷ,	φανερῷ.	μακρὸς, *longus.*
A.	φανερὸν,	φανερὰν,	φανερὸν,	πονηρὸς, *malus.*
V.	φανερὲ,	φανερὰ,	φανερὸν,	φοβερὸς, *formidabilis.*
		Dual.		ἱερὸς, *sacer.*
N.A.V	φανερὼ,	φανερὰ,	φανερὼ.	
G. D.	φανεροῖν,	φανεραῖν,	φανεροῖν.	
		Plur.		
N. V.	φανεροὶ,	φανεραὶ,	φανερὰ.	
G.	φανερῶν,	φανερῶν,	φανερῶν.	
D.	φανεροῖς,	φανεραῖς,	φανεροῖς.	
A.	φανεροὺς,	φανερὰς,	φανερὰ.	

† Excipiuntur; ὀγδόος, ὀγδόη, ὀγδόον, *octavus*; quoniam for-

Sed Attici sæpe flectunt Adjectiva in ος, præsertim si sint derivata vel composita, per Genus COMMUNE in ος, absque genere feminino. Sic; ἀθάνατος, *immortalis*, flectitur Atticè, ὁ, ἡ, ἀθάνατος, τὸ, ἀθάνατον. Nam derivatur ab θάνατος, *mors*. Πάμφιλος, *omnibus amicus*, flectitur Atticè, ὁ, ἡ, πάμφιλος, τὸ, πάμφιλον. Componitur enim ex πᾶν, *omne*, et φίλος, *amicus*. Sic; ἄδικος, *injustus*; a δικὴ, *jus*. Οὐράνιος, *cœlestis*; ab οὐρανὸς, *cœlum*. Ὅμορος, *finitimus*, ab ὅμος, *idem*, et ὅρος, *terminus*.*

Adjectivorum omnium, non in ος desinentium, Genus utrumque, Masculinum et Neutrum, semper sunt Declinationis Tertiæ.

---

te fuit olim ὀγδότος; sicut ἔνατος, *nonus*, δέκατος, *decimus*; postea, vero, eliso τ, fiebat ὀγδόος. Item composita ex -πλοος; ut ἁπλόος, ἁπλόη, ἁπλόον, *simplex*. Διπλόος, διπλόη, διπλόον, *duplex*. Quoniam -πλοος videtur ortum ex πλόκος, eliso κ; scil. a πλέκω, *plico*.

* Adjectiva in ος derivata vel composita sic declinantur.

	M. & F.	Neut.	Sic declinantur.
		Sing.	
N.	ὁ και ἡ	ἀθάνατος,	τὸ ἀθάνατον, πάμφιλος, *omnibus amicus*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ	ἀθάνατου,	ἄδικος, *injustus*.
D.	τῷ, τῇ, τῷ	ἀθάνατῳ,	οὐράνιος, *cœlestis*.
A.	τὸν, τὴν, τὸ	ἄθάνατον,	ὅμορος, *finitimus*.
V.	ὦ	ἀθάνατε, et ἀθάνατον;	
		Dual.	
N.A.V.	τὼ, τὼ, τὼ,	ἀθάνατε,	
G. D.	τοῖν, τοῖν, τοῖν,	ἀθάνατοιν;	
		Plur.	
N.&V.	οἱ, αἱ,	ἀθάνατοι,	τὰ ἀθάνατα.
G.	τῶν, τῶν, τῶν,	ἀθανατῶν.	
D.	τοῖς, ταῖς, τοῖς,	ἀθανατοῖς.	
A.	τοὺς, τὰς,	ἀθάνατους,	τὰ ἀθάνατα.

Harum, autem, Terminationes regulares hæ sunt.

	M.	F.	N.
	1. ας,	αινα,	αν.
	2. εις,	εσσα,	εν.
	3. υς,	εια,	υ.

Sic;

		1.	
μέλας,	μέλαινα,	μέλαν,	*niger.*
τάλας,	τάλαινα,	τάλαν,	*miser.**
		2.	
χαρίεις,	χαρίεσσα,	χαρίεν,	*venustus.*
μελιτόεις,	μελιτόεσσα,	μελιτόεν,	*mellitus.*
τιμήεις,	τιμήεσσα,	τιμήεν,	*honoratus.*
ἀνεμόεις,	ἀνεμόεσσα,	ἀνεμόεν,	*ventosus.*
ἠχήεις,	ἠχήεσσα.	ἠχήεν,	*sonorus.*
αἱματόεις,	αἱματόεσσα,	αἱματόεν,	*sanguineus.*
		3.	
γλυκὺς,	γλυκεῖα,	γλυκὺ,	*dulcis.*
ἡδὺς.	ἡδεῖα,	ἡδὺ,	*suavis*
ἥμισυς,	ἡμίσεια,	ἥμισυ,	*dimidius.*
βαρὺς,	βαρεῖα,	βαρὺ,	*gravis.*
βαθὺς,	βαθεῖα,	βαθὺ,	*profundus*†.

* Nulla reperiuntur, præter hæc duo, regularia in ας.
† Declinatio adjectivorum non in ος disinentium.

ας, αινα, αν.

N. V.	μέλας,	μέλαινα,	μέλαν.	*niger.*
G.	μέλανος,	μελαίνης,	μέλανος.	
D.	μέλανι,	μελαίνῃ,	μελάνι.	*Sic* τάλας, *miser.*
A.	μέλανα.	μελαίναν,	μέλαν.	
		Dual.		
N.A.V.	μέλανε,	μελαίνα,	μέλανε.	
G. D.	μελάνοιν,	μελαίναιν,	μελάνοιν.	
		Plur.		
N. V.	μέλανες,	μελαῖναι,	μέλανα.	
G.	μελάνων,	μέλαινῶν,	μελάνων.	

Sed multa Tertiæ Declinationis Adjectiva flectuntur per Genus COMMUNE, absque Feminino.

Horum Terminationes regulares hæ sunt.

1. Commune Genus in ων, ην, ης, format Genus Neutrum mutando vocalem longam in suam brevem. Sic;

D.	μέλασι,	μελαίναις,	μέλασι.	
A.	μέλανας,	μελαίνας,	μέλανα.	
		εις, εσσα, εν.		
N.	χαρίεις,	χάριεσσα,	χάριεν,	Sic.
G.	χάριεντος,	χαριέσσης,	χάριεντος,	μελιτόεις, *mellitus.*
D.	χάριεντι,	χαριέσσῃ,	χάριεντι,	τιμήεις, *honoratus.*
A.	χάριεντα,	χάριεσσαν,	χάριεν,	ἀνεμόεις, *ventosus.*
V.	χάριεις, εἰ	χάριεσσα	χάριεν.	ἠχήεις, *sonorus.*
	χάριεν,			αἱματόεις, *sanguineus.*
		Dual.		
N.A.V.	χάριεντε,	χαριέσσα,	χάριεντε.	
G. D.	χαριέντοιν,	χαριέσσαιν,	χαριέντοιν.	
		Plur.		
N. V.	χάριεντες,	χάριεσσαι,	χάριεντα.	
G.	χαριέντων,	χαριεσσῶν,	χαριέντων.	
D.	χάριεισι,	χαριέσσαις,	χάριεισι.	
A.	χάριεντας,	χάριεσσας,	χάριεντα.	
		υς, εια, υ.		
N. V.	γλυκὺς,	γλυκεῖα,	γλυκὺ.	Sic.
G.	γλυκέος,	γλυκείας,	γλυκέος,	ἡδὺς, *suavis.*
D.	γλυκεῖ εἴ,	γλυκείᾳ,	γλυκεῖ εἴ.	ἥμισυς, *dimidius.*
A.	γλυκὺν,	γλυκεῖαν,	γλυκὺ.	βαρὺς, *gravis.*
V.	γλυκὺ	γλυκεῖα,	γλυκὺ.	βαθὺς, *profundus*
		Dual.		ὀξὺς, *celer.*
N.A.V.	γλυκέε,	γλυκεία,	γλυκέε.	
G. D.	γλυκέοιν,	γλυκείαιν,	γλυκέοιν.	
		Plur.		
N. V.	γλυκέες εἷς,	γλυκεῖαι,	γλυκέα ᾳ.	
G.	γλυκέων,	γλυκειῶν,	γλυκέων.	
D.	γλυκέσι,	γλυκείαις,	γλυκέσι.	
A.	γλυκέας εἷς,	γλυκείας,	γλυκέα ᾳ.	

ὁ, ἡ, σώφρων,	τὸ, σώφρον,		*sanæ mentis.*
ὁ, ἡ, ἄρσην,	τὸ, ἄρσεν,		*masculus.*
ὁ, ἡ, ἀληθὴς,	τὸ, ἀληθὲς,		*verus.*
ὁ, ἡ, εὐδαίμων,	τὸ, εὐδαίμον,		*felix.*
ὁ, ἡ, τέρην,	τὸ, τέρεν,*		*tener.*
ὁ, ἡ, εὐσεβὴς,	τὸ, εὐσεβὲς,		*pius.*
ὁ, ἡ, μνήμων,	τὸ, μνήμον,		*memor.*
ὁ, ἡ, εὐγενὴς,	τὸ, εὐγενὲς,		*generosus.*
ὁ, ἡ, βελτίων,	τὸ, βελτίον,		*melior.*†

2. Commune Genus in ις et υς, format Neutrum, abjecto ς. Sic;

ὁ, ἡ. εὔχαρις,	τὸ, εὔχαρι,	*gratus.*
ὁ, ἡ, φιλόπατρις,	τὸ, φιλόπατρι,	*patriæ amans.*
ὁ, ἡ, ἄδακρυς,	τὸ, ἄδακρυ,	*illachrymabilis.*

* At sæpius flectitur τέρην, τέρεινα, τέρεν.

† Declinatio adjectivorum communis generis in ων, ον, ης.

	M. & F.	Neut.	
N.	ὁ et ἡ σώφρων,	τὸ σώφρον.	*sanæ mentis.*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ, σώφρονος,		Sic.
D.	τῷ, τῇ, τῷ σώφρονι,		ἐυδάιμων, *felix.*
A.	τὸν, τὴν, σώφρονα,	τὸ σώφρον.	μνήμων, *memor.*
V.	ὦ σώφρον,		βελτίων, *melior.*

Dual.

N.A.V.	τὼ, τὰ, τὼ, σώφρονε.	
G. D.	τοῖν, ταῖν, τοῖν σώφρονοιν.	

Plur.

N & V.	οἱ, αἱ, σώφρονες,	τὰ, σώφρονα.
G.	τῶν, σώφρονων.	
D.	τοῖς, ταῖς, τοῖς, σώφροσι.	
A.	τοὺς, τὰς, σώφρονας,	τὰ, σώφρονα.

Sing.

N.	ὁ, ἡ, ἄρσην,	τὸ, ἄρσεν,	*masculus.*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ, ἄρσενος, &c.		Sic. τέρην, *tener.*

Sing.

N.	ὁ, ἡ, ἀληθὴς,	τὸ ἀληθὲς,	*verus.* Sic.
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ, ἀληθεὲς, &c.		ἐυσεβὴς, *pius.*
			ἐυγενὴς, *generosus.*

3. Composita ex ποῦς, *pes*, habent neutrum in ουν. Sic;

ὁ, ἡ, δίπους, τό, δίπουν, *bipes*.
ὁ, ἡ, πολύπους, τὸ, πολύπουν, *multipes*.* †

DE ADJECTIVIS IRREGULARIBUS.

Omne Adjectivum non desinens in aliqua ex jam traditis Terminationibus regularibus, est IRREGULARE; atque semper caret Genere Neutro. Sic;

ὁ, ἡ, ἅρπαξ, *rapax*.
ὁ, ἡ, μάκαρ, *beatus*; vel, ἡ μακαίρα.
ὁ, ἡ, ἄοψ, *cæcus*.
ὁ, ἡ, μακρόχειρ, *longimanus*.

Irregularia etiam sunt sequentia.

1. πᾶς, *omnis*, flectitur ut participium; scil. πᾶς, πᾶσα, πᾶν.
2. Item ἑκών, ἑκοῦσα, ἑκὸν, *volens*. Erat enim, primitus, reverâ, participium antiqui verbi ἔκω, *venio*. Et ita ἀέκων, *nolens*; per Syncopen ἄκων, ἄκουσα, ἄκον.

---

* Sing.

N. ὁ, ἡ, εὔχαρις, τὸ, εὔχαρι, *gratus*.
G. τοῦ, τῆς, τοῦ, εὔχαριτος, &c.

Sing.

N. ὁ, ἡ, φιλόπαλρις, τὸ, φιλόπαλρι, *patriæ amans*.
G. τοῦ, τῆς, τοῦ, φιλόπαλριδος, &c.

Sing.

N. ὁ, ἡ, ἄδακρυς, τὸ, ἄδακρυ, *illachrymabilis*.
G. τοῦ, τῆς, τοῦ, ἄδακρυος, &c.

Sing.

N. ὁ, ἡ, δίπους, τὸ, δίπουν, *bipes*.
G. τοῦ, τῆς, τοῦ, δίποδος, &c.

† Quoniam forte fuit olim πόος, unde ὁ. ἡ, δίποος, τὸ, δίποον; postea contractè δίπους, δίπουν. Mutatâ dehinc declinatione; ut fit in γέλως, ἔρως, ab antiquis γέλαος, ἔραος.

3. μέγας, *magnus*, et πολὺς, *multus*, irregularia sunt in Singulari Nominativo et Accusativo. Scil.

N.	μέγας,	μεγάλη,	μέγα,	πολὺς,	πολλὴ,	πολὺ.
A.	μέγαν,	μεγάλην,	μέγα,	πολὺν,	πολλὴν,	πολὺ.

Ceteros autem casus omnes flectunt regulariter ab antiquis Nominativis μεγαλὸς, et πολλὸς. Sic;

G. S.	μεγάλου,	μεγάλης,	μεγάλου.	πολλοῦ,	πολλῆς,	πολλοῦ.
N. P.	μεγάλοι,	μεγάλαι,	μεγάλα.	πολλοὶ,	πολλαὶ,	πολλὰ.*

ADJECTIVORUM COMPARATIO.

I.

COMPARATIO fit addendo terminationes -τερος, ac -τατος, pro Comparativo et Superlativo. Sic;

μάκαρ, μακάρτερος, μακάρτατος; *beatus, beatior, beatissimus.*

εὔνους (contractè pro εὔνοος,) εὐνούστερος, εὐνούστατος; *benevolens, benevolentior, benevolentissimus.*

κακόνους, (contractè pro κακόνοος,) κακονούστερος, κακονούστατος; *malevolens, malevolentior, malevolentissimus.*

ἁπλοῦς, (contractè pro ἁπλόος,) ἁπλούστερος, ἁπλούστατος; *simplex, simplicior, simplicissimus.* Sed;

---

* Homerus, autem, et ex eo Pœtæ flectunt πολὺς, regulariter, scribentes πολίος, πολεῖ, πολέες, &c. quod postea mutatum erat, in iis casibus in quibus non distingueretur ab iisdem casibus nominis πόλις, *urbs.*

1. ις abjicit ι. Sic;

χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος,	*venustus*, &c.*

2. ος abjicit ς. Sic;

ὀρθὸς,	ὀρθότερος,	ὀρθότατος,	*rectus*, &c.
δίκαιος,	δικαιότερος,	δικαιότατος,	*justus*, &c.
πονηρὸς,	πονηρότερος,	πονηρότατος,	*malus*, &c.
θαυμαστὸς,	θαυμαστότερος,	θαυμαστότατος,	*admirabilis*, &c.
δῆλος,	δηλότερος,	δηλότατος,	*planus*, &c.

Sic et; οἰκεῖος, *familiaris*; ἕτοιμος, *promptus*; κοῦφος, *levis*; λεπτὸς, *tenuis*; τερπνὸς, *jucundus*; ὅμοιος, *similis*,

At ος post brevem Syllabam mutat insuper ο in ω.† Sic;

σοφὸς,	σοφώτερος,	σοφώτατος,	*sapiens*, &c.
κενὸς,	κενώτερος,	κενώτατος,	*inanis*, &c.
φοβερὸς,	φοβερώτερος,	φοβερώτατος,	*formidabilis*, &c.
φανερὸς,	φανερώτερος,	φανερώτατος,	*manifestus*, &c.
χαλεπὸς,	χαλεπώτερος,	χαλεπώτατος,	*difficilis*, &c.

Sic etiam ἄγριος, ἀγριώτερος, ἀγριώτατος, *ferox*, &c. quoniam ι pro brevi sumitur, at ἔντιμος, *honoratus*, ἐντιμότερος, &c. nam ι pro longa.

Et ἱκανὸς, ἱκανώτερος, ἱκανώτατος, *idoneus*, &c. quoniam α pro brevi sumitur.

At ἰσχυρὸς, ἰσχυρότερος, ἰσχυρότατος; *validus*, &c. quoniam υ pro longâ sumitur.‡

---

* sic et;

εἷς,	*unus*,	ἕτερος,	*alter duorum*.
οὐδεὶς,	*nullus*,	οὐδέτερος,	*neuter duorum*.
μηδεὶς,	*nullus*,	μηδέτερος,	*neuter duorum*.

† Ne, scilicet, concurrant quatuor continuæ Syllabæ breves. Et ita etiam, ne concurrant quatuor, dicitur ὁδοιπόρος, non ὁδοπόρος, *viator*. Homerus, etiam, ne concurrant tres, mutat sæpissime brevem Syllabam in longam.

‡ Et, ἐπικινδύνος, ἐπικινδυνότερος, ἐπικινδυνότατος; nam υ pro brevi sumitur. Sic et φιλοκινδυνότατος, Xen. Anab. p. 90. Hutch. 8vo. et Hier. IV. 7. Wells. [In omnibus his locis legi debet ό in antepenult. Nam υ in κινδύνος pro longa sumitur. A. D.]

Et sic, ἴσος, *æqualis*; habet ἰσότερος, ἰσότατος; quando ι pro longâ sumitur, at, contra, quando ι pro brevi sumitur, habet ἰσώτερος, ἰσώτατος.

3. ας, ης, et υς, addunt Generi neutro. Sic;

μέλας,	μέλαινα,	μέλαν;	μελάντερος, &c.
τάλας,	τάλαινα,	τάλαν;	ταλάντερος, &c.
ὁ, ἡ. εὐσεβὴς,		τὸ, εὐσεβὲς;	εὐσεβέστερος, &c.
εὐρὺς,	εὐρεῖα,	εὐρὺ	εὐρύτερος, &c:

Sic et, ἀσεβὴς, *impius*; ταχὺς, *celer*; ἀληθὴς, *verus*; ὠκὺς, *velox*; δυσχερὴς, *difficilis*; βραδὺς, *tardus*; ἀκριβὴς, *accuratus*; &c.

4.* -ων addit plurali nominativo masculino. Sic;

ἄφρων,	*amens*,	ἀφρονέστερος,	ἄφρονέστατος.
σώφρων,	*sanæ mentis*,	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος.
εὔφρων,	*hilaris*,	εὐφρονέστερος,	εὐφρονέστατος.
κακοδαίμων,	*miser*,	κακοδαιμονέστερος,	κακοδαιμονέστατος.

II.

In Adjectivis quibusdam, comparatio fit per -ιων, et -ιστος. Scil.

1. Nonnulla in ος, a Substantivis derivata, comparantur in -ιων, et -ιστος; at, in his, comparatio non fit ab ipso Adjectivo Positivo, sed ab isto Substantivo à quo derivatur. Sic;

καλὸς, *pulcher*; a κάλλος, -εος, τὸ, *pulchritudo*; habet καλλίων, κάλλιστος.

ἐχθρὸς, *inimicus*; ab ἐχθὸς, -εος, τὸ, *inimicitia*; habet ἐχθίων, ἔχθιστος.

οἰκτρὸς, *miserabilis*; ab οἶκτος, -ου, ὁ, *commiseratio*; habet οἰκτίων, οἴκτιστος.

αἰσχρὸς, *turpis*; ab αἶσχος, -εος, τὸ, *turpitudo*; habet αἰσχίων, αἴσχιστος.

μακρὸς, *longus*; a μῆκος, -εος, τὸ, *longitudo*; habet μηκίων, μήκιστος.

2. Quædam in υς utroque modo comparantur. Sic;

βαθὺς, *profundus*; βαθύτερος, βαθύτατος; vel βαθίων, βάθιστος. Sic;

βραδὺς, *tardus*; ταχὺς, *celer*; παχὺς, *crassus*; γλυκὺς, *dulcis*; βραχὺς, *brevis*; ὠκὺς, *velox*; et similia.

3. ῥᾴδιος, *facilis*, habet, eliso δ, ῥᾴων, ῥᾴστος; vel, subscripto ι, ῥᾴων, ῥᾷστος.

COMPARATIO IRREGULARIS.

ἀγαθὸς,	*bonus*;	ἀμείνων,	ἄγαθώτατος.
		ἀρείων,	ἄριστος.
		βελτίων,	βέλτιστος.
		κρείσσων,	κράτιστος.
		λῴων,	λῷστος.
κακὸς,	*malus*;	κακίων,	κάκιστος.
		χείρων,	χείριστος.
μέγας,	*magnus*;	μείζων,	μεγίστος.
πολὺς,	*multus*;	πλείων,	πλεῖστος.
ἐλαχὺς,	*parvus*;	ἐλάσσων,	ἐλάχιστος.

μικρὸς, *parvus*; ἥσσων, vel μείων, vel μικρότερος, μικρότατος.

NUMERORUM NOMINA.

εἷς, *unus*.

	M.	F.	N.
N.	εἷς,	μία,	ἓν.
G.	ἑνὸς,	μιᾶς,	ἑνὸς.
D.	ἑνὶ,	μιᾷ,	ἑνὶ.
A.	ἕνα,	μίαν,	ἓν.

Atque ita duo composita οὐδεὶς, μηδεὶς, *nullus*; quæ quidem habent numerum pluralem; scil. οὐδένες, οὐδεμίαι, οὐδένα, &c.

Ab εἷς, *unus*, formatur comparativus ἕτερος, -α, -ον, *alter duorum*; et ab οὐδεὶς, μηδεὶς, formantur οὐδέτερος, μηδέτερος, *neuter duorum*..

δύω, *duo*.

N. A. Duali, δύω; G. D. δυοῖν; qui soli casus proprii sunt hujus nominis.

Dicitur, tamen, in plurali, G. δυῶν; D. δυσὶ.

Dicitur etiam sæpe δύο; sed indeclinatum.

τρεῖς, *tres*.

	M.	F.	N.
N. A.	τρεῖς,	τρεῖς,	τρία.
G.	τριῶν,	τριῶν,	τριῶν,
D.	τρισὶ,	τρισὶ,	τρισὶ.

τέσσαρες, *quatuor*.

N.	τέσσαρες,	τέσσαρες,	τέσσαρα.
G.	τεσσάρων,	τεσσάρων,	τεσσάρων.
D.	τέσσαρσι,	τέσσαρσι,	τέσσαρσι.
A.	τέσσαρας,	τέσσαρας,	τέσσαρα.

Quæ sequuntur deinceps CARDINALIUM Numerorum Nomina, post primos quatuor, ad Centum usque, indeclinabilia sunt omnia. Scil.

πέντε,	*quinque*,	τριάκοντα,	*triginta*.
ἕξ,	*sex*.	τεσσαράκοντα,	*quadraginta*.
ἑπτὰ,	*septem*.	πεντήκοντα,	*quinquaginta*.
ὀκτὼ,	*octo*.	ἑξήκοντα,	*sexaginta*.
ἐννέα,	*novem*.	ἑβδομήκοντα,	*septuaginta*.
δέκα,	*decem*.	ὀγδοήκοντα,	*octoginta*,
εἴκοσι,	*viginti*.	ἐνενήκοντα,	*nonaginta*.

et ἑκατὸν, *centum*.

Post ἑκατὸν, *centum*, majorum numerorum Nomina sunt Adjectiva regularia. Scil.

διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, *ducenti*, &c. τριακόσιοι, &c. *trecenti*, &c.

χίλιοι,	χίλιαι,	χίλια;	*mille.*
μύριοι,	μύριαι,	μύρια;	*decies mille.*

Numerorum, autem, ORDINALIUM, Nomina sunt omnia regularia Adjectiva. Scil.

πρῶτος,	πρῶτη,	πρῶτον;	*primus*, &c.
δεύτερος,	δεύτερα,	δεύτερον;	*secundus*, &c.
τρίτος,	τρίτη,	τρίτον;	*tertius*, &c.

&c.

DE NUMERORUM NOTIS.

Ad notandos numeros minores, quales sunt SCRIPTI OPERIS Libri, sive Partitiones, utebantur Græci Literis, ordine suis; scil. ut A notaret primum; B, secundum; atque ita, deinceps, ordine, ad Ω vicesimum quartum.

Hac ratione distingui solent Iliados et Odysseæ libri viginti quatuor, ad numerum Literarum.

In his autem Libris enumerandis, Literarum ordo memoriæ promptius occurret, ope technicâ syllabæ Græce -HNT-.

Nam, viginti quatuor Literis, in quatuor Hexades partitis erit H, primus Hexadis secundæ; N, primus tertiæ; T, primus quartæ.

AD NUMEROS, autem, UNIVERSALIUS notandos, utebantur quidem iisdem Literis, diversâ tamen ratione spectatis. Scil.

Ter octo Literas suas in tres series dividebant; et seriei quidem primæ, in loco sexto, scilicet post ε', inserebant figuram, ϛ', quam vocabant ἐπίσημον.

Seriei autem secundæ, ultimo in loco, addebant figuram ϟ vel ϡ, quam vocabant κόππα.

Seriei, denique, tertiæ addebant, item, ultimo in loco, figuram ϡ, quam vocabant σάμπι.

Hoc modo habebant ter novem Numerorum notas in tres series divisas.

Prima series notabat, ordine, Novem Unitates.

Secunda series notabat, ordine, Novem Decades.

Tertiæ series notabat, ordine, Novem Centurias.

DE PRONOMINE.

Tria sunt PRIMARIA Pronomina Substantiva. ἔγω, *ego*; σὺ, *tu*; ὅς, *He* Anglice; nam lingua Latina caret hoc pronomine Substantivo tertiæ personæ. Flectuntur autem hoc modo.

	Sing.	Sing.	Sing.
N.	ἔγω.	σὺ.	ὅς.
G.	ἐμοῦ, vel μοῦ.	σοῦ.	οὗ.
D.	ἐμοὶ, vel μοι.	σοί.	οἷ.
A.	ἐμὲ, vel μὲ.	σέ.	ἕ.

Literas autem hac ratione pro Numerorum notis adhibitas distinguebant Lineolâ sive puncto SUPRA scripto. Sic;

Α, α', 1.	Ι, ι', 10.	Ρ, ρ', 100.
Β, β', 2.	Κ, κ', 20.	Σ, σ', 200.
Γ, γ', 3.	Λ, λ', 30.	Τ, τ', 300.
Δ, δ', 4.	Μ, μ', 40.	Υ, υ', 400.
Ε, ε', 5.	Ν, ν', 50.	Φ, φ', 500.
ϛ' 6.	Ξ, ξ', 60.	Χ, χ', 600.
Ζ, ζ', 7.	Ο, ο', 70.	Ψ, ψ', 700.
Η, η' 8.	Π, π', 80.	Ω, ω', 800.
Θ, θ' 9.	ϟ, ϟ, 90.	ϡ, 900.

In hisce seriebus, Literarum ordo Memoriæ promptius occurret, ope technicâ syllabæ Anglicæ AIR; cujus litera prima A notat primam unitatum; secunda I, primam decadum; tertia R, primam centuriarum.

Ad notandos Numerorum Chiliades, usurpabant iterum easdem Series, at lineolâ sive puncto jam INFRA posito.

Atque ita Series prima, infra punctata, notabat, ordine, Chiliadum Unitates; Secunda, Chiliadum Decades; Tertia, Chiliadum Centurias.

Sic; χιλιάδες μυρ, notat 657,943.

	Dual.	Dual.	Dual.
N.A.	νῶϊ, vel νὼ.	σφῶϊ, vel σφῶ.	σφὲ.
G.D.	νῶϊν, vel νῷν.	σφῶϊν, vel σφῷν.	σφῷν.
	Plur.	Plur.	Plur.
N.	ἡμεῖς.	ὑμεῖς.	σφεῖς.
G.	ἡμῶν.	ὑμῶν.	σφῶν.
D.	ἡμῖν.	ὑμῖν.	σφῖσι.
A.	ἡμᾶς.	ὑμᾶς.	σφᾶς.

Reliqua Pronomina sunt Adjectiva. Ut;

ἄλλος,	ἄλλη,	ἄλλο,	*alius.*
αὐτὸς,	αὐτὴ,	αὐτὸ,	*ipse.*
ὅς,	ἥ,	ὅ,	*qui.*
οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο,	*hic.*
ἐκεῖνος,	ἐκεῖνη,	ἐκεῖνο,	*ille.*

Scilicet in genere Neutro,

ν perdunt ἄλλος, αὐτὸς, ὅς, οὗτος, ἐκεῖνος.

οὗτος, autem, in flexione variatur secundum variationes Articuli; a quo nimirum derivatur*. Sic;

	Sing.		
N.V.	οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο.
G.	τούτου,	ταύτης,	τούτου.
D.	τούτῳ,	ταύτῃ,	τούτῳ.
A.	τοῦτον,	ταύτην,	τοῦτο.
	Dual.		
N.A.V.	τούτω,	ταύτα,	τούτω.
G.D.	τούτοιν,	ταύταιν,	τούτοιν.
	Plur.		
N.V.	οὗτοι,	αὗται,	ταῦτα.

* Scil. ex ὁ, et αὐτὸς. Quin etiam αὐτὸς videtur ortum ex αὖ, *rursus*, et Articulo; ut ἐκεῖνος certissime oritur ex ἐκεῖ, *illic.*

G.	τούτων,	τούτων,	τούτων.
D.	τούτοις,	ταύταις,	τούτοις.
A.	τούτους,	ταύτας,	ταῦτα.

A tribus primariis Pronominibus substantivis derivantur Pronomina POSSESSIVA; quæ sunt Adjectiva regularia. Scil.

ab	ἐμὲ, venit,	ἐμός,	ἐμή,	ἐμόν.	*meus.*
a	σέ,	σός,	σή,	σόν.	*tuus.*
ab	ἕ,	ὅς,	ἥ	ὅν.	*HIS*, Anglicè.
a	νῶϊ,	νωΐτερος,	-α,	-ον.	*noster duorum.*
a	σφῶϊ,	σφωΐτερος,	-α,	-ον.	*vester duorum.*
ab	ἡμεῖς,	ἡμέτερος,	-α,	-ον.	*noster.*
ab	ὑμεῖς,	ὑμέτερος,	-α,	-ον.	*vester.*
a	σφεῖς,	σφέτερος,	-α,	-ον.	*THEIR*, Anglicè.

Ex iisdem tribus primariis, et αὐτὸς, *ipse*, componuntur tria RECIPROCA. Sed in casibus tantum obliquis. Scil.

Sing.

G.	ἐμαυτοῦ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτοῦ.	*mei ipsius.*
D.	ἐμαυτῷ,	ἐμαυτῇ,	ἐμαυτῷ.	
A.	ἐμαυτόν,	ἐμαυτήν,	ἐμαυτό.	

Et ita σεαυτοῦ, *tui ipsius*; vel contractè σαυτοῦ, et ἑαυτοῦ, *sui ipsius*; vel contractè αὐτοῦ; quod insuper habet et pluralem numerum. Scil.

G.	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν.
D.	ἑαυτοῖς,	ἑαυταῖς,	ἑαυτοῖς.
A.	ἑαυτοὺς,	ἑαυτάς,	ἑαυτά.

Primitivum autem est Pronomen INTERROGATIVUM τίς, *quis*, cum accentu acuto. Et usurpatur etiam pro INDEFINITO, sed cum accentu gravi; τὶς, *aliquis, quidam.* Et, universaliter quidem, omnes voces INRERROGATIVÆ

usurpantur etiam ut INDEFINITÆ, sed accentu mutato.

τίς ita flectitur.

N. Sing.	τίς,	τίς,	τί.
G.	τίνος,	τίνος,	τίνος.
N. Plur.	τίνες,	τίνες,	τίνα.

τίς INTERROGATIVUM habet RESPONSIVUM ὅστις. Sic;

τίς ἐποίησε; Anglicè *WHAT PERSON DID IT?* οὐκ οἶδα ὅστις. *I DON'T KNOW WHICH PERSON.*

Erat autem, antiquitus, apud Græcos, ALTERUM pronomen INTERROGATIVUM, πός, πῇ, πό; ejusque RESPONSIVUM ὁπός, ὁπῇ, ὁπό. Quod quidem usus abolevit, nisi in duobus casibus, iisque tantum adverbialiter sumtis; scil. ποῦ, *quo loco?* πῇ, *qua via?* et sic ὁποῦ, ὁπῇ, responsivè. Ab his tamen formantur, in gradu comparativo, πότερος, -α, -ον, *uter duorum?* ejusque responsivum ὁπότερος, -α, -ον; ut et plurima alia adjectiva, et adverbia, usitatissima.

Inter Pronomina referuntur etiam tria GENTILIA adjectiva; ἡμεδαπός, -η, -ον, *nostras;* ὑμεδαπός, -η, -ον, *vestras;* ποδαπός *cujas.**

A Neutro Genere ARTICULI, pronominis RELATIVI, INTERROGATIVI, et RESPONSIVI, derivantur alia Adjectiva†; quorum usus frequentissimus sermone vernaculo facilius explicatur quam Latino. Scil.

---

* Quæ fiunt a δαπέδον, *solum.*

† Et etiam adverbia plurima usitatissima; ut suo loco explicabitur.

τὸ, the.	ὁ, which.	πὸ, what.	ὁπὸ, what:	responsivè.
τοῖος, of the kind.	οἷος, of which kind.	ποῖος, of what kind.	ὁποῖος, of what kind.	
τόσος, of the number.	ὅσος, of which number.	πόσος, of what number.	ὁπόσος, of what number.	
τηλίκος, of the size.	ἡλίκος, of which size.	πηλίκος, of what size.	ὁπήλικος, of what size.	

Ex his. autem, et οὗτος, *hic*, componuntur τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *OF THIS KIND*; τοσοῦτος, *OF THIS NUMBER*; τηλικοῦτος, *OF THIS SIZE.**

---

* Quod autem finxerunt Grammatici pronomen indefinitum δεῖνα ea ne vel vox est nec ullibi per se reperiunda; semper enim habet articulum præfixum; ut, ὁ δεῖς; quod quidem fit ex contractione pro tribus vocibus; scil. ὁ δὲ εἷς*, Anglicè *THIS OR THAT ONE;* ut οὐ δὲ εἷς, fit οὐδεῖς. Et sic, in Genitivo, τοῦ δὲ ἑνὸς, contractè τοῦ δεῖνος†; in Dativo τῷ δὲ ἑνί, contractè τῷ δεῖνι†; in Acusativo τὸν δὲ ἕνα, contractè τὸν δεῖνα.

In usu quidem est ὁ δεῖνα, pro ὁ δὲ ἕνα; tum autem Accusativus ἕνα regitur a verbo λέγω subintelligendo.

* Reg. V.

† Reg. II.

DE VERBO.

Verbi CONJUGATIONES duæ sunt. Prima in ω; ut τύπτω, *verbero.* Secunda in μι; ut τίθημι, *pono.*

Conjugationes VOCES et TEMPORA melius explicantur vernaculo sermone quam Latino.

Voces sunt tres; ACTIVA, MEDIA, et PASSIVA.

ACTIVÆ Vocis usus PROPRIUS est significare id quod facimus alteri. Ut ἔκλαψα σέ, *I DID HURT YOU.*

MEDIÆ Vocis usus PROPRIUS est significare id quod facimus nobismet ipsis. Ut, ἐκλαψάμην, *I DID HURT MYSELF.* Ἐκλαψάμην τὸν ποδά, *I DID HURT MY FOOT.*

PASSIVÆ Vocis usus PROPRIUS est significare id quod patimur ab altero. Ut, ἐκλάφθην ὑπὸ σοῦ, *I WAS HURT BY YOU.*

Tempora sunt;

Tempus PRÆSENS; ut τύπτω, *I AM STRIKING.*

TEMPUS FUTURUM; quod in forma quidem duplex est, in significatione autem simplex et unum. Ut,

FUTURUM primum τύψω, } *I SHALL, OR WILL,*
FUTURUM secundum τυπῶ, } *OR AM TO STRIKE.*

Tempora PRÆTERITA quatuor. Scil.

1. IMPERFECTUM; ut, ἔτυπτον, *I WAS STRIKING.*

2. INDEFINITUM, sive AORISTUS; quod, quia formatur a futuro, est quidem, in forma, duplex; in significatione, autem, simplex et unum. Ut,

Aoristus primus ἔτυψα, } *I STRUCK OR DID*
Aoristus secundus ἔτυπον, } *STRIKE.*

3. Perfectum; ut τέτυφα, *I HAVE STRUCK.*

4. Plusquamperfectum; ut, ἐτετύφειν, *I HAD STRUCK.*

Tempora habent modos, numeros, et personas.

Modi sunt quinque. Indicativus Subjunctivus, Optativus, Imperativus, et Infinitivus.

Numeri tres. Ut in Nominibus.

Personæ tres. Ut in Pronominibus Substantivis.

Paradigma vocis Activæ.

Præsens, τύπτω, *I am striking.*

Num.			
		INDICATIVI.	
Sing.	τύπτω,	τύπτεις,	τύπτει,
Dual.		τύπτετον,	τύπτετον,
Plur.	τύπτομεν,	τύπτετε,	τύπτουσι,
		SUBJUNCTIVI.	
S.	τύπτω,	τύπτῃς,	τύπτῃ,
D.		τύπτητον,	τύπτητον,
P.	τύπτωμεν,	τύπτητε,	τύπτωσι,
		OPTATIVI.	
S.	τύπτοιμι,	τύπτοις,	τύπτοι,
D.		τύπτοιτον,	τύπτοίτην,
P.	τύπτοιμεν,	τύπτοιτε,	τύπτοιεν.
		IMPERATIVI.	
S.		τύπτε,	τυπτέτω,
D.		τύπτετον,	τυπτέτων,
P.		τύπτετε,	τυπτέτωσαν.

INFINITIVI.

τύπλειν.

PARTICIPII.

Masc.	τύπλων,	-ονλος,
Fem.	τύπλουσα,	-ούσης,
Neut.	τύπλον,	-ονλος,

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

IMPERFECTUM, ἔτυπλον, *I was striking.*

INDICATIVI.

	ἔτυπλον,	ἔτυπλες,	ἔτυπλε,
D.		ἐτύπλετον,	ἐτυπλέτην,
P.	ἐτύπλομεν,	ἐτύπλετε,	ἔτυπλον,

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπλω,	τύπλης,	τύπλη,
D.		τύπλητον,	τύπλητον,
P.	τύπλωμεν,	τύπλητε,	τύπλωσι,

OPTATIVI.

S.	τύπλοιμι,	τύπλοις,	τύπλοι,
D.		τύπλοιτον	τυπλοίτην,
P.	τύπλοιμεν,	τύπλοιτε,	τύπλοιεν,

IMPERATIVI.

S.	τύπλε,	τυπλέτω,
D.	τύπλετον,	τυπλέτων,
P.	τύπλετε,	τυπλέτωσαν,

INFINITIVI.

τύπλειν.

PARTICIPII.

M.	τύπλων,	-ονλος,
F.	τύπλουσα,	-ούσης,
N.	τύπλον,	-ονλος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

FUTURUM I. τύψω, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τύψω,	τύψεις,	τύψει,
D.		τύψεῖον,	τύψεῖον,
P.	τύψομεν,	τύψεῖτε,	τύψουσι.

OPTATIVI.

S.	τύψοιμι,	τύψοις,	τύψοι,
D.		τύψοιτον,	τυψοίτην,
P.	τύψοιμεν,	τύψοιτε,	τύψοιεν.

INFINITIVI.

τύψειν.

PARTICIPII.

M.	τύψων,	-ον̃τος,
F.	τύψουσα,	-ούσης,
N.	τύψον,	-ον̃τος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

FUTURUM II. τυπῶ, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τυπῶ,	τυπεῖς,	τυπεῖ,
D.		τυπεῖτον,	τυπεῖτον,
P.	τυποῦμεν,	τυπεῖτε,	τυποῦσι.

OPTATIVI.

S.	τυποῖμι,	τυποῖς,	τυποῖ,
D.		τυποῖτον,	τυποίτην,
P.	τυποῖμεν,	τυποῖτε,	τυποῖεν.

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

M.	τυπῶν,	-οῦντος,
F.	τυποῦσα,	-ούσης,
N.	τυποῦν,	-οῦντος.

Paradigma vocis Activæ.

Aoristus I. ἔτυψα, *I struck, or did strike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυψα,	ἔτυψας,	ἔτυψε,
D.		ἐτύψαΐον,	ἐτυψάτην,
P.	ἔτυψαμεν,	ἔτυψαΐε,	ἔτυψαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύψω,	τύψης,	τύψῃ,
D.		τύψητον,	τύψητον,
P.	τύψωμεν,	τύψητε,	τύψωσι.

OPTATIVI.

S.	τύψαιμι,	τύψαις,	τύψαι,
D.		τύψαιτον,	τυψαίτην,
P.	τύψαιμεν,	τύψαιτε,	τύψαιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύψον,	τύψατω,
D.		τύψατον,	τυψάτων,
P.		τύψατε,	τυψάτωσαν.

INFINITIVI.

τύψαι.

PARTICIPII.

M.	τύψας,	-άντος,
F.	τύψασα,	-άσης,
N.	τύψαν,	-άντος,

Paradigma vocis Activæ.

Aoristus II. ἔτυπον, *I struck, or did strike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυπον,	ἔτυπες,	ἔτυπε,
D.		ἐτύπεΐον,	ἐτυπέτην,
P.	ἐτύπομεν,	ἐτύπεΐε,	ἔτυπον.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπω,	τύπῃς,	τυπῃ,
D.		τύπῃλον,	τύπῃλον,
P.	τύπωμεν,	τύπῃλε,	τύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τύποιμι,	τύποις,	τύποι,
D.		τύποιλον,	τυποίτην,
P.	τύποιμεν,	τύποιλε,	τύποιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύπε,	τυπέτω,
D.		τύπελον,	τυπέτων,
P.		τύπελε,	τυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

M.	τύπων,	-ωνλος,
F.	τύπουσα,	-ούσης,
N.	τύπον,	-ονλος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

PERFECTUM, τέτυφα, *I have struck.*

INDICATIVI.

S.	τέτυφα,	τέτυφας,	τέτυφε,
D.		τετύφαλον,	τετύφαλον,
P.	τετύφαμεν,	τετύφαλε,	τετύφασι.*

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύφω,	τετύφῃς,	τετύφῃ,
D.		τετύφῃλον,	τετύφῃλον,
P.	τετύφωμεν,	τετύφητε,	τετύφωσι.

* Vide Leeds, p. 139.

OPTATIVI.

S.	τεὶυφοιμι,	τεὶυφοις,	τεὶύφοι,
D.		τεὶύφοιτον,	τεὶυφοίτην,
P.	τεὶυφοιμεν,	τεὶύφοιτε,	τεὶύφοιεν.

IMPERATIVI.

S.	τέὶυφε,	τεὶυφέτω,
D.	τεὶύφεὶον,	τεὶυφέτων,
P.	τεὶύφεὶε,	τεὶυφέτωσαν.

INFINITIVI.

τεὶυφέναι.

PARTICIPII.

M.	τεὶυφώς,	-οτος;
F.	τεὶυφυῖα,	-υῖας,
N.	τεὶυφός,	-ότος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

PLUSQUAMPERFECT. ἐτεὶύφειν, *I had struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτεὶύφειν,	ἐτεὶύφεις,	ἐτεὶύφει,
D.		ἐτεὶύφειτον,	ἐτεὶυφείτην,
P.	ἐτεὶύφειμεν,	ἐτεὶύφεὶτε,	ἐτεὶύφεισαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τεὶύφω,	τεὶύφῃς,	τεὶύφῃ,
D.		τεὶύφῆτον,	τεὶύφῆτον,
P.	τεὶύφωμεν,	τεὶύφῆτε,	τεὶύφωσι.

OPTATIVI.

S.	τεὶύφοιμι,	τεὶύφοις,	τεὶύφοι,
D.		τεὶύφοῖτον,	τεὶυφοίτην,
P.	τεὶύφοιμεν,	τεὶύφοῖτε,	τεὶυφοίεν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυφε,	τεὶυφέτω,
D.	τετύφεὶον,	τεὶυφέτων,
P.	τετύφετε,	τεὶυφέτωσαν.

INFINITIVI
τεθυφέναι.
PARTICIPII.

M.	τεθυφώς,	-ότος,
F.	τεθυφυῖα,	-υῖας,
N.	τεθυφός,	-ότος.

Paradigma verbi in ω activæ vocis secundum modos.

τυπτω, verbero.

Temp.	Indicat.	Subjunc.	Optat.	Imper.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτω,	τύπτω.	τύπτοιμι,	τύπτε,	τύπτειν,	τύπτων.
Imperf.	ἔτυπτον,					
Fut. 1.	τύψω,		τύψαιμι,		τύψειν,	τύψων.
Fut. 2.	τυπῶ,		τυποῖμι,		τυπεῖν,	τυπῶν.
Aor. 1.	ἔτυψα,	τύψω;	τύψαιμι,	τύψον,	τύψαι,	τύψας.
Aor. 2.	ἔτυπον,	τύπω;	τύποιμι,	τύπε,	τυπεῖν,	τύπων.
Perf.	τέτυφα,	τετύφω,	τετύφοιμι,	τετύφε,	τετυφέναι,	τετυφώς.
Plusq. p.	ἐτετύφειν,					

τιω, honoro.

Præs.	τίω,	τίω,	τίοιμι,	τίε,	τίειν,	τίων,
Imperf.	ἔτιον,					
Fut. 1.	τίσω,		τίσοιμι,		τίσειν,	τίσων.
Fut. 2.	τιῶ,		τιοῖμι,		τιεῖν,	τιῶν.
Aor. 1.	ἔτισα,	τίσω,	τίσαιμι,	τίσον,	τίσαι,	τίσας.
Aor. 2.	ἔτιον,	τίω,	τίοιμι,	τίε,	τιεῖν,	τιών.
Perf.	τέτικα,	τετίκω.	τετίκοιμι,	τέτικε,	τετικέναι,	τετικώς.
Plusq. p.	ἐτετίκειν,					

λεγω, *dico.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optativ.	Imperat.	Infinit.	Partieip.
Præs.	λέγω,	λέγω,	λέγοιμι,	λέγε,	λέγειν,	λέγων.
Imperf.	ἔλεγον,					
Fut. 1.	λέξω,		λέξοιμι,		λέξειν,	λέξων.
Fut. 2.	λεγῶ,		λεγοῖμι,		λεγεῖν,	λεγῶν.
Aor. 1.	ἔλεξα,	λέξω,	λέξαιμι,	λέξον,	λέξαι,	λέξας.
Aor. 2.	ἔλεγον,	λέγω,	λέγοιμι,	λέγε,	λεγεῖν,	λεγών.
Perf.	λέλεχα,	λελέχω,	λελέχοιμι,	λέλεχε,	λελεχέναι,	λελεχώς.
Plusq. p.	ἐλελέχειν,					

στελλω, *mitto.*

Præs.	στέλλω	στέλλω,	στέλλοιμι,	στέλλε,	στέλλειν,	στέλλων,
Imperf.	ἔστελλον,					
Fut. 1.	στελῶ,		στελοῖμι,		στελεῖν,	στελῶν,
Fut. 2.	σταλῶ,		σταλοῖμι,		σταλεῖν,	σταλῶν.
Aor. 1.	ἔστειλα,	στείλω,	στείλαιμι,	στείλον,	στείλαι,	στείλας.
Aor. 2.	ἔσταλον,	σταλω,	στάλοιμι,	στάλε,	σταλεῖν,	στάλων.
Perf.	ἔσταλκα,	ἔστάλκω,	ἔσταλκοιμι,	ἔσταλκε,	ἐσταλκέναι,	ἐσταλκώς.
Plusq. p.	ἔσταλκειν,					

Discipulus sic describat, στείρω, *sterno*, 1. fut. στερῶ, perf. ἔσταρκα.

γράφω, *scribo*, γρᾴψω, γέγραφα.

τέμνω, *seco*, τεμῶ, τέτμηκα.

μένω, *maneo*, μενῶ, μέμενηκα.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

PRÆSENS, τύπτομαι, *I am striking myself.*

INDICATIVI.

S.	τυπτόμαι,	τύπτῃ,	τύπτεται,
D.	τυπτόμεθον,	τύπτεσον,	τύπτεσθον,
P.	τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπτονται.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τυπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπτου,	τύπτεσθω,
D.		τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.		τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

IMPERFECT. ἐτύπτομην, *I was striking myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύπτομην,	ἐτύπτου,	ἐτύπτετο,
D.	ἐτυπτόμεθον,	ἐτύπτεσθον,	ἐτυπτέσθην,
P.	ἐτυπτόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τυπτήσθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπτου,	τυπτέσθω,
D.	τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.	τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

FUTURUM I. τύψομαι, *I shall, &c. strike myself.*

INDICATIVI.

S.	τύψομαι,	τύψῃ,	τύψεται,
D.	τυψόμεθον,	τύψεσθον,	τύψεσθον,
P.	τυψόμεθα,	τυψεσθε,	τύψονται.

OPTATIVI.

S.	τυψοίμην,	τύψοιο,	τύψοιτο,
D.	τυψοίμεθον,	τύψοισθον,	τυψοίσθην,
P.	τυψόμεθα,	τύψοισθε,	τύψοιντο.

INFINITIVI.

τύψεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυψόμενος,	-ου,
F.	τυψομένη,	-ης,
N.	τυψόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

FUTURUM II. τυποῦμαι, *I shall, &c. strike myself.*

INDICATIVI.

S.	τυποῦμαι,	τυπῇ,	τυπεῖται,
D.	τυπούμεθον,	τυπεῖσθον,	τυπεῖσθον,
P.	τυπούμεθα,	τυπεῖσθε,	τυποῦνται.

OPTATIVI.

S.	τυποίμην,	τυποῖο,	τυποῖτο,
D.	τυποίμεθον,	τυποῖσθον,	τυποίσθην,
P.	τυποίμεθα,	τυποῖσθε,	τυποῖντο.

INFINITIVI.

τυπεῖσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπούμενος,	-ου,
F.	τυπουμένη,	-ης,
N.	τυπούμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

AORIST. I. ἐτυψάμην, *I struck, or did strike myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυψάμην,	ἐτύψω,	ἐτύψατο,
D.	ἐτυψάμεθον,	ἐτύψασθον,	ἐτυψάσθην,
P.	ἐτυψάμεθα,	ἐτύψασθε,	ἐτύψαντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυψώμαι,	τύψῃ,	τύψηται,
D.	τυψώμεθον,	τύψησθον,	τυψησθον,
P.	τυψώμεθα,	τύψησθε,	τύψωνται.

OPTATIVI.

S.	τυψαίμην,	τύψαιο,	τύψαιτο,
D.	τυψαίμεθον,	τύψαισθον,	τυψαίσθην,
P.	τυψαίμεθα,	τύψαισθε,	τύψαιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύψαι,	τυψάσθω,
D.		τύψασθον,	τυψάσθων,
P.		τύψασθε,	τυψάσθωσαν.

INFINITIVI.

τύψασθαι.

PARTICIPII.

M.	τυψάμενος,	-ου,
F.	τυψαμένη,	-ης,
N.	τυψάμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

AORIST. II. ἐτυπόμην, *I struck, or did strike myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπόμην,	ἐτύπου,	ἐτύπεῖο,
D.	ἐτυπόμεθον,	ἐτύπεσθον,	ἐτυπέσθην,
P.	ἐτυπόμεθα,	ἐτύπεσθε,	ἐτύποντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπωμαι,	τύπῃ,	τύπῃαι,
D.	τυπώμεθον,	τύπησθον,	τύπησθον,
P.	τυπώμεθα,	τύπησθε,	τύπωνται.

OPTATIVI.

S.	τυποίμην,	τύποιο,	τύποιτο,
D.	τυποίμεθον,	τύποισθον,	τυποίσθην,
P.	τυποίμεθα,	τύποισθε,	τύποιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπου,	τυπέσθω,
D.	τύπεσθον,	τυπέσθων,
P.	τύπεσθε,	τυπέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπόμενος,	-ου,
F.	τυπομένη,	-ης,
N.	τυπόμενον,	-ου.

Paradigma vocis Mediæ.

Perfectum, τέτυπα, *I have struck myself.*

INDICATIVI.

S.	τέτυπα,	τέτυπας,	τέτυπε,
D.		τέτυπατον,	τέτυπαλον,
P.	τέτυπαμεν,	τέτυπατε,	τέτυπασι.*

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύπω,	τετύπῃς,	τετύπῃ,
D.		τετύπῆτον,	τετύπῆτον,
P.	τετύπωμεν,	τετύπητε,	τετύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύποιμι,	τετύποις,	τετύποι,
D.		τετύποιτον,	τετυποίτην,
P.	τετύποιμεν,	τετύποιτε,	τετύποιεν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυπε,	τετυπέτω,
D.	τετύπετον,	τετυπέτων,
P.	τετύπετε,	τετυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυπέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυπώς,	-οτος,
F.	τετυπυῖα,	-υῖας,
N.	τετυπός,	-ότος.

---

* Vide Leeds. Sic et διδιᾶσί. ώ. 603.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

PLUSQUAMP. ἐτετύπειν, *I had struck myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύπειν,	ἐτετύπεις,	ἐτετύπει,
D.		ἐτετύπειτον,	ἐτετυπείτην,
P.	ἐτετύπειμεν,	ἐτετύπειτε,	ἐτετύπεισαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύπω,	τετύπῃς,	τετύπῃ,
D.		τετύπῃτον,	τετύπητον,
P.	τετύπωμεν,	τετύπῃτε,	τετύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύποιμι,	τετύποις,	τετύποι,
D.		τετύποιτον,	τετυποίτην,
P.	τετύποιμεν,	τετύποιτε,	τετυποίεν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυπε,	τετυπέτω,
D.		τετύπετον,	τετυπέτων,
P.		τετύπετε,	τετυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυπέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυπώς,	-ότος,
F.	τετυπυῖα,	-υῖας,
N.	τετυπός,	-ότος.

Paradigma verbi in ω mediæ vocis secundum modos.

τυπτόμαι, verbero meipsum.

Temp.	Indicat.	Subjunc.	Optat.	Imper.	Infinit.	Particip.
Præs.	τυπτόμαι,	τύπτωμαι,	τυπτοίμην,	τύπτου,	τύπτεσθαι,	τυπτόμενος.
Imperf.	ἐτυπτόμην,					
Fut. 1.	τύψομαι,		τυψοίμην,		τύψεσθαι,	τυψόμενος.
Fut. 2.	τυποῦμαι,		τυποίμην,		τυπεῖσθαι,	τυπούμενος.
Aor. 1.	ἐτυψάμην,	τυψώμαι,	τυψαίμην,	τύψαι,	τύψασθαι,	τυψάμενος.
Aor. 2.	ἐτυπόμην,	τύπωμαι,	τυποίμην,	τύπου,	τύπεσθαι,	τυπόμενος.
Perf.	τέτυπα,	τετύπω,	τετύποιμι,	τέτυπε,	τετυπέναι,	τετυπώς.
Plusq. p.	ἐτετύπειν,					

τίομαι, honoro meipsum.

Præs.	τίομαι,	τίωμαι,	τιοίμην,	τίου,	τίεσθαι,	τιόμενος.
Imperf.	ἐτιόμην,					
Fut. 1.	τίσομαι,		τισοίμην,		τίσεσθαι,	τισόμενος.
Fut. 2.	τιοῦμαι,		τιοίμην,		τιεῖσθαι,	τιούμενος.
Aor. 1.	ἐτισάμην,	τίσωμαι,	τισαίμην,	τίσαι,	τίσασθαι,	τισάμενος.
Aor. 2.	ἐτιόμην,	τίωμαι,	τιοίμην,	τιοῦ,	τίεσθαι,	τιόμενος.
Perf.	τέτια,	τετίω,	τετίοιμι,	τέτιε,	τετιέναι,	τετιώς.
Plusq. p.	ἐτετίειν,					

λέγομαι, *dico mihi.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optativ.	Imperat.	Infinit.	Partieip.
Præs.	λέγομαι,	λέγωμαι,	λεγοίμην,	λέγου,	λέγεσθαι,	λεγόμενος.
Imperf.	ἐλεγόμην,					
Fut. 1.	λέξομαι,		λεξοίμην,		λέξεσθαι,	λεξόμενος.
Fut. 2.	λεγοῦμαι,		λεγοίμην,		λεγεῖσθαι,	λεγούμενος.
Aor. 1.	ἐλεξάμην,	λέξωμαι,	λεξαίμην,	λέξαι,	λέξασθαι,	λεξάμενος.
Aor. 2.	ἐλεγόμην,	λέγωμαι,	λεγοίμην,	λεγοῦ,	λεγέσθαι,	λεγόμενος.
Perf.	λέλογμαι,	λελόγω,	λελόγοιμι,	λέλογε,	λελογέσθαι,	λελογώς.
Plusq. p.	ἐλελόγειν,					

σπέλλομαι, *mitto me.*

Præs.	σέλλομαι	σέλλωμαι,	σελλοίμην,	σέλλου,	σέλλεσθαι,	σελλόμενος.
Imperf.	ἐσελλόμην,					
Fut. 1.	σέλομαι,		σελοίμην,		σέλεσθαι,	σελόμενος,
Fut. 2.	σαλοῦμαι,		σαλοίμην,		σαλεῖσθαι,	σαλούμενος.
Aor. 1.	ἐσειλάμην,	σείλωμαι,	σειλαίμην,	σείλαι,	σείλασθαι,	σειλάμενος.
Aor. 2.	ἐσαλόμην,	σάλωμαι,	σαλοίμην,	σάλου,	σαλέσθαι,	σαλόμενος.
Perf.	ἐσόλα,	ἐσόλω,	ἐσολοίμι,	ἐσόλε,	ἐσολέναι,	ἐσολός.
Plusq. p.	ἐσόλειν,					

Sic describantur σπείρομαι.
γράφομαι.
τέμνομαι.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

PRÆS. τύπτομαι ὑπὸ σοῦ, *I am in striking by you.*

INDICATIVI.

S.	τυπτόμαι,	τύπτῃ,	τύπτεται,
D.	τυπτόμεθον,	τύπτεσθον,	τύπτεσθον,
P.	τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπτονται.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται,

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπτου,	τύπτεσθω,
D.	τυπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.	τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου,

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

IMPERF. ἐτυπτόμην ὑπὸ σοῦ, *I was in striking by you.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπτόμην,	ἐτύπτου,	ἐτύπτετο,
D.	ἐτυπτόμεθον,	ἐτύπτεσθον,	ἐτυπτέσθην,
P.	ἐτυπτόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπτου,	τυπτέσθω,
D.		τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.		τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

FUTURUM I. τυφθήσομαι, *I shall*, &c. *be struck.*

INDICATIVI.

S.	τυφθήσομαι,	τύφθησῃ,	τυφθήσεται,
D.	τυφθησόμεθον,	τυφθήσεσθον,	τυφθήσεσθον,
P.	τυφθησόμεθα,	τυφθήσεσθε,	τυφθήσονται.

OPTATIVI.

S.	τυφθησοίμην,	τύφθησοιο,	τυφθήσοιτο,
D.	τυφθησοίμεθον,	τυφθήσοισθον,	τυφθήσοισθην,
P.	τυφθησαίμεθα,	τυφθήσοισθε,	τυφθήσοιντο.

INFINITIVI.

τυφθήσεσθαι.

PARTICIPII.

M. τυφθησόμενος, -ου,
F. τυφθησομένη, -ης,
N. τυφθησόμενον, -ου,

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

FUTURUM II. τυπήσομαι, *I shall*, &c. *be struck.*

INDICATIVI.

S.	τυπήσομαι,	τυπήσῃ,	τυπήσεται,
D.	τυπησόμεθον,	τυπήσεσθον,	τυπήσεσθον,
P.	τυπησόμεθα,	τυπήσεσθε,	τυπήσονται.

OPTATIVI.

S.	τυπησοίμην,	τυπήσοιο,	τυπήσοιτο,
D.	τυπησοίμεθον,	τυπησοίσθον,	τυπησοίσθην,
P.	τυπησοίμεθα,	τυπήσοισθε,	τυπήσοιντο.

INFINITIVI.

τυπήσεσθαι.

PARTICIPII.

M. τυπησόμενος, -ου,
F. τυπησομένη, -ης,
N. τυπησόμενον, -ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

AORISTUS I. ἐτύφθην, *I was struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύφθην,	ἐτύφθης,	ἐτύφθη,
D.		ἐτύφθητον,	ἐτυφθήτην,
P.	ἐτύφθημεν,	ἐτύφθητε,	ἐτύφθησαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυφθῶ,	τυφθῇς,	τυφθῇ,
D.		τυφθῆτον,	τυφθῆτον,
P.	τυφθῶμεν,	τυφθῆτε,	τυφθῶσι.

OPTATIVI.

S.	τυφθείην,	τυφθείης,	τυφθείη,
D.		τυφθείητον,	τυφθειήτην,
P.	τυφθείημεν,	τυφθείητε,	τυφθείησαν.

IMPERATIVI.

S.	τύφθηθι,	τυφθήτω,
D.	τύφθηθον,	τυφθήτων,
P.	τύφθηθε,	τυφθήτωσαν.

INFINITIVI.

τυφθῆναι.

PARTICIPII.

M.	τυφθεὶς,	-έντος,
F.	τυφθεῖσα,	-είσης,
N.	τυφθὲν,	-έντος.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

AORISTUS II. ἐτύπην, *I was struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύπην,	ἐτύπης,	ἐτύπη,
D.		ἐτύπητον,	ἐτυπήτην,
P.	ἐτύπημεν,	ἐτύπητε,	ἐτύπησαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυπῶ,	τυπῇς,	τυπῇ,
D.		τυπῆτον,	τυπῆτον,
P.	τυπῶμεν,	τυπῆτε,	τυπῶσι.

OPTATIVI.

S.	τυπείην,	τυπείης,	τυπείη,
D.		τυπείητον,	τυπειήτην,
P.	τυπείημεν,	τυπείητε,	τυπείησαν.

IMPERATIVI.

S.	τύπηθι,	τυπήτω,
D.	τύπητον,	τυπήτων,
P.	τύπητε,	τυπήτωσαν.

INFINITIVI.

τυπῆναι.

PARTICIPII.

M.	τυπεὶς,	-έντος,
F.	τυπεῖσα,	-εισης,
N.	τυπὲν,	-έντος.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

PERFECT. τέτυμμαι, *I am, or, I have been, struck.*

INDICATIVI.

S.	τέτυμμαι,	τέτυψαι,	τέτυπται,
D.	τετύμμεθον,	τέτυφθον,	τέτυφθον,
P.	τετύμμεθα,	τέτυφθε,	τετυμμένοι εἰσί.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετυμμένος,	ὦ,	ᾖς,	ᾖ,
D.	τετυμμένω,		ᾖτον,	ᾖτον,
P.	τετυμμένοι,	ὦμεν,	ᾖτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	τετυμμένος,	εἴην	εἴης,	εἴη,
D.	τετυμμένω,		εἴητον,	εἰήτην,
P.	τετυμμένοι,	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυψο,	τετύφθω,
D.	τέτυφθον,	τετύφθων,
P.	τέτυφθε,	τετύφθωσαν.

INFINITIVI.

τετύφθαι.

PARTICIPII.

M.	τετυμμένος,	-ου,
F.	τετυμμένη,	-ης,
N.	τετυμμένον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

PLUSQUAMPERF. ἐτέτυμμαι, *I had been struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύμμην,	ἐτέτυψο,	ἐτέτυπτο,
D.	ἐτετύμμεθον,	ἐτέτυφθον,	ἐτετύφθην,
P.	ἐτετύμμεθα,	ἐτέτυφθε,	τετυμμένοι ἦσαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετυμμένος, ὦ,	ᾖς,	ᾖ,
D.	τετυμμένω,	ἦτον,	ἦτον,
P.	τετυμμένοι, ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	τετύμμενος, εἴην,	εἴης,	εἴη,
D.	τετυμμένω,	εἴητον,	εἰήτην,
P.	τετυμμένοι, εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυψο,	τετύφθω,
D.	τέτυφθον,	τετύφθων,
P.	τέτυφθε,	τετύφθωσαν.

INFINITIVI.

τετύφθαι.

PARTICIPII.

M.	τετυμμένος,	-ου,
F.	τετυμμένη,	-ης,
N.	τετυμμένον,	-ου.

Paradigma verbi in ω passivæ vocis secundum modos,

τυπτόμαι, verberor.

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	τυπτόμαι,	τύπτωμαι,	τυπτοίμην,	τύπτου,	τύπτεσθαι,	τυπτόμενος.
Imperf.	ἐτυπτόμην,					
Fut. 1.	τυφθήσομαι,		τυφθησοίμην,		τυφθήσεσθαι,	τυφθησόμενος.
Fut. 2.	τυπήσομαι,		τυπησοίμην,		τυπήσεσθαι,	τυπησόμενος.
Aor. 1.	ἐτύφθην,	τυφθῶ,	τυφθείην,	τύφθητι,	τυφθῆναι,	τυφθεὶς.
Aor. 2.	ἐτύπην,	τυπῶ,	τυπείην,	τύπηθι,	τυπῆναι,	τυπεὶς.
Perf.	πέτυμμαι,	τετυμμένος, ὦ,	τετυμμένος, εἴην,	τέτυφο,	τετύφθαι,	τετυμμένος.
Plusq. p.	ἐτετύμμην,					

τιόμαι, honoror.

Præs.	τιόμαι,	τίωμαι,	τιοίμην,	τίου,	τίεσθαι,	τιόμενος.
Imperf.	ἐτιόμην,					
Fut. 1.	τιθήσομαι,		τιθησοίμην,		τιθήσεσθαι,	τιθησόμενος.
Fut. 2.	τιήσομαι,		τιησοίμην,		τιήσεσθαι,	τιησόμενος.
Aor. 1.	ἐτίθην,	τιθῶ,	τιθείην,	τίθητι,	τιθῆναι,	τιθεὶς.
Aor. 2.	ἐτίην,	τιῶ,	τιείην,	caret,	τιῆναι,	τιεὶς.
Perf.	τέτιμαι,	τετῶμαι,	τετίμην,	τέτισο,	τέτισθαι,	τετιμένος.
Plusq. p.	ἐτετίμην,					

λέγομαι, *dicor, passivæ voces.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι,	λέγωμαι,	λεγοίμην,	λέγου,	λέγεσθαι,	λεγόμενος.
Imperf.	ἐλεγόμην,					
Fut. 1.	λεχθήσομαι,		λεχθησοίμην,		λεχθήσεσθαι,	λεχθησόμενος.
Fut. 2.	λεγήσομαι,		λεγήσοίμην,		λεγήσεσθαι,	λεγησόμενος.
Aor. 1.	ἐλέχθην,	λέχθω,	λεχθείην,	λέχθητι,	λεχθῆναι,	λεχθεὶς.
Aor. 2.	ἐλέγην,	λέγω,	λεγείην,	λέγηθι,	λεγῆναι,	λεγεὶς.
Perf.	λέλεγμαι,	λελεγμένος, ὦ,	λελεγμένος, εἴην,	λέλεξο,	λελέχθαι,	λελεγμένος.
Plusq. p.	ἐλελέγμην,					

στέλλομαι, *mittor.*

Præs.	στέλλομαι,	στέλλωμαι,	στελλοίμην,	στέλλου,	στέλλεσθαι,	στελλόμενος.
Imperf.	ἐστελλόμην,					
Fut. 1.	σταλθήσομαι,		σταλθησοίμην,		σταλθήσεσθαι,	σταλθησόμενος.
Fut. 2.	σταλήσομαι,		σταλησοίμην,		σταλήσεσθαι,	σταλησόμενος.
Aor. 1.	ἐστάλθην,	στάλθω,	σταλθείην,	στάλθητι,	σταλθῆναι,	σταλθεὶς.
Aor. 2.	ἐστάλην,	στάλω,	σταλείην,	στάλητι,	σταλῆναι,	σταλεὶς.
Perf.	ἔσταλμαι,	ἐσταλμένος, ὦ,	ἐσταλμένος, εἴην,	ἔστάλσο,	ἔσταλθαι,	ἐσταλμενος.
Plusq. p.	ἐστάλμην,					

Discipulus sic scribat στέρομαι,
γράφομαι,
τέμνομαι.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

τιμάω, *honoro.*

TEMPUS PRÆSENS, VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

τιμ-αω,	-ῶ.	τιμ-άεις,	-ᾷς.	τιμ-άει,	-ᾷ.
		τιμ-άετον,	-ᾶτον.	τιμ-άετον,	-ᾶτον.
τιμ-άομεν,	-ῶμεν.	τιμ-άετε,	-ᾶτε.	τιμ-άουσι,	-ῶσι.

SUBJUNCTIVI.

τιμ-άω,	-ῶ.	τιμ-άῃς,	-ᾷς.	τιμ-άῃ,	-ᾷ.
		τιμ-άητον,	-ᾶτον.	τιμ-άητον,	-ᾶτον.
τιμ-άωμεν,	-ῶμεν.	τιμ-άητε,	-ᾶτε.	τιμ-άωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

τιμ-άοιμι,	-ῷμι.	τιμ-άοις,	-ῷς.	τιμ-άοι,	-ῷ.
		τιμ-άοιτον,	-ῷτον.	τιμ-αοίτην,	-ῴτην.
τιμ-άοιμεν,	-ῷμεν.	τιμ-άοιτε,	-ῷτε.	τιμ-άοιεν,	-ῷεν.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

τίμ-αε,	-α.	τιμ-αέτω,	-άτω.
τιμ-αέτον,	-ᾶτον.	τιμ-αέτων,	-άτων.
τιμ-αέτε,	-ᾶτε.	τιμ-αέτωσαν,	-άτωσαν.

INFINITIVI.

τιμ-άειν,	-ᾶν.

PARTICIPII.

τιμ-άων,	-ῶν.
τιμ-άουσα,	-ῶσα.
τιμ-άον,	-ῶν.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

ἐτίμ-αον,	-ων.	ἐτίμ-αες,	-ας.	ἐτίμ-αε,	-ᾶ.
		ἐτιμ-άετον,	-ᾶτον.	ἐτιμ-αέτην,	-άτην.
ἐτιμ-άομεν,	-ῶμεν.	ἐτιμ-άετε,	-ᾶτε.	ἐτίμ-αον,	-ων.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

τιμάω, *honoro.*

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

τιμ-άομαι,	-ωμαι.	τιμ-ᾷ,	-ᾷ.	τιμ-άεται,	-ᾶται.
τιμ-αόμεθον,	-ῶμεθον.	τιμ-ᾶεσθον,	-ᾶσθον.	τιμ-ᾶεσθον,	-ᾶσθον.
τιμ-αόμεθα,	-ώμεθα.	τιμ-ᾶεσθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άονται,	-ῶνται.

SUBJUNCTIVI.

τιμ-άωμαι,	-ώμαι.	τιμ-ᾷ,	-ᾷ.	τιμ-ᾴηται,	-ᾶται.
τιμ-αώμεθον,	-ώμεθον.	τιμ-ᾴησθον,	-ᾶσθον.	τιμ-ᾴησθον,	-ᾶσθον.
τιμ-αώμεθα,	-ώμεθα.	τιμ-ᾴησθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

τιμ-αοίμην,	-ῴμην.	τιμ-άοιο,	-ῷο.	τιμ-άοιτο,	-ῷτο.
τιμ-αοίμεθον,	-ῴμεθον,	τιμ-άοισθον,	-ῷσθον.	τιμ-αοίσθην,	-ῴσθην.
τιμ-αοίμεθα,	-ῴμεθα.	τιμ-άοισθε,	-ῷσθε.	τιμ-άοιντο,	-ῷντο.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

τιμ-άου,	-ῶ.	τιμ-αέσθω,	-άσθω.
τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	τιμ-αέσθων,	-άσθων.
τιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	τιμ-αέσθωσαν,	-άσθωσαν.

INFINITIVI.

τιμ-άεσθαι,	-ᾶσθαι.

PARTICIPII.

τιμ-αόμενος,	-ώμενος.
τιμ-αομένη,	-ωμένη.
τιμ-αόμενον,	-ώμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐτιμ-αόμην,	-ώμην.	ἐτιμ-άου,	-ῶ.	ἐτιμ-άετο,	-ᾶτο.
ἐτιμ-αόμεθον,	-ώμεθον.	ἐτιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	ἐτιμ-αέσθην,	-άσθην.
ἐτιμ-αόμεθα,	-ώμεθα.	ἐτιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	ἐτιμ-άοντο,	-ῶντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

φιλέω, *amo.*

TEMPUS PRÆSENS VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

φιλ-έω,	-ῶ.	φιλ-έεις,	-εῖς.	φιλ-έει,	-εῖ.
		φιλ-έετον,	-εῖτον.	φιλ-έετον,	-εῖτον.
φιλ-έομεν,	-οῦμεν.	φιλ-έετε,	-εῖτε.	φιλ-έουσι,	-οῦσι.

SUBJUNCTIVI.

φιλ-έω,	-ῶ.	φιλ-έῃς,	-ῇς.	φιλ-έῃ,	-ῇ.
		φιλ-έητον,	-ῆτον.	φιλ-έητον,	-ῆτον.
φιλ-έωμεν,	-ῶμεν.	φιλ-έητε,	-ῆτε.	φιλ-έωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

φιλ-έοιμι,	-οῖμι.	φιλ-έοις,	-οῖς.	φιλ-έοι,	-οῖ.
		φιλ-έοιτον,	-οῖτον.	φιλ-εοίτην,	-οίτην.
φιλ-έοιμεν,	-οῖμεν.	φιλ-έοιτε,	-οῖτε.	φιλ-έοιεν,	-οῖεν.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

φίλ-εε,	-ει.	φιλ-εέτω,	-είτω.
φιλ-έετον,	-εῖτον.	φιλ-εέτων,	-είτων.
φιλ-έετε,	-εῖτε.	φιλ-εέτωσαν,	-είτωσαν.

INFINITIVI.

φιλ-έειν,	-εῖν.

PARTICIPII.

φιλ-έων,	-ῶν.
φιλ-έουσα,	οῦσα.
φιλ-έον,	-οῦν.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐφίλ-εον,	-ουν.	ἐφίλ-εες,	-εις.	ἐφίλ-εε,	-ει.
		ἐφιλ-έετον,	-εῖτον.	ἐφιλ-εέτην,	-είτην.
ἐφιλ-έομεν,	-οῦμεν.	ἐφιλ-έετε,	-εῖτε.	ἐφίλ-εον,	-ουν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

φιλέω, *amo.*

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

φιλ-έομαι,	-οῦμαι.	φιλ-έῃ,	-ῇ.	φιλ-έεται,	-εῖται.
φιλ-εόμεθον,	-ούμεθον.	φιλ-έεσθον,	-εῖσθον.	φιλ-έεσθον,	-εῖσθον.
φιλ-εόμεθα,	-ούμεθα.	φιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	φιλ-έονται,	-οῦνται.

SUBJUNCTIVI.

φιλ-έωμαι,	-ῶμαι.	φιλ-έῃ,	-ῇ.	φιλ-έηται,	-ῆται.
φιλ-εώμεθον,	-ώμεθον.	φιλ-έησθον,	-ῆσθον.	φιλ-έησθον,	-ῆσθον.
φιλ-εώμεθα,	-ώμεθα.	φιλ-έησθε,	-ῆσθε.	φιλ-έωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

φιλ-εοίμην,	-οίμην.	φιλ-έοιο,	-οῖο.	φιλ-έοιτο,	-οῖτο.
φιλ-εοίμεθον,	-οίμεθον.	φιλ-έοισθον,	-οῖσθον.	φιλ-εοίσθην,	-οίσθην.
φιλ-εοίμεθα,	-οίμεθα.	φιλ-έοισθε,	-οῖσθε.	φιλ-έοιντο,	-οῖντο.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

φιλ-έου,	-οῦ.	φιλ-έεσθω,	-είσθω.
φιλ-έεσθον,	-εῖσθον.	φιλ-εέσθων,	-είσθων.
φιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	φιλ-εέσθωσαν,	-είσθωσαν.

INFINITIVI.

φιλ-έεσθαι,	-εῖσθαι.

PARTICIPII.

φιλ-εόμενος,	-ούμενος.
φιλ-εομένη,	-ουμένη.
φιλ-εόμενον,	-ούμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐφιλ-εόμην,	-ούμην.	ἐφιλ-έου,	-οῦ.	ἐφιλ-έετο,	-εῖτο.
ἐφιλ-εόμεθον,	-ούμεθον.	ἐφιλ-έεσθον,	-εῖσθον.	ἐφιλ-εέσθην,	-είσθην.
ἐφιλ-εόμεθα,	-ούμεθα.	ἐφιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	ἐφιλ-έοντο,	-οῦντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

δηλόω, *manifestum reddo.*

TEMPUS PRÆSENS, VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

δηλ-όω,	-ῶ.	δηλ-όεις,	-οῖς.	δηλ-όει,	-οῖ.
		δηλ-όετον,	-οῦτον.	δηλ-όετον,	-οῦτον.
δηλ-όομεν,	-οῦμεν.	δηλ-όετε,	-οῦτε.	δηλ-όουσι,	-οῦσι.

SUBJUNCTIVI.

δηλ-όω,	-ῶ	δηλ-όῃς,	-οῖς,	δηλ-όῃ,	-οῖ.
		δηλ-όητον,	-ῶτον.	δηλ-όητον,	-ῶτον.
δηλ-όωμεν,	-ῶμεν.	δηλ-όητε,	-ῶτε.	δηλ-όωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

δηλ-όοιμι,	-οῖμι.	δηλ-όοις,	-οῖς.	δηλ-όοι,	-οῖ.
		δηλ-όοιτον,	-οῖτον.	δηλ-οοίτην,	-οίτην.
δηλ-όοιμεν,	-οῖμεν.	δηλ-όοιτε,	-οῖτε.	δηλ-όοιεν,	-οῖεν.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

δηλ-όε,	-οῦ.	δηλ-όετω,	-οῦτω.
δηλ-όετον,	-οῦτον.	δηλ-οέτων,	-ούτων.
δηλ-όετε,	-οῦτε.	δηλ-οέτωσαν,	-ούτωσαν.

INFINITIVI.

δηλ-όειν,	-οῦν.

PARTICIPII.

δηλ-όων,	-ῶν.
δηλ-όουσα,	-οῦσα.
δηλ-όον,	-οῦν.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

ἐδήλ-οον,	-ουν.	ἐδήλ-οες,	-ους.	ἐδήλ-οε,	-ου.
		ἐδηλ-όετον,	-οῦτον.	ἐδηλ-οέτην,	-ούτην.
ἐδηλ-όομεν,	-οῦμεν.	ἐδηλ-όετε,	-οῦτε.	ἐδήλ-οον,	-ουν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

δηλόω, *manifestum reddo.*

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

δηλ-όομαι,	-οῦμαι.	δηλ-όῃ,	-οῖ.	δηλ-όεται,	-οῦται.
δηλ-ούμεθον,	-ούμεθον.	δηλ-όεσθον,	-οῦσθον.	δηλ-όεσθον,	-οῦσθον.
δηλ-ούμεθα,	-ούμεθα.	δηλ-όεσθε,	-οῦσθε.	δηλ-όονται,	-οῦνται.

SUBJUNCTIVI.

δηλ-ώωμαι,	-ῶμαι.	δηλ-όῃ,	-οῖ.	δηλ-όῃται,	-ῶται.
δηλ-ωώμεθον,	-ώμεθον.	δηλ-όησθον,	-ῶσθον.	δηλ-όησθον,	-ῶσθον.
δηλ-ωώμεθα,	-ώμεθα.	δηλ-όησθε,	-ῶσθε.	δηλ-όωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

δηλ-οοίμην,	-οίμην.	δηλ-όοιο,	-οῖο.	δηλ-όοιτο,	-οῖτο.
δηλ-οοίμεθον,	-οίμεθον.	δηλ-όοισθον,	-οῖσθον.	δηλ-οοίσθην,	-οίσθην.
δηλ-οοίμεθα,	-οίμεθα.	δηλ-όοισθε,	-οῖσθε.	δηλ-όοιντο,	-οῖντο.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

δηλ-όου,	-οῦ.	δηλ-οέσθω,	-ούσθω.
δηλ-όεσθον,	-οῦσθον.	δηλ-οέσθων,	-ούσθων.
δηλ-όεσθε,	-οῦσθε.	δηλ-οέσθωσαν,	-ούσθωσαν.

INFINITIVI.

δηλ-όεσθαι,	-οῦσθαι.

PARTICIPII.

δηλ-οόμενος,	-ούμενος.
δηλ-οομένη,	-ουμένη.
δηλ-οόμενον,	-ούμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐδηλ-οόμην,	-ούμην.	ἐδηλ-όου,	-οῦ.	ἐδηλ-όετο,	-οῦτο.
ἐδηλ-οόμεθον,	-ούμεθον.	ἐδηλ-όεσθον,	-οῦσθον.	ἐδηλ-οέσθην,	-ούσθην.
ἐδηλ-οόμεθα,	-ούμεθα.	ἐδηλ-όεσθε,	-οῦσθε.	ἐδηλ-όοντο,	-οῦντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

Conjugationes verborum contractorum per tempora et modos in voce activa.

τιμάω, *honoro.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	τιμάω, ᾶ.	τιμάω, ῶ.	τιμάοιμι, ῶμι,	τίμαε, α,	τιμάειν, ᾶν,	τιμάων, ῶν.
Imperf.	ἐτίμαον, ων.					
Fut. 1.	τιμήσω,		τιμήσοιμι,		τιμήσειν,	τιμήσων,
Fut. 2.	τιμῶ,		τιμοῖμι,		τιμεῖν,	τιμῶν.
Aor. 1.	ἐτίμησα,	τιμήσω,	τιμήσαιμι,	τίμησον,	τιμῆσαι,	τιμήσας.
Aor. 2.	ἔτιμον,	τίμω,	τίμοιμι,	τίμε,	τιμεῖν,	τιμών.
Perf.	τετίμηκα,	τετιμήκω,	τετιμήκοιμι,	τετίμηκε,	τετιμηκέναι,	τετιμηκώς.
Plusq. p.	ἐτετιμήκειν,					

φιλέω, *amo.*

Præs.	φιλέω, ῶ,	φιλεω, ῶ,	φιλέοιμι, οῖμι,	φιλεε, ει,	φιλέειν, εῖν,	φιλέων, ῶν.
Imperf.	ἐφίλεον, ουν,					
Fut. 1.	φιλήσω,		φιλήσοιμι,		φιλήσειν,	φιλήσων.
Fut. 2.	φιλῶ,		φιλοῖμι,		φιλεῖν,	φιλῶν.
Aor. 1.	ἐφίλησα,	φιλήσω,	φιλήσαιμι,	φίλησον,	φιλῆσαι,	φιλήσας.
Aor. 2.	ἔφιλον,	φίλω,	φίλοιμι,	φίλε,	φιλεῖν,	φιλών.
Perf.	πεφίληκα,	πεφίληκω,	πεφιλήκοιμι,	πεφίληκε,	πεφιληκέναι,	πεφιληκώς.
Plusq. p.	ἐπεφιλήκειν,					

δηλόω, *manifestum reddo.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	δηλόω, ῶ,	δηλόω, ῶ,	δηλόοιμι, οῖμι,	δηλόε, οῦ,	δηλόειν, οῦν,	δηλόων, ῶν.
Imperf.	ἐδήλοον, ούν,					
Fut. 1.	δηλώσω,		δηλώσοιμι,		δηλώσειν;	δηλώσων.
Fut. 2.	*caret.*					
Aor. 1.	ἐδήλωσα,	δηλώσω,	δηλώσαιμι,	δήλωσον,	δηλῶσαι,	δηλώσας.
Aor. 2.	*caret.*					
Perf.	δέδηλώκα,	δεδηλώκω,	δεδηλώκοιμι,	δεδήλωκε,	δεδηλωκέναι,	δεδηλωκώς.
Plusq. p.	ἐδεδηλώκειν,					

τιμάομαι, *mediæ vocis.*

Præs.	τιμάομαι, ῶμαι,	τιμάωμαι, ῶμαι,	τιμαοίμην, ῷμην,	τιμάου, ῶ,	τιμάεσθαι, ᾶσθαι,	τιμαόμενος, ώμενος
Imperf.	ἐτιμαόμην, ῶμην,					
Fut. 1.	τιμήσομαι,		τιμησοίμην,		τιμήσεσθαι,	τιμησόμενος.
Fut. 2.	τιμοῦμαι,		τιμοίμην,		τιμεῖσθαι,	τιμοῦμενος.
Aor. 1.	ἐτιμησάμην,	τιμήσωμαι,	τιμησαιμην,	τιμησαι,	τιμήσασθαι,	τιμησάμενος.
Aor. 2.	ἐτιμόμην,	τίμωμαι,	τιμοίμην,	τιμοῦ,	τιμέσθαι,	τιμόμενος.
Perf.	τέτιμα,	τετίμω,	τετίμοιμι,	τέτιμε,	τετιμέναι,	τετιμώς.
Plusq. p.	ἐτετίμειν,					

Φιλέομαι, *mediæ vocis.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	Φιλέομαι, οῦμαι,	Φιλέωμαι, ῶμαι,	Φιλεοίμην, οίμην,	Φιλέου, οῦ,	Φιλέεσθαι, εῖσθαι,	Φιλεόμενος, ούμενος.
Imperf.	ἐΦιλεόμην, ούμην,					
Fut. 1.	Φιλήσομαι,		Φιλησοίμην,		Φιλήσεσθαι,	Φιλησόμενος.
Fut. 2.	Φιλοῦμαι,		Φιλοίμην,		Φιλεῖσθαι,	Φιλοῦμενος.
Aor. 1.	ἐΦιλησάμην,	Φιλήσωμαι,	Φιλησαίμην,	Φίλησαι,	Φιλησασθαι,	Φιλησάμενος.
Aor. 2.	ἐΦιλόμην,	Φίλωμαι,	Φιλοίμην,	Φιλοῦ,	Φιλέσθαι,	Φιλόμενος.
Perf.	πέΦιλα,	πεΦίλω, -	πεΦίλοιμι,	πέΦιλε,	πεΦιλέναι,	πεΦιλώς.
Plusq. p.	ἐπεΦίλειν,					

δηλόομαι.

Præs.	δηλόομαι, οῦμαι,	δηλόωμαι, ῶμαι,	δηλοοίμην, οίμην,	δηλόου, οῦ,	δηλόεσθαι, οῦσθαι,	δηλόμενος, οῦμενος.
Imperf.	ἐδηλόόμην, οῦμην,					
Fut. 1.	δηλώσομαι,		δηλωσοίμην,		δηλώσεσθαι,	δηλωσόμενος.
Aor. 1.	ἐδηλωσάμην,	δηλώσωμαι.	δηλωσαίμην,	δήλωσαι,	δηλώσασθαι,	δηλωσάμενος.

τιμαω, *passivæ vocis.*

Præs.	τιμάομαι, ῶμαι,	τιμάωμαι, ῶμαι,	τιμαοίμην, ῷμην,	τιμάου, ῶ,	τιμάεσθαι, ᾶσθαι,	τιμαόμενος, ῶμενος.
Imperf.	ἐτιμαόμην, ώμην,					
Fut. 1.	τιμηθήσομαι,		τιμηθησοίμην,		τιμηθήσεσθαι,	τιμηθησόμενος.
Fut. 2.	τιμήσομαι,		τιμησοίμην,		τιμήσεσθαι,	τιμησόμενος.
Aor. 1.	ἐτιμήθην,	τιμηθῶ,	τιμηθείην,	τιμήθητι,	τιμηθῆναι,	τιμηθείς.
Aor. 2.	ἐτίμην,	τιμῶ,	τιμείην,	τίμηθι,	τιμῆναι,	τιμεὶς,
Perf.	τετίμημαι,	τετιμῶμαι,	τετιμήμην,	τετίμησο,	τετιμῆσθαι,	τετιμημένος.
Plusq. p.	ἐτετιμήμην,					

φιλεω, *passivæ vocis.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	φιλέομαι, οῦμαι,	φιλέωμαι, ῶμαι,	φιλεοίμην, οίμην,	φιλέου, οῦ,	φιλέεσθαι, εῖσθαι,	φιλεόμενος, ούμενος.
Imperf.	ἐφιλεόμην, οούμην,					
Fut. 1.	φιληθήσομαι,		φιληθησοίμην,		φιληθήσεσθαι,	φιληθησόμενος.
Fut. 2.	φιλήσομαι,		φιλησοίμην,		φιλήσεσθαι,	φιλησόμενος.
Aor. 1.	ἐφιλήθην,	φιληθῶ,	φιληθείην,	φιλήθητι,	φιληθῆναι,	φιληθείς.
Aor. 2.	ἐφίλην,	φιλῶ,	φιλείην,	φίληθι,	φιλῆναι,	φιλείς.
Perf.	πεφίλημαι,	πεφιλῶμαι,	πεφιλῄμην,	πεφίλησο,	πεφιλῆσθαι,	πεφιλήμενος.
Plusq. p.	ἐπεφιλήμην,					

δηλοω, *passivæ vocis.*

Præs.	δηλόομαι, οῦμαι,	δηλόωμαι, ῶμαι,	δηλοοίμην, οίμην,	δήλόου, οῦ,	δηλόεσθαι, οῦσθαι,	δηλόμενος, οῦμενος.
Imperf.	ἐδηλοόμην, ούμην,					
Fut. 1.	δηλωσθήσομαι,		δηλωσθησοίμην,		δηλωσθήσεσθαι,	δηλωσθησόμενος.
Aor. 1.	ἐδηλώσθην,	δηλωσθῶ,	δηλωσθείην,	δηλώσθητι,	δηλωσθῆναι,	δηλωσθείς.
Perf.	δεδήλωμαι,	δεδηλῶμαι,	δεδηλῴμην,	δεδήλωσε,	δεδηλῶσθαι,	δεδηλώμενος,
Plusq. p.	ἐδεδηλώμην,					

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

	ἵστημι, *sisto.*	τίθημι, *pono.*	δίδωμι, *do.*	δείκνυμι. *ostendo.*
		PRÆSENS. INDICATIVI.		
S.	ἵστημι,	τίθημι,	δίδωμι,	δείκνυμι,
	ἵστης,	τίθης,	δίδως,	δείκνυς,
	ἵστησι,	τίθησι,	διδωσι,	δείκνυσι,
D.	ἵστατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
	ἵστατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
P.	ἵσταμεν,	τίθεμεν,	δίδομεν,	δείκνυμεν,
	ἵστατε,	τίθετε,	δίδοτε,	δείκνυτε,
	ἵστασι.	τιθεῖσι.	διδοῦσι.	δεικνῦσι.
		SUBJUNCTIVI.		
S.	ἱστῶ,	τιθῶ,	διδῶ,	
	ἱστῇς,	τιθῇς,	διδῷς,	
	ἱστῇ,	τιθῇ,	διδῷ,	
D.	ἱστῆτον,	τιθῆτον,	διδῶτον,	
	ἱστῆτον,	τιθῆτον,	διδῶτον,	

VERBORUN IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

P.	ἱςῶμεν,	τιθῶμεν,	διδῶμεν,
	ἱςῆτε,	τιθῆτε,	διδῶτε,
	ἱςῶσι,	τιθῶσι,	διδῶσι,

OPTATIVI.

S.	ἱςαίην,	τιθείην,	διδοίην,
	ἱςαίης,	τιθείης,	διδοίης,
	ἱςαίη,	τιθείη,	διδοίη,
D.	ἱςαίητον,	τιθείητον,	διδοίητον,
	ἱςαιήτην,	τιθείητην,	διδοιήτην,
P.	ἱςαιημεν,	τιθείημεν,	διδοίημεν,
	ἱςαίητε,	τιθείητε,	διδοίητε,
	ἱςαίησαν.	τιθείησαν,	διδοίησαν.

IMPERATIVI.

S.	ἵςαθι,	τίθετι,	δίδοθι,	δείκνυθι,
	ἱςάτω,	τιθέτω,	διδότω,	δεικνύτω,
D.	ἵςατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
	ἱςάτων,	τιθέτων,	διδότων,	δεικνύτων,

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

P.	ἵστατε,	τίθετε,	δίδοτε,	δεικνύτε,
	ἱστάντων.	τιθέντων.	διδόντων.	δεικνύντων.

INFINITIVI.

ἱστάναι.	τιθέναι.	διδόναι.	δεικνύναι.

PARTICIPII.

ἱστὰς,	-άντος,	τιθεὶς,	-έντος,	διδοὺς,	-όντος,	δεικνὺς,	-ύντος,
ἱστᾶσα,	-άσης,	τιθεῖσα,	-είσης,	διδοῦσα,	-ούσης,	δεικνῦσα,	-ῦσης,
ἱστὰν,	-άντος.	τιθὲν,	-έντος.	διδὸν,	-όντος.	δεικνὺν,	-ύντος.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

S.	ἵστην,	ἐτίθην,	ἐδίδουν,	ἐδείκνυν,
	ἵστης,	ἐτίθης,	ἐδίδους,	ἐδείκνυς,
	ἵστη,	ἐτίθη,	ἐδίδου,	ἐδείκνυ,
D.	ἵστατον,	ἐτίθετον,	ἐδίδοτον,	ἐδείκνυτον,
	ἱστάτην,	ἐτιθέτην,	ἐδιδότην,	ἐδεικνύτην,
P.	ἵσταμεν,	ἐτίθεμεν,	ἐδίδομεν,	ἐδείκνυμεν,
	ἵστατε,	ἐτίθετε,	ἐδίδοτε,	ἐδείκνυτε,
	ἵστασαν.	ἐτίθεσαν.	ἐδίδοσαν.	ἐδείκνυσαν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

AORISTUS SECUNDUS.

INDICATIVI.

S.	ἔστην,	ἔθην,	ἔδων,
	ἔστης,	ἔθης,	ἔδως,
	ἔστη,	ἔθη,	ἔδω,
D.	ἔστητον,	ἔθετον,	ἔδοτον,
	ἐστήτην,	ἐθέτην,	ἐδότην,
P.	ἔστημεν,	ἔθεμεν,	ἔδομεν,
	ἔστητε,	ἔθετε,	ἔδοτε,
	ἔστησαν.	ἔθεσαν.	ἔδοσαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	ὦ,	θῶ,	δῶ,
	στῇς,	θῇς,	δῷς,
	στῇ,	θῇ,	δῷ,
D.	στῆτον,	θῆτον,	δῶτον,
	στῆτον,	θῆτον,	δῶτον,

P.	στῶμεν,	θῶμεν,	δῶμεν,
	στῆτε,	θῆτε,	δῶτε,
	στῶσι.	θῶσι.	δῶσι.

OPTATIVI.

S.	σταίην,	θείην,	δοίην,
	σταίης,	θείης,	δοίης,
	σταίη,	θείη,	δοίη,
D.	σταίητον,	θείητον,	δοίητον,
	σταιήτην,	θειήτην,	δοιήτην,
P.	σταίημεν,	θείημεν,	δοίημεν,
	σταίητε,	θείητε,	δοίητε,
	σταίησαν.	θείησαν.	δοίησαν.

IMPERATIVI.

S.	στῆθι,	θὲς,	δός,
	στήτω,	θέτω,	δότω,
D.	στῆτον,	θέτον,	δότον,
	στήτων,	θέτων,	δότων,

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

P.	ἵστε,	θέτε,	δότε,
	ἱστάτωσαν.	θέτωσαν.	δότωσαν.

INFINITIVI.

ἱστάναι.	θεῖναι.	δοῦναι.

PARTICIPII.

ἱστὰς,	ἱστάντος,	θεὶς,	θέντος,	δοὺς,	δόντος,
ἱστᾶσα,	ἱστάσης,	θεῖσα,	θείσης,	δοῦσα,	δούσης,
ἱστὰν,	ἱστάντος.	θὲν,	θέντος.	δὸν,	δόντος.

Conjugationes verborum in μι secundum tempora et modos, vocis activæ.

ἵστημι, ἱστάνω.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἵστημι,	ἱστῶ.	ἵσταιμι,	ἵσταθι,	ἵστανται,	ἵστας.
Imperf.	ἵστην,					
Fut. 1.	στήσω,		σταιήσοιμι,		σταήσειν,	σταήσων.
Aor. 1.	ἔστησα,	στήσω,	στήσαιμι,	στῆσον,	στῆσαι,	στήσας.
Aor. 2.	ἔστην,	σταῶ,	σταίην,	σταῦθι,	σταῆναι,	σταάς.
Perf.	ἕστηκα,	ἑστάκω,	ἑστάκοιμι,	ἕστακι,	ἑστάκέναι,	ἑστάκώς.
Plusq. p.	ἑστάκειν,					

τίθημι, *pono.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat,	Infinit.	Particip.
Præs.	τίθημι,	τιθῶ,	τιθείην,	τίθετι,	τιθέναι,	τιθείς.
Imperf.	ἐτίθην,					
Fut. 1.	θήσω,		θήσοιμι,		θήσειν,	θήσων.
Aor. 1.	ἔθηκα,					
Aor. 2.	ἔθην,	θῶ,	θείην,	θές,	θεῖναι,	θείς.
Perf.	τέθεικα,	τεθείκω,	τεθειχοίμι,	τέθεικε,	τεθεικέναι,	τεθεικώς.
Plusq. p.	ἐτεθείκειν,					

δίδωμι, *do.*

Præs.	δίδωμι,	διδῶ,	διδοίην,	δίδοθι,	διδόναι,	διδούς.
Imperf.	ἐδίδων,					
Fut. 1.	δώσω,		δώσοιμι,		δώσειν,	δώσων.
Aor. 1.	ἔδωκα.					
Aor. 2.	ἔδων,	δῶ,	δοίην,	δὸς,	δοῦναι,	δούς.
Perf.	δέδωκα,	δεδώκω,	δεδώκοιμι,	δέδωκε,	δεδωκέναι,	δεδωκώς.
Plusq. p.	ἐδεδώκειν,					

δείκνυμι, *ostendo.*

Præs.	δείκνυμι,			δείκνυθι,	δεικνύναι,	δεικνὺς.
Imperf.	ἐδείκνυν,					

Cætera desunt.

VERBORUM IN μι PARADIGMA.

TEMPUS PRÆSENS, VOCIS MEDIÆ.

INDICATIVI.

S.	ἵςαμαι,	τίθεμαι,	δίδομαι,	δείκνυμαι,
	ἵςασαι,	τίθεσαι,	δίδοσαι,	δείκνυσαι,
	ἵςαται,	τίθεται,	δίδοται,	δείκνυται,
D.	ἱςάμεθον,	τιθέμεθον,	διδόμεθον,	δεικνύμεθον,
	ἵςασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
	ἵςασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
P.	ἱςάμεθα,	τιθέμεθα,	διδόμεθα,	δεικνύμεθα,
	ἵςασθε,	τίθεσθε,	δίδοσθε,	δείκνυσθε,
	ἵςανται.	τίθενται.	δίδονται.	δείκνυνται.

SUBJUNCTIVI.

S.	ἱςῶμαι,	τιθῶμαι,	διδῶμαι,
	ἱςῇ,	τιθῇ,	διδῷ,
	ἱςῆται,	τιθῆται,	διδῶται,
D.	ἱςώμεθον,	τιθώμεθον,	διδώμεθον,
	ἱςῆσθον,	τιθῆσθον,	διδῶσθον,
	ἱςῆσθον,	τιθῆσθον,	διδῶσθον,

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

P.	ἱςώμεθα,	τιθώμεθα,	διδώμεθα,
	ἱςῆσθε,	τιθῆσθε,	διδῶσθε,
	ἱςῶνται.	τιθῶνται.	διδῶνται.

OPTATIVI.

S.	ἱςαίμην,	τιθείμην,	διδοίμην,
	ἱςαῖο,	τιθεῖο,	διδοῖο,
	ἱςαῖτο,	τιθεῖτο,	διδοῖτο,
D.	ἱςαίμεθον,	τιθείμεθον,	διδοίμεθον,
	ἱςαῖσθον,	τιθεῖσθον,	διδοῖσθον,
	ἱςαίσθην,	τιθείσθην,	διδοίσθην
P.	ἱαίμεθα,	τιθείμεθα,	διδοίμεθα,
	ἱςαῖσθε,	τιθεῖσθε,	διδοῖσθε,
	ἱςαῖντο.	τιθεῖντο.	διδοῖντο.

IMPERATIVI.

S.	ἵςασο,*	τίθεσο,*	δίδοσο,*,	δεικνύσο,
	ἱςάσθω,	τιθέσθω,	διδόσθω,	δεικνύσθω,

---

* Vel, Ionicè eliso σ, ἵςαο, τίθεο, δίδοο.
et, inde Atticè, contractè, ἵςω, τίθου, δίδου.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

D.	ἵσασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
	ἱσάσθων,	τιθέσθων,	διδόσθων,	δεικνύσθων,
P.	ἵσασθε,	τίθεσθε,	δίδοσθε,	δείκνυσθε,
	ἱσάσθωσαν.	τιθέσθωσαν.	διδόσθωσαν.	δεικνύσθωσαν.

INFINITIVI.

ἵσασθαι.	τίθεσθαι.	δίδοσθαι.	δεικνύσθαι.

PARTICIPII.

ἱσάμενος.	τιθέμενος,	διδόμενος.	δεικνύμενος,

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

S.	ἱσάμην,	ἐτιθέμην,	ἐδιδόμην,	ἐδεικνύμην,
	ἵασο,*	ἐτίθεσο,*	ἐδίδοσο,*	ἐδείκνυσο,
	ἵατο,	ἐτίθετο,	ἐδίδοτο,	ἐδείκνυτο,
D.	ἱσάμεθον,	ἐτιθέμεθον,	ἐδιδόμεθον,	ἐδεικνύμεθον,
	ἵασθον,	ἐτίθεσθον,	ἐδίδοσθον,	ἐδείκνυσθον,
	ἵασθην.	ἐτιθέσθην,	ἐδιδόσθην,	ἐδεικνύσθην,

* Ionicè, eliso σ, ἵαο, ἐτίθιο, ἐδίδοο.
et, inde, Atticè, contractè, ἵαω, ἐτίθου, ἐδίδου.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

P.	ἱσάμεθα,	ἐτιθέμεθα,	ἐδιδόμεθα,	ἐδεικνύμεθα,
	ἵσασθε,	ἐτίθεσθε,	ἐδίδοσθε,	ἐδείκνυσθε,
	ἵσαντο.	ἐτίθεντο.	ἐδίδοντο.	ἐδείκνυντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.
AORISTUS SECUNDUS.
INDICATIVI.

S.	ἐσάμην,	ἐθέμην,	ἐδόμην,
	ἔσασο,*	ἔθεσο,*	ἔδοσο,*
	ἔσατο,	ἔθετο,	ἔδοτο,
D.	ἐσάμεθον,	ἐθέμεθον,	ἐδόμεθον,
	ἔσασθον,	ἔθεσθον,	ἔδοσθον,
	ἐσάσθην,	ἐθέσθην,	ἐδόσθην,
P.	ἐσάμεθα,	ἐθέμεθα,	ἐδόμεθα,
	ἔσασθε,	ἔθεσθε,	ἔδοσθε,
	ἔσαντο.	ἔθεντο.	ἔδοντο.

* Ionicè, eliso σ,	ἔσαο,	ἔθεο,	ἔδοο.
et, inde, Atticè contractè,	ἔσω,	ἔθου,	ἔδου.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

SUBJUNCTIVI.

S.	στῶμαι,	θῶμαι,	δῶμαι,
	στῇ,	θῇ,	δῷ,
	στῆται,	θῆται,	δῶται,
D.	στώμεθον,	θώμεθον,	δώμεθον,
	στῆσθον,	θῆσθον,	δῶσθον,
	στῆσθον,	θῆσθον,	δῶσθον,
P.	στώμεθα,	θώμεθα,	δώμεθα,
	στῆσθε,	θῆσθε,	δῶσθε,
	στῶνται.	θῶνται.	δῶνται.

OPTATIVI.

S.	σταίμην,	θείμην,	δοίμην,
	σταῖο,	θεῖο,	δοῖο,
	σταῖτο,	θεῖτο,	δοῖτο,
D.	σταίμεθον,	θείμεθον,	δοίμεθον,
	σταῖσθον,	θεῖσθον,	δοῖσθον,
	σταίσθην,	θείσθην,	δοίσθην,

VERBORUN IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

P.	ϛαίμεθα,	θείμεθα,	δείμεθα,
	ϛαῖσθε,	θεῖσθε,	δεῖσθε,
	ϛαῖντο.	θεῖντο.	δεῖντο.

IMPERATIVI.

S.	ϛάσο,*	θέσο,*	δόσο,*
	ϛάσθω,	θέσθω,	δόσθω,
D.	ϛάσθον,	θέσθον,	δόσθον,
	ϛάσθων,	θέσθων,	δόσθων,
P.	ϛάσθε,	θέσθε,	δόσθε,
	ϛάσθωσαν.	θέσθωσαν.	δόσθωσαν.

INFINITIVI.

ϛάσθαι.	θέσθαι.	δόσθαι.

PARTICIPII.

ϛάμενος.	θέμενος.	δόμενος.

VERBORUM IN μι,
TEMPUS PRÆSENS VOCIS PASSIVÆ idem est ac VOCIS MEDIÆ;
ut et TEMPUS IMPERFECTUM.

---

* Vel, Ionicè eliso σ, ϛάο, θέο, δέο.
et, inde, Atticè. contractè, ϛῶ, θοῦ, δοῦ.

Conjugationes verborum in μι per tempora et modos, vocis activæ.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
			ἵστημι, *statuo.*			
Præs.	ἵσταμαι,	ἱστῶμαι.	ἱσταίμην,	ἵστασο,	ἵστασθαι,	ἱστάμενος.
Imperf.	ἵσταμην,					
Fut. 1.	στήσομαι,		στησοίμην,		στήσεσθαι,	στησόμενος.
Aor. 1.	ἐστησάμην,	στήσωμαι,	στησαίμην,	στῆσαι,	στήσασθαι,	στησάμενος.
Aor. 2.	ἱστάμην,	στῶμαι,	σταίμην,	στάσο,	στάσθαι,	στάμενος.
			τίθημι, *pono.*			
Præs.	τίθεμαι,	τιθῶμαι,	τιθείμην,	τίθεσο,	τίθεσθαι,	τιθέμενος.
Imperf.	ἐτιθέμην,					
Fut. 1.	θήσομαι,		θησοίμην,		θήσεσθαι,	θησόμενος.
Aor. 1.	ἐθηκάμην.					
Aor. 2.	ἐθέμην,	θῶμαι,	θείμην,	θέσο,	θέσθαι,	θέμενος.
			δίδωμι, *do.*			
Præs.	δίδομαι,	διδῶμαι,	διδοίμην,	δίδοσο,	δίδοσθαι,	διδόμενος.
Imperf.	ἐδιδόμην,					
Fut. 1.	δώσομαι,		δωσοίμην,		δώσεσθαι,	δωσόμενος.
Aor. 1.	ἐδωκάμην.					
Aor. 2.	ἐδόμην,	δῶμαι,	δοίμην,	δόσο,	δόσθαι,	δόμενος.
			δείκνυμι, *ostendo.*			
Præs.	δείκνυμαι,			δεικνύσο,	δεικνύσθαι,	δεικνύμενος.
Imperf.	ἐδεικνύμην,					

Conjugationes verborum in μι, per tempora et modos vocis passivæ.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
			ἵστημι, *statuo.*			
Præs.	ἵσταμαι,	ἱστῶμαι,	ἱσταίμην,	ἵστασο,	ἵστασθαι,	ἱστάμενος.
Imperf.	ἱστάμην,					
Fut. 1.	σταθήσομαι,		σταθησοίμην,		σταθήσεσθαι,	σταθησόμενος.
Aor. 1.	ἐστάθην,	σταθῶ,	σταθείην,	στάθητι,	σταθῆναι,	σταθείς.
Perf.	ἕσταμαι,	ἑστῶμαι,	ἑσταίμην,	ἕστασο,	ἑστάσθαι,	ἑσταμένος.
Plusq. p.	ἑστάμην,					
			τίθημι, *pono.*			
Præs.	τίθεμαι,	τιθῶμαι,	τιθείμην,	τίθεσο,	τίθεσθαι,	τιθέμενος.
Imperf.	ἐτιθέμην,					
Fut. 1.	τεθήσομαι,		τεθησοίμην,		τεθέσεσθαι,	τεθεσόμενος.
Aor. 1.	ἐτέθην,	τεθῶ,	τεθείην,	τέθητι,	τεθῆναι,	τεθείς.
Perf.	τέθειμαι,	τεθῶμαι,	τεθείμην,	τέθεισο,	τεθεῖσθαι,	τεθειμένος.
Plusq. p.	ἐτεθείμην,					
			δίδωμι, *do.*			
Præs.	δίδομαι,	διδῶμαι,	διδοίμην,	δίδοσο,	δίδοσθαι,	διδόμενος.
Imperf.	ἐδιδόμην,					
Fut. 1.	δοθήσομαι,		δοθησοίμην,		δοθήσεσθαι,	δοθησόμενος.
Aor. 1.	ἐδόθην,	δοθῶ,	δοθείην,	δόθητι,	δοθῆναι,	δοθείς.
Perf.	δέδομαι,	δεδῶμαι,	δεδοίμην,	δέδοσο,	δεδόσθαι,	δεδόμενος.
Plusq. p.	ἐδεδόμην,					
			δείκνυμι, *ostendo.*			
Præs.	δείκνυμαι,			δεικνύσο,	δεικνύσθαι,	δεικνύμενος.
Imperf.	ἐδεικνύμην,					

VERBUM SUBSTANTIVUM.

Εἰμί, sum.

VOCIS ACTIVÆ.

TEMPUS PRÆSENS INDICATIVI.

S.	εἰμί,	εἶς, vel εἶ,	ἐστί,
D.		ἐστὸν,	ἐστὸν,
P.	ἐσμὲν,	ἐστὲ,	εἰσί.

SUBJUNCTIVI.

S.	ὦ,	ἦς,	ἦ,
D.		ἦτον,	ἦτον,
P.	ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	εἴην,	εἴης,	εἴη,
D.		εἴητον,	εἰήτην,
P.	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI.		INFINITIVI.	PARTICIPII.
S.	ἔσο,* ἔστω,	εἶναι.	M. ὤν,
D.	ἔστον, ἔστων,		F. οὖσα,
P.	ἔστε, ἔστωσαν.		N. ὄν.

TEMPUS IMPERFECTUM INDICATIVI, VOCIS ACTIVÆ.

S.	ἦν,	ἦς,	ἦ, vel ἦν,
D.		ἦτον,	ἤτην,
P.	ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.

CETERI MODI IMPERFECTI idem ac PRÆSENTIS.

VOCIS MEDIÆ IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἤμην,	ἦσο,	ἦτο,
D.	ἤμεθον,	ἦσθον,	ἤσθην,
P.	ἤμεθα,	ἦσθε,	ἦντο.

---

* ἴσο videtur esse imperativi vocis mediæ secundæ personæ videntur esse vocis activæ. De ἴσθι vide Apoll. Alex. 261. 17.

Εἰμὶ *sum*, oritur ab ἴω; unde habet futurum primum medium, per omnes modos, et personas, regulariter; scil.

ἴσομαι, ἐσοίμην, ἴσεσθαι, ἐσόμενος.

VERBA GESTUS.

Εἶμι, *eo*.

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	εἶμι,	εἶς, vel εἶ,	εἶσι,
D.		ἴτον,	ἴτον,
P.	ἴμεν,	ἴτε,	ἴσι, vel ἴασι.*

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	εἶν,	εἶς,	εἶ,
D.		ἴτον,	ἴτην,
P.	ἴμεν,	ἴτε,	ἴσαν.

PRÆSENS IMPERATIVI.

S.	ἴθι,	ἴτω,
D.	ἴτον,	ἴτων,
P.	ἴτε,	ἴτωσαν.

Εἶμι, *eo*, habet etiam, apud Atticos scriptores, aliud Imperfectum Indicativi; scil.

IMPERFECTUM INDICATIVI ATTICUM.

S.	ᾔειν,	ᾔεις,	ᾔει,*
D.		ᾔειτον,	ᾐείτην,
P.	ᾔειμεν,	ᾔειτε,	ᾔεισαν, vel ᾔεσαν.

AORISTUS SECUNDUS.

INDIC.	S.	ἴον,	ἴες	ἴε,
	D.		ἴετον,	ἰέτην,
	P.	ἴομεν,	ἴετε,	ἴον.

---

* Scilicet ἴασι, Ionicè.

† Vide Xenoph. Apomnem. lib. 1. cap. 1. § 10. et cap. 3. § 5.

SUBJUNCT.	ἴω,	ἴῃς,	ἴῃ, &c.
OPTAT.	ἴοιμι,	ἴοις,	ἴοι, &c.
IMPER.		ἴε,	ἴέτω, &c.
INFIN.	ἴναι.		
PARTICIP.	ἴων,	ἰοῦσα, ἴον·	ἴοντος, &c.

Εἶμι, *eo*, formatur ab altero ἔω, a quo habet imperativum regularem ἴε, contractè εἶ. Unde, in compositis, ἄπει, *abi;* ἔξει, *exi.* Sed hoc ipsum ἔω, *eo;* videtur esse abbreviatum ab antiquiore ἐέω*, per ἀφαίρεσιν, (ut θέλω ab ἐθέλω, et ejusmodi multa.) Ἐέω, autem, aliter etiam abbreviatum videtur, contractè, in εἴω; unde variæ reperiuntur diversorum temporum personæ. ut, εἴσα; εἴσας, vel Atticè, ᾖσας†; εἰσάτην, Atticè ἐεισάτην, &c. εἷκα; εἵκειν, Atticè ᾕκειν.

Et, in VOCE MEDIA, εἴσομαι· εἴσεται· εἴσατο· εἰσάμενος. Et in Perfecto εἷα, Atticè, ᾗα, et ᾗϊα, et in Plusq. ᾔειν Atticè; quod idem est rursus cum imperfecto Activo Attico; quæ res plurimum illusit quibusdam ex Grammaticis.

Ab ἔω formatur itidem verbum regulare Ἴημι, *eo;* cujus variæ personæ reperiuntur, et omnes regulariter formatæ.

Sic, in PRÆS. et IMPERF. ἴησι, ἴεσαν, ἰείη, ἴεναι, ἴεις, ἴεντες.

Et in AOR. II° Part. εἷς, et compositum παρεὶς.

Et in VOCE MEDIA; ἵεμαι, ἵεται, ἵενται; ἵεσο, ἵέσθω; ἱέμενος.

---

* Et, ut ab ἴω fit εἴμι, ita, per eandem analogiam, ab ἐέω, fiet εἴειμι; et in IMPERFECTO, ut ab εἴμι fit εἴη, ita ab εἴειμι fiet εἴειν; et cum Attico augmento ᾔειν.

† Sic ἄπησας, *abiisti*, Plato, Hipp. Maj. 291. C. 8. Steph.

Ἧμαι, *sedeo.*

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	ἧμαι,	ἧσαι,	ἧται,
D.	ἥμεθον,	ἧσθον,	ἧσθον,
P.	ἥμεθα,	ἧσθε,	ἧνται.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἥμην,	ἧσο,	ἧτο,
D.	ἥμεθον,	ἧσθον,	ἥσθην,
P.	ἥμεθα,	ἧσθε,	ἧντο.

IMPERAT.	INFIN.	PARTICIP.
ἧσο, ἥσθω, &c.	ἧσθαι.	ἥμενος, η, ον.

Sic compositum καθήμαι; a quo etiam in SUBJ. habetur καθώμεθα*.

Κεῖμαι, *jaceo.*

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	κεῖμαι,	κεῖσαι,	κεῖται,
D.	κείμεθον,	κεῖσθον,	κεῖσθον,
P.	κείμεθα,	κεῖσθε,	κεῖνται.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἐκείμην,	ἔκεισο,	ἔκειτο,
D.	ἐκείμεθον,	ἔκεισθον,	ἐκείσθην,
P.	ἐκείμεθα,	ἔκεισθε,	ἔκειντο.

IMPERAT.	INFIN.	PARTICIP.
κείσο κείσθω, &c.	κεῖσθαι.	κείμενος, η, ον.

FUT. I. MED. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c.

Κεῖμαι derivares regulariter a κείω; unde fieret in Activa Voce κέημι; et inde, in Media, κέεμαι, et contractè κεῖμαι. Ut et κεέσομαι, κείσομαι†.

Ceterum, a κείω, per Syncopen, fiet κέω, et in

---

* Apud Demosth. Philip. V. et XI. ad initium.

† Et ab activo κίω, κίσω, fit κίσκω, κίσκομαι, ἐκίσκετο, Odyss. φ. 41.

Media Voce κέομαι; quod interdum in usu est; ut, κέονται, ἐκέοντο· κέωμαι, κέῃ, κέηται· κεοίμην, κέοιο, κέοιτο, &c.

VERBA IMPERSONALIA.

Plurima verba usurpantur interdum impersonaliter. Ut, ἀρέσκει, *placet*; ἀρκεῖ, *sufficit*; προσήκει, *convenit*; συμβαίνει, *contingit*; συμφέρει, *confert*; &c.

Sed quæ maxime impersonaliter usurpantur, sunt sequentia.

πρέπει, *decet*; ἔπρεπε, *decebat*; πρέπειν, *decere*; τὸ πρέπον, *id quod decet*; et, in plurali, τὰ πρέποντα.

Μέλει, *curæ est*; ἔμελε, *curæ erat*; μελήσει, *curæ erit*; μεμέληκε, *curæ fuit**.

Δοκεῖ, *videtur*; ἐδόκει, *videbatur*; ἔδοξε, *visum est*. Ut et τὸ δοκοῦν, *id quod videtur*; et, in plurali, τὰ δακοῦντα †

Δεῖ, *oportet*; ἔδει, *oportebat*; δεήσει, *oportebit*; δεῇ, *oporteat*; δεήσῃ, *oportuerit*; δεῖν, *oportere*; τὸ δέον, *id quod oportet*; et in Plur. τὰ δέοντα.‡

Χρῇ, *oportet*; ἐχρῆν, *oportebat*; χρήσει, *oporte-*

---

* Μέλει, et ἔμελε sunt a μέλω; sed antiquum verbum erat μελέω; unde fiunt μελήσει, et μεμέληκε; ut et apud Homerum μέμηλε, *in Perfecto medio*, pro μέμελε; ne scil. tres concurrant syllabæ breves; quas non admittit carmen Heroicum. Homerus habet etiam μέμβλωκε, per Syncopen et Euphoniam pro μεμέλωκε, a μέλομαι, *curam gero*.

† δοκεῖ et ἐδόκει, sunt a recentiore præsenti δοκέω; ἔδοξε autem ab antiquiore δόκω.

‡ Præsens in usu est δεῖ; sed reliqua tempora formantur ab antiquiore præsenti δέω.

bit; χρῆναι, et χρῆν, *oportere;* τὸ χρέων, *id quod oportet.**

DE VERBO.

Verborum TEMPORA distinguunt TERMINATIO, CHARACTERISTICA, et AUGMENTUM.

MODI distinguuntur Terminatione et Augmento.

NUMERI et PERSONÆ distinguuntur Terminatione†.

---

* Χρῇ ita derivari potest. In plerisque Græcorum antiquissimis vocibus, plurimus erat vocalium concursus; quem postea minuebant, interdum AUFERENDO, interdum CONTRAHENDO. Sic, vulgare verbum χρέομαι oritur ex antiquiore* χρεάομαι, eliso ε; ab eodem autem oritur Ionicum χρέομαι, eliso α. sed Attici, etiam sæpe minuebant hunc vocalium concursum, CONTRAHENDO. Sic, dicebant χρεῶνται, pro χρεάονται; ἐχρεωντω, pro ἐχρεάοντο; χρεώμενος, pro χρεαόμενος. Et in nomine verbali χρέως pro χρέαος *debitum*. Et in infinitivo χρέαεσθαι, χρεᾶσθαι; et, iterum contrahendo, χρῆσθαι.

Hoc modo ab Activa voce χρέαω, in tertia Sing. χρέαει, contrahendo fiet χρέᾳ; et inde, iterum contrahendo, χρῇ. Et sic, in imperfecto, ἐχρέαε, ἐχρέα, ἐχρῇ. Et in infinitivo, χρεάειν, χρεᾷν, χρῇν. Et in participio neutro τὸ χρέαον, ex unicâ contractione fit χρέων.

Altera autem infinitivi forma χρῆναι fiet hoc modo, ut, in antiquissima infinitivi forma. Dicebant τιθέμεναι, ἱςάμεναι, διδόμεναι, &c. ex quibus postea, eliso με, oriebantur τιθέναι, ἱςάναι, διδόναι, &c. ita, ex χρεαέμεναι, fiet χρεάεναι, χρεᾶναι, χρῆναι; per duplicem scil. contractionem.

† Proprius autem usus cujusque Vocis, Temporis, et Modi, traditur viva voce, in peragendo paradigmate.

* Sic apud Herod. reperitur φοιτεαω, φοιτεω, φοιτεω, Sic, ὀνεαω *prosum* olim fuit ὀνεαω, unde fit ὀνεαρ, pro quo Homerus habet ὀνεαρ, ad vitandas tres breves. Sic et κτέω, vel κτέομαι, olim fuit κτεάω, unde κτέαρ, -ατος.

DE TERMINATIONE.

TERMINATIO est ea pars Verbi quæ flexionem patitur et variatur per diversos numeros et personas ejusdem Temporis. Sic; λέγ-Ω, λέγ-ΕΙΣ, λέγ-ΕΙ, λέγ-ΕΤΟΝ, λέγ-ΟΜΕΝ, &c.

REGULÆ.

1. Si prima pluralis in -μεν, prima dualis deest.

2. Si tertia pluralis in -ι, tertia dualis in -ον.

3. Subjunctivus Modus Temporis Præsentis format suas Terminationes ab Indicativo. Scil. mutat Vocales breves in suas longas, subscribit ι, et abjicit ν.

Ceterorum Temporum Subjunctivus Modus semper habet easdem Terminationes ac Præsentis.

4. Optativi Terminatio semper habet diphthongum οι, αι, vel. υι.

5. Futurum primum semper sequitur Terminationes Præsentis; ut et Futurum secundum Passivum.

At in Futuro Secundo Activo et Medio, proxime post Characteristicam, vocales breves mutantur in suas diphthongos.

6. Aoristus Secundus Activus et Medius semper sequitur Imperfecti sui Terminationes.

At Aoristi Passivi mutuantur suas Terminationes a verbis in -μι.

7. Mediæ Vocis et Passivæ, Singularis Numerus olim desinebat semper in -μαι, -σαι, -ται;

vel -μην, -σο, -το. Iônes primo elidebant σ.* Vocales autem inde concurrentes Attici postea contrahebant, ut in paradigmate.†

8. Tertiæ plurales in -ον, et -ων, desinebant olim in -οσαν, et -ασαν; quas quidem retinent Bœoti; a Ceteris autem ejicitur -σα-.

DE CHARACTERISTICA.

CHARACTERISTICA Temporis, est Litera Terminationi proxima; et nullum patitur flexionem; sed manet semper in eôdem Tempore invariabilis.

Sic, γ, in λέΓ,-ω, λέΓ-εις, λέΓ-οιμι, λέΓ-ειν, λέΓ-ων.

Sic, ι, in τί-ω, *honoro*, τί-εις, &c. κ, in πλέκω, *necto*; π, in τέρπω, *delecto*.

At, si duarum consonantium posterior sit vel τ, vel liquida, prior censetur Characteristica.

Sic, π, in τύπτω; κ, in τίκτω, *pario*; μ, in τέμνω, *scindo*.

Verbum dicitur PURUM, MUTUM aut LIQUIDUM, prout Characteristica præsentis fuerit Vocalis, vel Muta, aut Liquida.

σ nunquam est Characteristica præsentis.

---

* Interdum ab Atticis ejicitur -σα-, et fit synæresis. Sic in βούλομαι, *volo*; βούλεσαι, eliso -σα, βούλεῖ, per synæresin βουλεῖ. Et οἴομαι, *puto*; οἴεσαι, eliso σα, οἴεῖ, per syn. οἶει. ὄπτομαι, *video*; in Fut. 1. Med. ὄψομαι, ὄψεσαι, eliso -σα, ὄψεῖ, per syn. ὄψει. Idem sæpe fit in aliis plurimis verbis apud Aristophanem.

† Sic; τύπτεσαι, τύπτεαι, τυπτέαϊ, τύπτει, τύπτῃ.

F. 2. τυπ-έεσαι, τυπ-εέαι, τυπ-εέαϊ, τυπ-εῖαι, τυπ-εῖ, τυπ-ῇ.

In verbis non Liquidis, Characteristica Futuri primi semper est σ. Sic;

τίω,	τίσω.	λέγω,	λέξω
πλέκω,	πλέξω.	γράφω,	γράψω.

At, in Verbis Liquidis, Characteristica præsentis, manet in Futuro. Sic;

μένω,	*maneo*,	μενῶ.
σπείρω,	*semino*,	σπερῶ.
στέλλω,	*mitto*,	στελῶ.
τέμνω,	*scindo*,	τεμῶ.

Si ante -ω Futuri primi adsit simplex consonans, Characteristica Perfecti est κ; si duplex, est Aspirata ejusdem ordinis. Sic, in

τίω,	τίσω,	τετίκα,	κ.
στέλλω,	στελῶ,	ἔσταλκα,	κ.
τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,	φ.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	χ.

A Præsenti, autem, Futuro primo, et Perfecto, reliqua Tempora formantur omnia.

DE AUGMENTO.

Omnis præteriti Temporis Indicativus Modus recipit AUGMENTUM ab initio Verbi.

Perfectum retinet Augmentum etiam per Modos omnes.

Præsens et Futura nullum habent Augmentum.

AUGMENTI REGULÆ.

I

1. Si Verbum incipit a consonante, præponitur Augmentum ε. Sic;

τύπτω,		ἔτυπτον,	ἔτυψα.
λέγω,		ἔλεγον,	ἔλεξα.
γράφω,		ἔγραφον,	ἔγραψα.

ρ post ε geminatur. Sic;

ῥίπτω,	*jacio,*	ἔρριπτον,	ἔρριψα.
ῥήσσω,	*frango,*	ἔρρησσον,	ἔρρηξα.
ῥύω,	*traho,*	ἔρρυον,	ἔρρυσα.

2. In Perfecto reduplicatur etiam consonans initialis. Sic;

τύπτω,	τύψω,	τέτυφα.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα.
γράφω,	γράψω,	γέγραφα.

* Sed Aspirata reduplicat suam Tenuem. Sic;

θαυμάζω,	*miror,*	θαυμάσω,	τεθαύμακα.
φαίνω,	*ostendo,*	φανῶ,	πέφαγκα.
χρίω,	*unguo,*	χρίσω,	κέχρικα.

ρ non reduplicatur. Sic;

ῥίπτω,	ῥίψω,	ἔρριφα.
ῥήσσω,	ῥήξω,	ἔρρηχα.
ῥύω,	ῥύσω,	ἔρρυκα.

Item γν et σ post vel ante consonantem non reduplicat; neque, πτέω. Sic;

γνόω,	*nosco,*	γνώσω,	ἔγνωκα.
γνωρίζω,	*notum reddo,*	γνωρίσω,	ἐγνώρικα.
ψεύδω,	*fallo,*	ψεύσω,	ἔψευκα.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ,	ἔψαλκα.

---

* Hujus rei ratio hæc est. Græci, vitantes cacophoniam, non solebant proferre duas deinceps syllabas utramque ab Aspirata incipientem; sed mutabant alteram in suam Tenuem: idque non solum in Augmento, sed in omni flectione et compositione.

ζάω,	*vivo,*	ζήσω,	ἔζηκα.
σπεύδω,	*festino,*	σπεύσω,	ἔσπευκα.
σέφω,	*corono,*	σέψω,	ἔσεφα.
κτείνω,	*occido,*	κτενῶ,	ἔκταγκα.

3. Si non fit reduplicatio, Plusquamperfectum non recipit novum Augmentum. Sic;

ῥίπτω,	ῥίψω,	ἔῤῥιφα,	ἔῤῥιφειν.
ψάλλω,	ψαλῶ,	ἔψαλκα,	ἔψαλκειν.
γνόω,	γνώσω,	ἔγνωκα,	ἔγνωκειν.

II.

1. Si Verbum incipit ab α, ε, ο; vel ab αυ, αι, οι; ut fiat Augmentum, Vocalis initialis mutatur in suam longam, et ι diphthongi subscribitur. Sic;

α.	ἀνύω,	*perficio,*	ἤνυον.
ε.	ἐλπίζω,	*spero,*	ἤλπιζον.
ο.	ὀπάζω,	*præbeo,*	ὤπαζον.
αυ.	αὐξάνω,	*augeo,*	ἤυξανον.
αι.	αἴρω,	*tollo,*	ἦρον.
οι.	οἰκίζω,	*ædifico,*	ὤκιζον.

Sed ε sæpe mutatur in suam diphthongum. Sic;

ἔχω,	*habeo,*	εἶχον.
ἔαω,	*sino.*	εἴαον.*

---

* Tabula verborum quæ mutant ε in ει.

ἔαω,	*sino.*	ἔπω,	*dico.*
ἕζομαι,	*sedeo.*	ἐργάζομαι,	*operor.*
ἐθίζω,	*adsuefacio.*	ἐρέω,	*dico.*
ἑλίσσω,	*volvo.*	ἕρπω,	*serpo.*
ἕλκω,	*traho.*	ἑρπύζω,	*serpo.*
ἑλκέω,	*traho.*	ἐρύω,	*traho.*
ἑλκύω,	*traho.*	ἑστίαω,	*convivio excipio*
ἕλω,	*capio.*	ἔχω,	*habeo.*
ἕπομαι,	*sequor.*		

Et, si verbum incipit ab εο-, manet ε, augetur ο. Sic;

ἑορτάζω,	*epulor,*	ἑώρταζον,	*epulabar.*
ἐόλπα,	*speravi,*	ἐώλπειν,	*speraveram.*
ἐόργα,	*feci,*	ἐώργειν,	*feceram.*
ἐοικε,	*visum est,*	ἐῴκει,	*visum erat.*

2 Si verbum incipit a quavis alia vocali vel diphthongo, non recipit augmentum. Sic;

ι.	ἵκομαι,	*venio,*	ἱκόμην.
υ.	ὑβρίζω,	*insulto,*	ὕβριζον.
η.	ἠχέω,	*sono,*	ἤχεον.
ω.	ὤθω,	*pello,*	ὤθον.
αι,	εἰκάζω,	*assimilo.*	εἴκαζον.
ευ.	ἐυθύνω,	*dirigo,*	ἔυθυνον.
ευ.	οὐτάζω,	*vulnero,*	οὔταζον.

ι, et υ, vice Augmenti producuntur.

DE FUTURO PRIMO,
ET
TEMPORIBUS EX EO DERIVATIS.

FUTURUM PRIMUM formatur a Præsenti.

REGULÆ GENERALES DUÆ.

I.

In Verbis non liquidis, inseritur σ ante ω. Sic;

Præs.		Fut. 1.
τίω,	*honoro,*	τίσω.
λύω,	*solvo,*	λύσω.
λούω,	*lavo,*	λούσω.
λέγω,	*dico,*	λέξω.
βλέπω,	*video,*	βλέψω.
βρέχω,	*irrigo,*	βρέξω.

γράφω,	*scribo,*	γράψω.
τρίβω,	*tero,*	τρίψω.

II.

Verba liquida non inserunt σ; tantum corripiunt pénultimam, si longa est; et flectuntur ad instar futuri secundi. Sic;

μένω, *maneo,* μενῶ, μενεῖς, μενεῖ, μενεῖτον, μενοῦμεν, &c.

Et sic, δέμω, *struo;* κρίνω, *judico;* πλύνω, *lavo;* ἀμύνω, *tueor;* νέμω, *tribuo.*

Penultimam longam corripiunt, abjecta posteriore duarum vocalium vel consonantium. Sic;

Præs.		Fut. 1.
σπείρω,	*semino,*	σπερῶ.
τείνω,	*tendo,*	τενῶ.
φαίνω,	*ostendo,*	φανῶ.
μιαίνω,	*polluo,*	μιανῶ.
τέμνω,	*scindo,*	τεμῶ.
κάμνω,	*laboro,*	καμῶ.
στέλλω,	*mitto,*	στελῶ.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ.

Regulæ Speciales in Mutis.

1. Ante -σω, abjicimus τ, δ, θ, σ.* Sic;

τύπτω,	*verbero,*	τύψω.	τ.
ἀνύτω,	*perficio,*	ἀνύσω.	τ.

* Abjicitur etiam ν. Sic σκίνδω, *scindo,* σκίσω, et per euphoniam σχίσω Κυλίνδω, κυλίσω, *voluto.*

Sed manet penultima longa, mutando brevem in suam longam vel diphthongum. Sic, λάχω, *sortior,* λάξομαι, Σπένδω, *libo,* σπείσω. Πένθω, *patior,* πείσομαι, &c. Eadem, scilicet, est in his analogia quæ in dativo plurali Declinationis tertiæ. Vide prius pag. 22.

ᾄδω,	*cano,*	ᾄσω.	δ.
πλήθω,	*impleo,*	πλήσω.	θ.
νομίζω,	*puto,*	νομίσω	δ, σ.
φράζω,	*dico,*	φράσω	δ, σ.
πλάσσω,	*fingo,*	πλάσω.	σ, σ.
ἱμάσσω,	*flagello,*	ἱμάσω.	σ, σ.

2. At -σσω, -ζω, plerumque habent -ξω. Sic;

πράσσω,	*facio,*	πράξω.
ὀρύσσω,	*fodio,*	ὀρύξω.
νύσσω,	*confodio,*	νύξω.
κράζω,	*clamo,*	κράξω.
στάζω,	*stillo,*	στάξω.
στίζω,	*pungo,*	στίξω.

Octo in -ζω, habent vel -σω, vel -ξω. Scil.

ἁρπάζω,	*rapio.*	σαλπίζω,	*buccino.*
ἀτίζω,	*vilipendo.*	ἐμπάζω,	*curo.*
διστάζω,	*dubito.*	μεριμερίζω,	*cogito.*
νυστάζω,	*dormito.*	βάζω,	*loquor.*

3. Dicimus τύφω, θύψω, *accendo,* et ita distinguitur a τύπτω, τύψω, *verbero.*
Item τρέφω, θρέψω, *alo,* et ita distinguitur a τρέπω, τρέψω, *verto.*
Item τρέχω, θρέξω, *curro.**
Dicimus etiam ἔχω, ἕξω, *habeo.*
ut distinguatur ab ἕξω, *extra.*

Regulæ Speciales in puris.

1. -αω, -εω, -οω, mutant brevem in suam longam ante -σω. Sic;

---

* Forte, ita distinguebatur ab aliqua voce non jam in usu. Vel forte potius, ad vitandas aspiratas concurrentes, dicebant τρίχω, in præsenti, pro θρίχω.

Præs.		Fut.
βοάω,	*clamo,*	βοήσω.
τιμάω,	*honoro,*	τιμήσω.
ἐρωτάω,	*interrogo,*	ἐρωτήσω.
φιλέω,	*amo,*	φιλήσω.
κινέω,	*moveo,*	κινήσω.
οἰκέω,	*habito,*	οἰκήσω.
δηλόω,	*manifesto,*	δηλώσω.
πληρόω,	*impleo,*	πληρώσω.
ἀξιόω,	*æquum censeo,*	ἀξιώσω.

Interdum tamen retinetur brevis ante -σω. Scil.

1. Decem in -εω retinent ε.

αἰδέομαι,	*revereor,*	ῥιπέω,	*rixor.*
ἀκέω,	*sano.*	ξέω,	*polio.*
ἀλέω,	*molo.*	ὀλέω,	*perdo.*
ἀρκέω,	*sufficio.*	τελέω,	*perficio.*
ἐμέω,	*vomo.*	τρέω,	*tremo.**

2. -οω retinet ο in verbis primitivis; quæ sunt perpauca. Sic;

ἀρόω,	*aro,*	ἀρόσω.
βόω,	*pasco,*	βόσω.
ἐδόω,	*edo,*	ἐδόσω.†
ὀμόω,	*juro,*	ὀμόσω.
ὀνόω,	*vitupero,*	ὀνόσω.‡

3. -αω post ε vel ι retinet α. Sic;

ἐάω,	*sino,*	ἐάσω.
θεάομαι,	*specto,*	θεάσομαι.

---

* De futuro verborum in -εσκω, et ννυμι, &c. agetur in Defectivis.

† Odyss. χ. 56.

‡ Sed si transit in -ωμι habet -ωσω. Sic;

γνόω, *scio,* γνῶμι, γνώσω.

κοπιάω,	*laboro.*	κοπιάσω.
μειδιάω,	*subrideo,*	μειδιάσω.
ἰάομαι,	*sano,*	ἰάσομαι.

Item -λαω, -ραω, post vocalem. Sic;

γελάω,	*rideo;*	γελάσω.
ὁράω,	*video;*	ὁράσω.

Item ἀκροάομαι, *audio,* habet ἀκροάσομαι.

Item πετάω,* *pando,* habet πετάσω.

Item -αω dissyllabum retinet α, si nunquam transit in -ημι. Sic;

κλάω;	*frango;*	κλάσω.
σπάω,	*traho,*	σπάσω.

quia non dicimus κλημι, nec σπήμι.

At φθάω, *prævenio,* habet φθάσω, etsi dicimus φθήμι.

Septem in -εω, habent vel -ησω; vel -εσω; sed sæpius -εσω. Scil.

αἰνέω,	*laudo.*	πονέω,	*laboro.*
ἀκέομαι,	*medeor.*	φορέω,	*gero.*
καλέω,	*voco.*	φρονέω,	*sapio.*
κορέω,†	*satio.*		

II. Sex in -εω habent -ευσω. Scil.

πνέω,	*spiro,*	πνεύσω.
πλέω,	*navigo,*	πλεύσω.
χέω,	*fundo,*	χεύσω.

ῥέω,	*fluo,*	ῥεύσω.	sed	ῥέω,	*dico,*	ῥήσω.
θέω,	*curro,*	θεύσω.	sed	θέω,	*pono,*	θήσω.
νέω,	*nato,*	νεύσω.	sed	νέω,	*neo,*	νήσω.

III. Denique dicimus καίω, *uro,* καύσω.
κλαίω, *fleo,* κλαύσω.

---

* Idem cum πετάζω.

† At κορέω, *verro,* semper κορήσω.

DE PRÆTERITO PERFECTO.

Regula Generalis.

Perfectum formatur a Futuro primo: scilicet, præponit Augmentum, et mutat -ω, vel -σω, in κα; -ξω in χα; -ψω in φα. Sic;

ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ,	ἔψαλκα.
τιμάω,	*honoro,*	τιμήσω,	τετίμηκα.
φαίνω,	*ostendo,*	φανῶ,	πέφαγκα.
φιλέω,	*amo,*	φιλήσω,	πεφίληκα.
λέγω,	*dico,*	λέξω,	λέλεχα.
πράσσω,	*facio,*	πράξω,	πέπραχα.
γράφω,	*scribo,*	γραψῶ,	γέγραφα.
φρίσσω,	*horreo,*	φρίξω,	πέφρικα. } *
φεύγω,	*fugio,*	φεύξω,	πέφευγα. } *

Regulæ Speciales.

De Penultima Ante-κα.

1. Dissyllaba in λω, νω, ρω, mutant ε in α, ante -κα perfecti. Sic;

στέλλω,	*mitto,*	στελῶ,	ἔσταλκα
τείνω,	*tendo,*	τενῶ,	τέτακα.
σπείρω,	*semino,*	σπερῶ,	ἔσπαρκα.

2. Dissyllaba in ινω, ινω, υνω, abjiciunt ν ante -κα.

τείνω,	*tendo,*	τενῶ,	τέτακα.
κρίνω,	*judico,*	κρινῶ,	κέκρικα.
θύνω,	*impetu feror,*	θυνῶ,	τέθυκα.

---

* { Non πέφριχα, / Non πέφευχα, } ob asperatam præcedentem. Vide notam ad p. 123.

Sed ν manet ante κα in κτείνω, πλύνω. Scil.

κτείνω,	*occido,*	κτενῶ,	ἔκταγκα.
πλύνω,	*lavo,*	πλυνῶ,	πέπλυγκα.

3. -μω futuri ponit η ante κα; item, βάλλω, μένω. Sic;

νέμω,	*tribuo,*	νεμῶ,	νενέμηκα.
δέμω,	*struo,*	δεμῶ,	δεδέμηκα.
κάμνω,	*laboro,*	κομῶ,	κεκάμηκα.
τέμνω,	*scindo,*	τεμῶ,	τετέμηκα.

Item,

βάλλω,	*jacio,*	βαλῶ,	βεβάληκα.
μένω,	*maneo,*	μενῶ,	μεμένηκα.

Quædam sæpe patiuntur syncopen. Ut, καλέω, *voco,* καλήσω, κεκάληκα, κέκληκα. Sic;

δεδέμηκα,	δέδμηκα.	τετέμηκα,	τέτμηκα.
κεκάμηκα,	κέκμηκα.	βεβάληκα,	βέβληκα.

DE FUTURO PRIMO PASSIVO.

Regula Generalis.

Futurum Primum Passivum formatur a Perfecto Activo: scil. abjicit Augmentum, et mutat α vel κα, in θήσομαι. Sic;

τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,	τυφθήσομαι.
γράφω,	γράψω,	γέγραφα,	γραφθήσομαι.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	λεχθήσομαι.
πράσσω,	πράξω,	πέπραχα,	πραχθήσομαι.
φιλέω,	φιλήσω,	πέφιληκα,	φιληθήσομαι.
τιμάω,	τιμήσω,	τετίμηκα,	τιμηθήσομαι.
δηλόω,	δηλώσω,	δεδήλωκα,	δηλωθήσομαι.
στέλλω,	στελῶ,	ἔσταλκα,	σταλθήσομαι.
φαίνω,	φανῶ,	πέφαγκα,	φανθήσομαι.
κρίνω,	κρινῶ,	κέκρικα,	κριθήσομαι.

τείνω,	τενῶ,	τέτακα,	τανθήσομαι.
νέμω,	νεμῶ,	νενέμηκα,	νεμηθήσομαι.
ἀρόω,	ἀρόσω,	ἤροκα,	ἀροθήσομαι.
βόω,	βόσω,	βέβοκα,	βοθήσομαι.
ἐδόω.	ἐδόσω,	ἤδοκα,	ἐδοθήσομαι.*

Regulæ Speciales.

I.

Multa verba, non liquida, quæ habent -κα perfecti, inserunt σ ante -θήσομαι. Scil.

1. In Verbis Puris, ε, vel Anceps, aut Diphthongus, ante -κα inserit σ ante -θήσομαι. Sic; ε ante -κα, inserit σ.

αἰδέομαι,	*revereor,*	ἤδεκα,	αἰδεσθήσομαι.
ἀκέομαι,	*medeor,*	ἤκεκα,	ἀκεσθήσομαι.
ἀλέω,	*molo,*	ἤλεκα,	ἀλεσθήσομαι.
ἀρκέω,	*sufficio,*	ἠρκέκα,	ἀρκεσθήσομαι.
ἐδέω,†	*edo,*	ἤδεκα,	ἐδεσθήσομαι.
ξέω,	*polio,*	ἔξεκα,	ξεσθήσομαι.
σβέω,	*extinguo,*	ἔσβεκα,	σβεσθήσομαι.
στορέω,	*sterno,*	ἐστόρεκα,	στορεσθήσομαι.
τελέω,	*perficio,*	τετέλεκα,	τελεσθήσομαι.
τρέω,	*tremo,*	τέτρεκα,	τρεσθήσομαι.

Excipiuntur quinque quæ habent ε ante -κα, sed non inserunt σ ante -θήσομαι. Scil.

αἰνέω,	*laudo.*	ἐρέω,‡	*remigo.*
αὐχέω,	*glorior.*	ὀλέω,	*perdo.*
ἐμέω,	*vomo.*		

* Odys. χ. 56.
† Idem cum ἐδόω.
‡ Idem cum ἐρέσσω.

α ante -κα inserit σ.

γελάω,	*rideo.*	κρεμάω,	*suspendo.*
ἐράω,	*amo.*	νάω,†	*habito.*
θλάω,	*frango.*	πετάω,‡	*pando.*
ἱλάω,*	*propitium reddo.*	σπάω,	*traho.*
κλάω,	*frango.*	ὑφάω,	*texo.*
		χαλάω,	*relaxo.*

Excipias octo, quæ habent α ante -κα sed non inserunt σ ante -θήσομαι.

ἀκροάομαι,	*audio.*	πειράομαι,	*periculum facio.*
θεάομαι,	*specto.*	περάω,§	*trajicio.*
ἰάομαι,	*sano.*	φωράω,	*furem deprehendo.*
κονίαω,	*pulvere aspergo.*		
ὁράω,	*video.*		

ι ante -κα, inserit σ.

κυλίω,‖	*voluto.*	Exipitur τίω, *honoro,* τίσω, τέτιμα, τιθήσομαι.
πρίω,**	*serrá seco*	
χρίω,	*ungo.*	

υ ante -κα, inserit σ.

ἀνύω,††	*perficio.*	μεθύω,	*ebrius sum.*
ἀφύω,‡‡	*haurio.*	μύω,	*claudo.*
βλύω§§	*mano,*	ξύω,‖‖	*polio.*
βύω,	*obturo.*	πτύω,	*spuo.*
ἑλκύω,	*traho.*	ὕω,	*pluo.*

---

* Idem cum ἱλάσκω.
† Idem cum ναίω,
‡ Idem cum πετάζω.
§ Unde περάω et πιπράσκω.
‖ Idem cum κυλίνδω.
** Idem cum πρίζω.
†† Idem cum ἀνύτω.
‡‡ Idem cum ἀφύσσω.
§§ Idem cum βλύζω.
‖‖ Idem cum ξίω.

Excipe sed undecim, quæ habent υ ante -κα, sed non inserunt σ ante -θήσομαι.

ἀρτύω,	*condio.*	κωλύω,	*veto.*
βρύω,	*scaturio.*	λύω,	*solvo.*
δύω,	*subeo.*	μηνύω,	*indico.*
θύω,	*impetuferor.*	ῥύω,*	*traho.*
ἱδρύω,	*colloco.*	τρύω,	*terebro.*
κοκκύω,	*ejulo.*		

αι ante -κα inserit σ.

κναίω,	*rodo.*	πταίω,	*impingo.*
παίω,	*ferio.*	ῥαίω,	*pessundo.*

αυ ante -κα inserit σ.

κλαίω,	*fleo.*	ψαύω,	*attingo.*
θραύω,	*frango.*		

ει ante -κα inserit σ.

κλείω,	*claudo.*	σείω,	*quatio.*

ευ ante -κα inserit σ.

γεύω,	*gustandum præbeo.*	κελεύω,	*jubeo.*
		πλέω,	*navigo.*

Excipe tamen plurima verba a nominibus derivata, quæ quidem habent ευ ante -κα, non autem inserunt σ ante -θήσομαι. Excipiuntur etiam primitiva septem. Scil.

δεύω,	*irrigo.*	ῥέω,	*fluo.*
νεύω,	*nuo.*	σεύω,	*agito.*
νέω,	*nato.*	χέω,	*fundo.*
πνέω,	*spiro.*		

οι ante -κα inserit σ.

Scil. οἴω, *fero*, οἴσω, ὤνα, οἰσθήσομαι.

---

* Idem cum ἐρύω.

ου ante -κω inserit σ.

ἀκούω,	*audio.*	κρούω,	*pulso.*
κολούω,	*amputo.*	Excipitur λούω, *lavo*, non inserens σ.	

2. αω transiens in -μι inserit σ ante θήσομαι.

γνώμι,	a γνάω,	*scio.*
ζώννυμι,	a ζάω,	*cingo.*
ῥώννυμι,	a ῥάω,	*roboro.*
χρώννυμι,	a χράω,	*colora.*
χώννυμι,	a χοάω,	*aggero.*

Excipe στρώννυμι, a στράω, *sterno*, non inserens σ.

3. Abjecta consonans ante -σω* inserit σ ante θήσομαι. Sic;

τ abjecta.

ἀνύτω,†	*perficio.*	ἀρύτω,	*haurio.*

δ abjecta.

ἀθρόιζω,	*congrego.*	ἥδω,	*delecto.*
ἀρτίζω,	*ordino, compono.*		
ἀσπάζομαι,	*amplector.*	κλύζω,	*inundo.*
βλύζω,‡	*mano.*	κλώθω,	*neo.*
γογγύζω,	*murmuro*	κολάζω,	*castigo.*
δαίζω,	*partior.*	κομίζω,	*curam gero.*
δυνάζω,§	*possum.*	κτίζω,	*condo.*
ἐπηρεάζω,	*damno afficio.*	μάζω,	*tango.*
ἐρεθίζω,	*provoco.*	ὀκλάζω,	*in genua procumbo.*
ἐρείδω,	*fulcio.*		
ἐρίζω,	*concerto.*	οὐτάζω,‖	*vulnero.*
ἑτάζω,	*verum exploro.*	πετάζω,**	*pando.*

---

* Vide notam ad p. 133.
† Idem cum ἀνύω.
‡ Idem cum βλύω.
§ Idem cum δυνάω.
‖ Idem cum οὐτάω.
** Idem cum πετάω.

πιέζω,	*premo.*	σχίζω,	*findo.*
πρίζω,*	*serrâ seco.*	σώζω,‡	*servo.*
σκορπίζω,	*dispergo.*	τρίζω, vel τρύζω,	*strido.*
σπένδω, unde σπείδω,	*libo.*	τωθάζω,	*irrideo.*
σπεύδω,	*festino.*	φείδω,	*parco.*
στοχάζομαι,	*collimo.*	φράζω,	*explico.*
σχάζω,†	*scarifico.*	ψεύδω,	*fallo.*

Et eâdem ratione omnia in -ιζω a nominibus derivata, inserunt σ. Ut.

λογίζομαι,	*ratiocinor.*	οἰκίζω,	*ædifico.*
νομίζω,	*puto.*	τειχίζω,	*murum struo.*

&c. &c.

θ abjecta.

πείθω,	*persuadeo.*	πρήθω,	*incendo.*
πλήθω,	*impleo.*	ὤθω,	*pello.*

σσ abjectæ.

νάσσω,	*stipo.*	πλάσσω,	*fingo.*
πάσσω,	*illino.*	πτίσσω,	*pinso.*

II.

Sequentia verba quindecim, interdum ante -θήσομαι inserunt σ, interdum non.

ἀρύω,§	ἀρύσω,	*haurio.*
δράω,	δράσω,	*ago.*
ζέω,	ζέσω,	*efferveo.*
ἐλάω,	ἐλάσω,	*agito.*
καίω,	καύσω,	*uro.*
κεράω,	κεράσω,	*misceo.*
κνάω,	κνήσω,	*rodo.*

---

* Idem cum πρίω.
† Idem cum σχάω.
‡ Idem cum σόω, quod habet σωθήσομαι, per Reg. Gen.
§ Idem cum ἀρύτω.

κορέω,*		*satio.*
μνάω,	μνήσω,	*in memoriam revoco.*
μηρύω.	μηρύσω,	*glomero.*
ὀνάω,	ὀνόσω,	*vitupero.*
παύω,	παύσω,	*cessare facio.*
πνέω,	πνεύσω,	*spiro.*
χναύω,	χναύσω,	*carpo.*
ψάω,	ψῆσω,	*rado.*

III.

Septem corripiunt vocalem longam aut diphthongum ante -θήσομαι. Scil.

αἱρέω,	*capio,*	αἱρήσω,	ἥρηκα,	αἱρεθήσομαι.
ἐυρέω,	*invenio,*	ἐυρήσω,	ἔυρηκα,	ἐυρεθήσομαι.
ἔχω, vel σχέω,	*habeo,*	σχήσω,	ἔσχηκα,	σχεθήσομαι.
πεύθω,	*sciscitor,*	πεύσω.	πέπευκα,	πυσθήσομαι.
σεύω,	*agito,*	σεύσω,	σέσευκα,	συθήσομαι.
τεύχω,	*facio,*	τεύξω,	τέτευχα,	τυχθήσομαι.
χέω,	*fundo,*	χεύσω,	κέχευκα,	χυθήσομαι.

At φεύγω, *fugio,* habet vel φευχθήσομαι, vel φυχθήσομαι.†

DE PERFECTO PASSIVO.

Perfectum Passivum formatur a suo Futuro; scil. resumit Augmentum et abjicit -θησο- ante -μαι. Sic;

---

* Scil. κορέσω, κορεσθήσομαι.
κορήσω, κορηθήσομαι.
vide prius, pag. 129.

† N. B. Omnia fere Linguæ Græcæ Verba Primitiva, sub quatuor has Regulas speciales cadentia, inter exempla hic sunt adducta.

φιλέω,	φιληθήσομαι,	πεφίλημαι.
ςέλλω,	ςαλθήσομαι,	ἔςαλμαι.
τελέω,	τελεσθήσομαι,	τετέλεσμαι.
σεύω,	συθήσομαι,	σέσυμαι.

Si sit vocalis ante -μαι, tertia pluralis non eget circumlocutione.* Sic;

πεφίλημαι, πεφίληται.

Regulæ Speciales Euphoniæ causa.

1. χ ante μ, transit in γ; et φ vel π, in μ. Sic;

λέγω,	λεχθήσομαι,	λέλεγμαι.†
πράσσω,	πραχθήσομαι,	πέπραγμαι.
τύπτω,	τυφθήσομαι,	τέτυμμαι.‡
γράφω,	γραφθήσομαι,	γέγραμμαι.
φαίνω,	φανθήσομαι,	πέφαμμαι.§
πλύνω,	πλυνθήσομαι,	πέπλυμμαι.

Sed Attice ν transit ante μ in σ. Sic;

πέφαμμαι,	Atticè,	πέφασμαι.
πέπλυμμαι,	Atticè,	πέπλυσμαι.

2. Aspiratæ ante τ vel σ transeunt in suas Tenues. Sic;

λέλεγμαι,	‖ λέλεξαι,	λέλεκται.
γέγραμμαι.	** γέγραψαι,	γέγραπται.

Tria mutant ε in α. Scil.

τρέπω,	*verto*,	τέτραμμαι.
τρέφω,	*alo*,	τέθραμμαι.
ςρέφω,	*flecto*,	ἔςραμμαι.

---

* Neque Modus Subj. aut Opt. Sic; πεφιλώμαι, πεφῖλῃ, πεφιλῆται, &c. πεφιλοίμην, &c. sic; μεμνῆμαι, μεμνῶμαι. Od. ξ. 168. et μεμνοίμην, μέμνοιο. Xen. An. I.

† Non λέλεχμαι. ‡ Non τέτυφμαι. § Non πέφαημαι.

‖ Non λέλεχσαι, λέλεχται; ** Nec γέγραφσαι, γέγραφται.

DE FUTURO SECUNDO ACTIVO.

FUTURUM SECUNDUM ACTIVUM formatur a Præsenti. Scil. Corripit penultimam et circumflectit ῶ. Sic;

στέφω,	*corono,*	στεφῶ.
τέκω,	*pario,*	τεκῶ.
ἄρω,	*apto,*	ἀρῶ.
τίω,	*honoro,*	τιῶ.
λύω,	*solvo,*	λυῶ.
ἀμύνω,	*tueor,*	ἀμυνῶ.

Penultima longa corripitur tribus modis.

1. Vocales longæ mutantur in α. Sic;

σήπω,	*putrefacio,*	σαπῶ.
τρώγω,	*edo,*	τραγῶ.

2. In diphthongis, α retinetur, ι abjicitur. Sic;

φαίνω,	*ostendo,*	φανῶ.
καίω,	*uro,*	καῶ.
παύω,	*cessare facio,*	παῶ.
λείπω,	*linquo,*	λιπῶ.
φεύγω,	*fugio,*	φυγῶ.

Sed liquida dissyllaba mutant ει in α; polysyllaba in ε. Sic;

τείνω,	*tendo,*	τανῶ.
σπείρω,	*semino,*	σπαρῶ.
φθείρω,	*corrumpo,*	φθαρῶ.
ἀγείρω,	*congrego,*	ἀγερῶ.
ἐγείρω,	*excito,*	ἐγερῶ.
ὀφείλω,	*debeo,*	ὀφελῶ.

3. In consonantibus, ejicitur τ, et liquidarum duarum ultima. Sic;

τύπτω,	*verbero,*	τυπῶ.
βάλλω,	*jacio,*	βαλῶ.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ.
κάμνω,	*labora,*	καμῶ.

Sed si duarum ultima sit nec τ nec liquida, vel si adsint tres, penultima corripi nequit. Sic;

θάλπω,	*calefacio,*	θαλπῶ.
μάρπτω,	*prehendo,*	μαρπῶ.

Regulæ Speciales.

1. In dissyllabis, ε post vel ante liquidam transit in α. Sic;

πλέκω,	*plico,*	πλακῶ.
στέλλω,	*mitto,*	σταλῶ.
δρέμω,	*curro,*	δραμῶ.
δέρκω,	*aspicio,*	δαρκῶ.
τέμνω,	*scindo,*	ταμῶ.
*πέρθω,	*vasto,*	παρθῶ.

Sed ε post λ manet in tribus.

λέγω,	*dico,*	λεγῶ.
βλέπω,	*video,*	βλεπῶ.
φλέγω,	*flammo,*	φλεγῶ.

2. In paucis muta Characteristica Præsentis transit in aliam sui ordinis. Sic;

1. -γω sumit σμύχω, atque ψύχω.
2. βω, βλάπτω, κρύπτω, et καλύπτω.

---

* Ex Regulis igitur haud minus quatuor diversis, oritur α in penultimâ Futuri secundi. Scil.

1. Vocales longæ mutantur in α.
2. In diphthongis retinetur α.
3. Liquida dissyllaba mutant ι in α.
4. In dissyllabis, ε post vel ante liquidam transit in α.

3. -φω, ἅπτω, βάπτω, θάπτω, σκάπτω; cum δρύπτω, ῥάπτω, atque ῥάπτω. Scilicet;

1.

σμύχω,	*exuro,*	σμυγῶ.
ψύχω,	*refrigero,*	ψυγῶ.

2.

βλάπτω,	*lædo,*	βλαβῶ.
κρύπτω,	*absconde,*	κρυβῶ.
καλύπτω,	*velo,*	καλυβῶ.

3.

ἅπτω,	*necto,*	ἁφῶ.
βάπτω,	*tingo,*	βαφῶ.
θάπτω,	*sepelio,*	ταφῶ.*
σκάπτω,	*fodio,*	σκαφῶ.
δρύπτω,	*lacero,*	δρυφῶ.
ῥίπτω,	*jacio,*	ῥιφῶ.
ῥάπτω,	*suo,*	ῥαφῶ.

3. -σσω, vel -ζω, Præsentis, habens -ξω Futuri primi, facit -γω secundi. Sic;

πράσσω,	*facio,*	πράξω,	πραγῶ.
κράζω,	*clamo,*	κράξω,	κραγῶ.

Sed -ζω Præsentis, quum habet -σω Primi, facit -δω Secundi. Sic;

φράζω,	*dico,*	φραδῶ.
ἕζω,	*sedeo,*	ἑδῶ.

Sed horum pleraque carent Futuro Secundo.

Carent etiam Futuro Secundo;

1. Verba in -οω.†

---

* Non θαφῶ, ob aspiratam sequentem. Vide notam ad p. 123.

† Nisi forte pauca primitiva; ut ab ὀμόω, *juro,* ὀμοῦμαι, ὀμῶ, ὀμεῖται. *Arist. Nubes,* v. 245. Vide *Stephanum* in voce.

2. Item -αω, -εω, post vocalem.

3. Item Polysyllaba pura quæ habent υ in penultima.

Sed -αω, -εω, post consonantem, pro Futuro Secundo sumunt ipsum Præsens contractum. Sic;

τιμάω,	*honoro,*	τιμῶ.
φιλέω,	*amo,*	φιλῶ.*

DE PERFECTO MEDIO.

Regula Generalis.

Perfectum Medium formatur a Futuro Secundo Activo. Scil. Præponit Augmentum, et mutat ῶ in α. Sic.

τύπτω,	*verbero.*	τυπῶ,	τέτυπα.
κράζω,	*clamo,*	κραγῶ,	κέκραγα,
τίω,	*honoro,*	τιῶ,	τέτια.
λυω,	*solvo,*	λυῶ,	λέλυα.
γράφω,	*scribo,*	γραφῶ,	γέγραφα.
κρύπτω,	*abscondo,*	κρυβῶ,	κέκρυβα.
βλάπτω,	*lædo,*	βλαβῶ,	βέλαβα.
φράζω,	*dico,*	φραδῶ,	πέφραδα.
πράσσω,	*facio,*	πραγῶ,	πέπραγα.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ,	ἔψαλα.
δουπέω,	*resono,*	δουπῶ,	δέδουπα.
φεύγω,	*fugio,*	φυγῶ,	πέφυγα.
κεύθω,	*occulto,*	κυθῶ,	κέκυθα.
ορω,	*excito,*	ὀρῶ,	ὦρα.

---

* Sæpe tamen Homerus non contrahit; ut,

βάω,	*eo,*	βαῶ,	βέβαα.
μάω,	*cupio,*	μαῶ,	μέμαα.

βρίθω,	*gravis sum*,	βριθῶ,	βέβριθα.
κρίζω,	*strido*,	κριγῶ,	κέκριγα.
ῥιγέω,	*rigeo*,	ῥιγῶ,	ἔῤῥιγα.
τρίζω,	*strido*,	τριγῶ.	τέτριγα.
μυκάω,	*mugio*,	μυκῶ,	μέμυκα.

In ejusmodi omnibus,* penultima perfecti pro longâ sumitur.

Regulæ Speciales pro Penultima.

1. ε Futuri transit in ο. Sic;

λέγω,	*dico*,	λεγῶ,	λέλογα.
βλέπω,	*video*,	βλεπῶ,	βέβλοπα.
φλέγω,	*flammo*,	φλεγῶ,	πέφλογα.
ἄγειρω,	*congrego*,	ἀγερῶ,	ἤγορα.
ὀρέγω,	*porrigo*,	ὀρεγῶ,	ὤρεγα.†

2. ι Futuri, ex ει præsentis, transit in οι. Sic;

λείπω,	*linquo*,	λιπῶ,	λέλοιπα.
πείθω,	*persuadeo*,	πιθῶ,	πέποιθα.
ἀλείφω,	*ungo*,	ἀλιφῶ,	ἤλοιφα.
ἀμείβω,	*permuto*,	ἀμιβῶ,	ἤμοιβα.
ἀείδω,	*cano*,	ἀϊδῶ,	ἤοιδα.

3. ε Futuri, ex ε, vel ει, transit in ο. Sic;

πλέκω,	*plico*,	πλακῶ,	πέπλοκα.
κλέπτω,	*furor*,	κλαπῶ,	κέκλοπα.
σπείρω,	*semino*,	σπαρῶ,	ἔσπορα.
στέλλω,	*mitto*,	σταλῶ,	ἔστολα.
τείνω,	*tendo*,	τανῶ,	τέτονα.
τέμνω,	*scindo*,	ταμῶ,	τέτομα.
τείρω,	*tero*,	ταρῶ,	τέτορα.

---

* Pro omnibus, lege nonnullis.

† Sic et ἴθω, *consuesco*, ἰθῶ, ὤθα; unde Atticum εἴωθα. Scil. cum triplici Augmento.

νέμω,	*tribuo.*	ναμῶ,	νένομα.
μείρω,	*divido,*	μαρῶ,	μέμαρα.
δέμω,	*struo,*	δαμῶ,	δέδομα.
πείρω,	*transadigo,*	παρῶ,	πέπορα.
μένω,	*maneo,*	μανῶ,	μέμονα.

4. Sed α Futuri, ex η vel αι, transit in η. Sic;

σήπω,	*putrefacio,*	σαπῶ,	σέσηπα.
φαίνω,	*ostendo,*	φανῶ	πέφηνα.
λήθω,	*lateo,*	λαθῶ,	λέληθα.
χαίνω,	*hisco,*	χανῶ,	κέχηνα.
πλήσσω,	*percutio,*	πλαγῶ,	πέπληγα.
δαίω,	*uro,*	δαῶ,	δέδηα.

Item θάλλω, κλάζω, habent η.

θάλλω,	*floreo,*	θαλῶ,	τέθηλα.
κλάζω,	*clango,*	κλαγῶ,	κέκληγα.*

CONJUGABITUR itaque VERBUM per Tempora Primaria, hoc modo;

τύπτω, τύψω, τέτυφα, τυφθήσομαι, τέτυμμαι.
τύπτω, τυπῶ, τέτυπα.

---

* Hæ Regulæ observantur etiam in verbis nonnullis antiquissimis, quæ postea enunciabantur aliter in præsenti. Ut; πέπονθα *passus sum,* ab antiquo πένθω, *patior, lugeo,* [unde πένθος *luctus,* et πενθέω, *lugeo,*] quod postea transiit, 1. in πήθω; unde παθῶ, ἔπαθον. 2. in πείθω; unde πείσομαι.

βέβολα, *conjeci,* ab antiquo βέλλω, [unde βέλος, *jaculum,*] quod postea transit in βάλλω.

λέλογχα, *sortitus sum,* ab antiquo λέγχω *sortior,* quod postea transiit in λήχω.

ἔρρωγα, autem venit ab antiquo ῥώσσω, *rumpo,* [unde ῥωξ, et ῥωγμὸς, *rima;*] quod postea transiit in ῥήσσω.

ῥέζω, *facio,* regulariter habet ῥαγῶ, ἔρρογα; et, per metathesin, ἔοργα; unde fit ὀργὴ, *animi perturbatio;* quasi dicas vernacule *the WORKING of the Mind.*

N. B. ἀκούω, caret Futuro Secundo; habet tamen Præteritum Medium ἤκοα.

{ στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα, σταλθήσομαι, ἔσταλμαι.
{ στέλλω, σταλῶ, ἔστολα.
{ πείθω, πείσω, πέπεικα, πεισθήσομαι, πέπεισμαι.
{ πεῖθω, πιθῶ, πέποιθα.

DE RELIQUIS TEMPORIBUS.

Reliqua Tempora formantur a Primariis, secundum suas proprias Terminationes, quas ostendunt Paradigmata. Scil.

I.

FUTURUM utrumque MEDIUM venit ab eodem FUTURO ACTIVO. Sic;

τύπτω,	*verbero.*	{ τύψω,	τύψομαι.
		{ τυπῶ,	τυποῦμαι.
τρέπω,	*verto,*	{ τρέψω,	τρέψομαι.
		{ τραπῶ,	τραποῦμαι.

Et Liquida flectunt primum ad instar secundi. Sic;

σπείρω, *semino*, σπερῶ, σπεροῦμαι, -ῇ, -εῖται.

In Futuro Secundo Medio, tria retinent vocales breves. Scil. πίομαι, *bibo*; φάγομαι, *edo*; ἔδομαι, *edo*; et flectuntur πίομαι, πίῃ, πίεται; non πίουμαι, πίῃ, πίεται, &c.*

II.

FUTURUM SECUNDUM PASSIVUM, venit a Secundo Activo. Sic.

τυπῶ, τυπήσομαι. τραπῶ, τραπήσομαι.

---

* Sic et alia quædam, ut, apud Anacreontem, Od. iii. βλάπτω, *lædo*, habet in Fut 2. Medio βλάβεται, non βλάβεται, et sic a γίνομαι, *sum*, reperimus interdum γίνεσθαι, ut videtur pro γενήσεσθαι, Vide Demosth. III. contra Philip. prope initium.

III.

Per omnes Voces, AORISTUS venit a suo FUTURO. Sic;

In Voce Activa.

1. τύψω,	ἔτυψα.	τρέψω,	ἔτρεψα.
2. τυπῶ,	ἔτυπον.	τραπῶ,	ἔτραπον.

In Voce Media.

1. τύψομαι,	ἐτύψαμην.	τρέψομαι,	ἐτρέψαμην.
2. τυπῶμαι,	ἐτυπόμην.	τραπῶμαι,	ἐτράπομεν.

In Voce Passiva.

1. τυφθήσομαι,	ἐτύφθην.	τρεφθήσομαι,	ἐτρέφθην.
2. τυπήσομαι,	ἐτύπην.	τραπήσομαι,	ἐτράπην.

Sed LIQUIDORUM AORISTUS PRIMUS reddit Penultimam longam. Scil. transit ε in suam ει, et Anceps producitur. Idem fit in Voce Media. Sic;

στέλλω,	*mitto,*	στελῶ,	ἔστειλα,	ἐστείλαμην.
τείρω,	*tero,*	τερῶ,	ἔτειρα,	ἐτείραμην.
νέμω,	*tribuo,*	νεμῶ,	ἔνειμα,	ἐνείμαμην.
τείνω,	*tendo,*	τενῶ,	ἔτεινα,	ἐτείναμην.
δέμω,	*struo,*	δεμῶ,	ἔδειμα,	ἐδείμαμην.
πείρω,	*transadigo,*	περῶ,	ἔπειρα,	ἐπείραμην.
μένω,	*maneo,*	μενῶ,	ἔμεινα,	ἐμείναμην.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ,	ἔψαλα,	ἐψάλαμην.
φαίνω,	*ostendo,*	φανῶ,	ἔφανα,	ἐφάναμην.
μιαίνω,	*polluo,*	μιανῶ,	ἐμίανα,	ἐμιάναμην.
κρίνω,	*judico,*	κρινῶ,	ἔκρινα,	ἐκρίναμην.
μολύνω,	*conspurco,*	μολυνῶ,	ἐμόλυνα,	ἐμολύναμην.

Sed Attici insuper mutant α in η. Sic;

ἔψαλα,	Atticè,	ἔψηλα,	ἐψήλαμην.
ἔφανα,	Atticè,	ἔφηνα,	ἐφήναμην.
ἐμίανα,	Atticè,	ἐμίηνα,	ἐμιήναμην.

IV.

Per omnes Voces, IMPERFECTUM venit a PRÆSENTI; PLUSQUAMPERFECTUM a PERFECTO. Sic;

	PRÆS.	IMPERF.
A.	τύπτω,	ἔτυπτον.
M. et P.	τυπτόμαι,	ἐτυπτόμην.
	PERF.	PLUSQUAMPERF.
A.	τέτυφα,	ἐτέτυφειν.
M.	τέτυπα,	ἐτέτυπειν.
P.	τέτυμμαι,	ἐτέτυμμην.

Quod autem dicitur paulo post Futurum videtur nihil aliud esse quam Futurum primum Medium, Ionicè reduplicatum.

DE CONTRACTIONE VERBORUM.

Verba in -άω, -έω, -όω, contrahunt Vocales concurrentes; unde vocantur CIRCUMFLEXA.

Vocales concurrunt in Præsenti, tantum et Imperfecto.

Contractiones autem peraguntur omnes per regulas Generales, jam traditas in Declinatione Tertia.

DE CONJUGATIONE SECUNDA.

Verborum in -μι.

I.

Omnia verba in -μι formantur a verbis puris in -ω; scil.

1. Vocalis brevis ante ω transit in longam ante -μι, et anceps producitur. Sic;

a σβέω,	fit	σβήμι,	*extingue.*
γνόω,		γνώμι,	*scio.*
*φάω,		φήμι,	*dico.*
πίω,		πίμι,	*bibo.*
κλύω,		κλύμι,	*audio.*
δείκνυω,		δείκνυμι,	*ostendo.*
ζεύγνυω,		ζεύγνυμι,	*jungo.*
μίγνυω,		μίγνυμι,	*misceo.*

2. Verba regularia in -αω, -εω, -οω- reduplicant, præterea, consonantem initialem, cum ι. Sic;

a δέω,	fit	δί-δημι,	*vincio.*
δόω,		δί-δωμι,	*do.*
θέω,		τίθημι,†	*pono.*

3 Vocalis initialis præponit ι; quæ dicitur IMPROPRIA Reduplicatio. Sic;

a σάω,‡	fit	ἴ-σημι,	*nosco.*
ἔω,		ἴ-ημι,	*eo.*
ἕω,		ἵ-ημι,	*mitto.*

Item ϛάω, πτάω præponunt ἰ aspiratum, scil.

a ϛάω,	fit	ἵ-ϛημι,	*sisto.*
πτάω,		ἵ-πτημι,	*volo.*

4. -μι habet solum tria Tempora, sibi propria; PRÆSENS, IMPERFECTUM, et AORISTUM SECUNDUM; in quibus caret -νυμι Subjunctivo et Optativo.

II.

1. Formatur autem AORISTUS SECUNDUS ab Imperfecto, abjecta reduplicatione.

---

* α in -αω pro brevi sumitur; ut et ι, υ, in ιω, υω.

† Non θίθημι. Vide notam pag. 123.

‡ Unde verbale usitatissimum σῆμα, *id quod notum est,* sive *signum.*

2. Et, in Terminatione, Vocales breves Imperfecti transeunt in longas Aoristi. Sic;

Imperf.	ἵστην,	ἵστης,	ἵστη,	ἵστατον, &c.
Aor. 2.	ἔστην,	ἔστης,	ἔστη,	ἔστητον, &c.
Imperf.	Imperat.	ἵσταθι,	ἵστατω,	
Aor. 2.	Imperat.	στήθι,	στήτω.	
Imperf.	Infin.	ἵστανται.		
Aor. 2.	Infin.	στῆναι.		

Sic et φήμι, *dico*, γνώμι, *scio*, βιώμι, *vivo*.

Sed tria retinent vocales breves. τίθημι, δίδωμι; et ἵημι, *mitto*. Sic;

Aor. 2. *ἥν, ἧς, ἧ, ἕτον, &c. εἶναι.

Et habent in Imperativo, θές, δός, ἕς.†

Et, in Infinitivo, mutant brevem in suam diphthongum; unde θεῖναι, δοῦναι, εἶναι.‡

-μι caret Futuro Secundo, et Temporibus inde formandis; Scil. §Præterito Medio, et Aoristo Secundo Passivo.

IV.

1. -μι habet Futurum Primum et Tempora inde formata, a suo Primitivo. Sic;

---

* In Aor. 2. Medio Grammatici habent ἥμην, ἧσο, ἧτο. At Xenophon in Hierone. c. vii. § 11. habet ἀφεῖτο, quod erit in Indicativo si locus est sanus. Sed forte legendum est ibi ἀφεῖτο ἄν, ὅσπερ ἅπαξ——

† Item alia tria ab -εω. σπῆμι, *sequor*, φρῆμι, *fero*, et σχῆμι, *teneo*, habent σπές, φρές, et σχές.

‡ Ita breviter in gratiam Tyronum; sed in his Infinitivus antiquus reverâ fuit θέμεναι, δόμεναι, ἕμεναι; ex quibus postea, eliso μ, et contrahendo, fiebant θεῖναι, δοῦναι, εἶναι. Quod etiam indicat accentus circumflexus.

§ Interdum tamen Primitivum habet Præteritum Medium. Sic; γάω, γαῶ, ἔγαα, ἔγαως, ἔγαυῖα, ἔγαος. Attice ἔγως, ἔγωσα, ἔγως. Sic et γάω, *nascor*, γαῶ, γέγαα, γέγαως, γέγαυῖα, γέγαος. Attice γέγως, γέγωσα, γέγως.

τίθημι, a θέω, habet θήσω, θήσομαι, &c.
δίδωμι, a δόω, habet δώσω, δώσομαι, &c.
ἵστημι, a στάω, habet στήσω, ἔστησα, στήσομαι, ἐστήσαμην, &c.

2. Tria habent -κα pro -σα Aoristi Primi. Scil.

τιθήμι, θήσω, ἔθηκα, ἐθηκάμην.
διδώμι, δωσω, ἔδωκα, ἐδωκάμην.
ἵημι, ἥσω, ἧκα, ἑκάμην.

-μι ab -εω habet -ει ante -κα Perfecti. Sic;
τιθήμι, a θέω, habet θήσω, τέθεικα.
ἵημι, ab ἕω, habet ἥσω, εἷκα.

3. -μι ab -αω habet -α ante -κα Perfecti. Sic;
ἵστημι, a στάω, habet στήσω, ἕστακα.

4. Syllaba longa ante -κα transit in brevem ante -θήσομαι. Sic;

δέδωκα, δοθήσομαι, δέδομαι.
εἷκα, ἑθήσομαι.
τέθεικα, τεθήσομαι.*

5. -ει ante -κα redit ante -μαι. Sic;
εἷκα, ἑθήσομαι,† εἷμαι.
τέθεικα, τεθήσομαι, τέθειμαι.

6. Perfectum Passivum flectit suos Modos omnes per Terminationes Imperfecti. Sic;
τέθειμαι, τεθῶμαι, τεθείμην, τέθεισο, τεθεῖσθαι, τεθείμενος.

7. Primitivum reduplicatum sæpe in usu est in Imperfecto Activo. Sic;
τιθέω, ἐτίθεον, ἐτίθεες, ἐτίθεε, &c.
contracte ἐτιθουν, ἐτίθεις, ἐτίθει, &c.

---

* Non θεθήσομαι. Vide notam ad pag. 123.
† Et in Aor. 1 εἵθην; sic παρείθη, Iliad. ψ. 868. et ἀφείθησαν, apud Xenoph. Hellen. V. c. 4. § 23.

DE MUTATIONE PRÆSENTIS.

Ex Verbis apud Græcos antiquissimis, Plurima subibant olim varias mutationes; ex quibus Præsens oriebatur novum.

Obsolescente dein paulatim veteri multorum præsenti primitivo, in usum veniebat, ejus vice, novum illud Præsens; novique Præsentis Imperfectum.

Cetera, tamen, plerumque, Tempora manebant; formanda, scilicet, a veteri Præsenti, primitivo.

Oritur autem novum hujusmodi Præsens, vel a verbi veteris Præsenti, vel Futuro.

I.

A PRÆSENTI.

Quinque potissimum modis. Scil.
Per Epenthesin. Syncopen, Reduplicationem, Metathesin, aut Aphæresin;

Per harum, scilicet, vel singulas, vel simul plures.

I. PER EPENTHESIN.

1. Inseritur ε ante ω. Sic;
Ab obsoleto δόκω, oritur δοκέω, *videor;* ἐδόκεον, contractè ἐδόκουν, a δόκω, tamen, manent formata δόξω, δέδοχα, δοχθήσομαι, δέδογμαι, &c.

Ab obsoleto ςύγω, oritur ςυγέω, *odi;* ἐςύγεον, contractè ἐςύγουν, a ςύγω, tamen, manent formata ςύξω, ἔςυξα, &c.*****

FINIS.

FRAGMENTA

GRAMMATICES GRÆCÆ:

AD USUM

TIRONUM IN LITERIS GRÆCIS

IN

ACADEMIA EDINENSI.

Levia quidem hæc, et parvi fortè, si per se spectentur, momenti. Sed ex elementis constant, ex principiis oriuntur, omnia: Et ex judicii consuetudine in rebus minutis *adhibitâ, pendet sæpissimè etiam in* maximis *vera atque accurata Scientia.*

SAM. CLARKE, PRÆF. *ad* ILIAD.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Primæ.

I.

Duplex Forma.

Apud Græcos antiquissimos plurima Verba binas videntur cognatas habuisse formas; quarum altera, in Præsenti, semper in ἔω desinebat*: Sic,

ὠθέω et ὤθω, *trudo.*	χαίρω et χαιρέω, *gaudeo.*
δοκέω et δόκω, *videor.*	θέλω et θελέω, *volo*, &c.

1. In ejusmodi paucissimis, non solum in usu manebat duplex illud Præsens, sed cætera quoque, quæ haberent, tempora dupliciter, plerumque, conjugata: Sic,

ὠθέω, ὤθω,	*trudo*; f. 1.	ὠθήσω, ὤσω,	p.	ὠθήκα, ὤκα, &c.
γηθέω†, γήθω,	*lætor*; f. 1.	γηθήσω, γήσω,	p.	γέγηθηκα, γέγηκα, &c.
χαίρω, χαιρέω,	*gaudeo*; f. 1.	χαρῶ, χαιρήσω‡,	p	κέχαρκα, κεχαίρηκα, &c.

2. Tandem, autem, in multis, alterum videtur obsolevisse Præsens, ejusque Imperfectum; in usu tamen manentibus cæteris, quæ habent,

---

* Nimirùm; utraque sic se habebat forma, ut in Præsenti, ε ante ω, vel per Epenthesin inserto, vel per Syncopen sublato, altera ab altera facillimè oriretur: Sic, δόκω, per Epenthesin, fiebat δοκέω, et vice versâ, δοκέω, per Syncopen fiebat δόκω.

† Vide Constant, Lascaris Gram. Ven. apud Aldi F. 1557. p. 98. ubi γέγηθα rectè dicitur esse Perf. M. a γέθω.

‡ Vel, eliso ι, χαρήσω, et κεχάρηκα, &c.

temporibus, ab obsoleto Præsenti, plerumque, formatis: Sic,

δοκέω, *videor*, (imperf. ἐδόκεον, contractè ἐδόκουν,) sumit, ab obsoleto δόκω, f. 1. δόξω*, p. δέδοχα, f. 1. Pass. δοχθήσομαι, p. Pass. δεδόγμαι, &c.

ευγέω, *odi*, (imperf. ἐεύγεον, contractè ἐεύγουν,) sumit, ab obsoleto εύγω, f. 1. εύξω†, aor. 1. ἔευξα, aor. 2. ἔευγον.

θέλω, *volo*, (imperf. ἔθελον,) sumit, ab obsoleto θέλεω, f. 1. θελήσω, p. τεθέληκα, &c.‡

ὄζω, *oleo*, (imperf. ὤζον,) sumit, ab obsoleto ὀζέω, f. 1. ὀζήσω, vel ὀζέσω, p. ὤζηκα§, &c.

μέλλω, *futurus sum*, (imperf. ἔμελλον,) sumit, ab obsoleto μελλέω, f. 1. μελλήσω, aor. 1. ἐμέλλησα, &c.

ὀφείλω, *debeo*, (imperf. ὤφειλον,) sumit, ab obsoleto ὀφείλεω, f. 1. ὀφειλήσω, p. ὠφείληκα, &c.‖

---

* Raro inveniuntur etiam a δοκέω, f. 1. δοκήσω, p. δεδοκήκα, &c.

† Invenitur etiam a ευγέω, f. 1. ευγήσω.

‡ Invenitur etiam ἐθελω, imperf. ἤθελον.

§ Invenitur etiam regulariter ab ὄζω, f. 2. ὀδῶ, et p. Med. ὤδα, Atticè ὄδωδα.

‖ Inveniuntur etiam, per Syncopen, ὄφλω, ὀφλήσω, ὤφληκα. Porro; observent tirones particulam εἴθε, vel αἴθε, *utinam*, sæpè construi cum ὀφείλω, præsertim in aor. 2. ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, vel Ionicè, amisso augmento, ὄφελον, &c. vel Poëticè, geminato λ ὀφέλλον, &c. hoc modo, εἴθ' ὤφελον; Anglicè, *I wish that I had*—εἴθ' ὤφελες, *I wish that thou hadst*—εἴθ' ὤφελε, *I wish that he, she, or it had.*—Sic apud Eurip. in ipso Medeæ exordio, Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτᾶσθαι σκάφος—*I wish that the ship* Argo *had not sailed through*, &c. Vide doctissimum Hoogeveen in Doctrina Particularum L. Gr. p. 381.

Similiter in Deponentibus.

ἄχθομαι, *doleo*, (imperf. ἠχθόμην,) sumit, ab obsoleto ἀχθέομαι, f. 1. Med. ἀχθήσομαι, p. Pass. ἤχθημαι, &c.

βέλομαι, *volo*, (imperf. ἐβελόμην,) sumit, ab obsoleto βελέομαι, f. 1. Med βεληθήσομαι, p. Pass. βεβέλημαι, &c.

μάχομαι, *pugno*, (imperf. ἐμαχόμην,) sumit, ab obsoleto μαχέομαι, f. 1. μαχήσομαι vel μαχέσομαι, p. Pass. μεμάχημαι, &c.

ἔρομαι, *interrogo*, (imperf. ἠρόμην, et ἐρόμην,) sumit, ab obsoleto ἐρέομαι, f. 1. Med. ἐρήσομαι, &c.

οἴχομαι, *abeo*, (imperf. ᾠχόμην,) sumit, ab obsoleto οἰχέομαι, f. 1. Med. οἰχήσομαι, &c.

μελόμαι*, *curo*, (imperf. ἐμελόμην,) sumit a μελέομαι, f. 1. Med. μεληθήσομαι, p. Pass. μεμέλημαι, &c.

δέομαι, *indigeo*, (imperf. ἐδέομην,) sumit, ab obsoleto δεέομαι, f. 1 Med. δεήσομαι, p. Pass. δεδέημαι, &c.

οἴομαι, et οἶμαι, *puto*, (imperf. ᾤομην, et ᾤμην,) sumit, ab οἰέομαι, f. 1. Med. οἰήσομαι, p. Pass. ᾤημαι, &c.

ADDENDUM.

Simili analogiâ conjugantur etiam sequentia, a primitivis obsoletis remotiùs derivata: Scil.

---

* Sed multò frequentiùs invenitur compositum ἐπιμελέομαι, ἐπιμελήσομαι, ἐπιμεμέλημαι. Attamen in usu est etiam ἐπιμέλομαι. Vide *Xenoph.* Απομν. II. iv. 7.

ἕψω*, *coquo*, (imperf. ἥψον,) sumit, ab obsoleto ἑψέω, f. 1. ἑψήσω, p. ἥψηκα, &c.

ὀδάξω†, *mordeo*, (imperf. ὤδαξον,) sumit, ab obsoleto, ὀδαξέω, f. 1. ὀδαξήσω, &c.

ἀλέξω‡, *opitulor*, (imperf. ἤλεξον,) sumit, ab ἀλεξέω, f. 1. ἀλεξήσω, &c.

αὔξω§, *augeo*, (imperf. ἤυξον,) sumit, ab αὐξέω, f. 1. αὐξήσω, p. ἤυξηκα, &c.

II.

Novum Præsens in ΣΚΩ.

Apud Græcos etiam, in Verbis quibusdam puris, obsolescente proprio Præsenti, proprioque Imperfecto, in horum locum suffecta erant novum Præsens in σκω, novumque ipsius Imperfectum; manentibus tamen cæteris temporibus ab obsoleto Præsenti, plerumque, formatis‖: Sic,

---

* Forsitan antiquitùs ἕπτω, f. ἕψω, unde in præs. ἕψω et ἑψέω.

† Forsitan antiquitùs, ὀδάζω, f. ὀδάξω, unde in præs. ὀδάξω et ὀδαξέω.

‡ Fortasse ab ἀλέγω, *curo*, f. ἀλέξω, unde in præs. ἀλέξω, et ἀλεξέω.

§ Fortasse ab obsoleto αὔγω, f. αὔξω, unde in præs. αὔξω et αὔξεω. In usu est etiam in præs. αἔξω.

‖ Nimirum; oriebatur istud Præs. in σκω a fut 1. verbi primitivi per Epenthesin, inserto κ ante ω, sic βόω, βόσω, βόσκω. Sed in nonnullis analogia paulùm videtur immutata, scil. per Antithesin: namque η interdum transit in α, ut ἑϐάω, ἡβήσω, ἡϐάσκω· atque η vel ω in ι, ut εὑρέω, εὑρήσω, εὑρίσκω· ἁλόω, ἁλώσω, ἁλίσκω· quædam porrò adhibent etiam reduplicationem; sic, δράω, δράσω, διδράσκω, &c.

ἡβάσκω, *pubesco*, f. 1. ἡβήσω, p. ἥβηκα, ab ἡβάω*.

γηράσκω, *senesco*, f. 1. γηράσω, p. γεγήρακα, et γεγήρηκα, a γηράω.

ἱλάσκω, *propitium reddo*, f. 1. ἱλάσω, p. ἵλακα, ab ἱλάω†.

ἀρέσκω, *placeo*, f. 1. ἀρέσω, p. ἤρεκα, ab obsoleto ἀρέω.

αὐξήσκω, *augeo*, f. 1. αὐξήσω, p. ἤυξηκα, ab obsoleto αὐξέω.

εὑρίσκω, *invenio*, f. 1. εὑρήσω, p. εὕρηκα, ab obsoleto εὑρέω‡.

βόσκω, *pasco*, f. 1. βόσω et βώσω, p. βέβοκα et βέβωκα, ab obsoleto βόω§.

βιώσκω‖, *vivo*, f. 1. βιώσω, p. βέβιωκα, a βίοω.

βρώσκω, *edo*, f. 1. βρώσω, p. βέβρωκα, ab obsoleto βρόω**.

βλώσκω, *advenio*, f. 1. βλώσω, p. βέβλωκα, ab obsoleto βλόω.

ἀμβλώσκω, *abortum facio*, f. 1. ἀμβλώσω, &c. ab ἀμβλόω††.

γνώσκω, vel γιγνώσκω, *cognosco*, f. 1. γνώσω, p. ἔγνωκα, ab obsoleto γνόω‡‡.

---

* In usu est etiam ἡβάω, et γηράω. Vide Defectiva in μι.

† Sed sæpius in usu est ἱλάσκομαι, *propitium mihi reddo*, f. 1. Med. ἱλάσομαι, p. pass. ἵλασμαι, &c.

‡ In aor 2. εὗρον.—Et habet hoc verbum vocalem brevem in f. 1. pass. εὑρεθήσομαι, unde in aor 1. pass. εὑρέθην.

§ Legitur interdum etiam f. 1. βοσκήσω, p. βεβόσκηκα, &c.

‖ Interdum invenitur etiam βίω, in Imperf. ἐβίουν, contractè ἐβίων. Vide Defectiva in μι.

** Vide Defectiva in μι.

†† In usu est etiam ἀμβλόω, et ἀμβλύσκω, et ἀμβλίσκω.

‡‡ In f. 1. pass. γνωσθήσομαι. Vide Defectiva in μι.

τιτρώσκω, *vulnero*, f. 1. τρώσω, p. τέτρωκα, ab obsoleto τρόω*.

αἱλίσκω, *capio*, f. 1. αἱλώσω, p. ἥλωκα, Attice ἔαλωκα, ab obsoleto αἱλόω†.

διδράσκω, *fugio*, f. 1. δράσω, p. δέδρακα, ab obsoleto δράω‡.

πιπράσκω, *vendo*, f. 1. πράσω, p. πέπρακα, ab obsoleto πράω.

μιμνήσκω, *in memoriam revoco*, f. 1. μνήσω, p. μέμνηκα, a μνάω§.

μεθύσκω, *ebrium reddo*, f. 1. μεθύσω, aor. 1. ἐμέθυσα, a μεθύω‖.

ADDENDUM.

Tria in σκω habent ξω in fut. 1. scil.

διδάσκω, *doceo*, f. 1. διδάξω, &c.**

θνήσκω, *morior*, f. 1. θνήξω, &c.††

αἰλύσκω, *vito*, f. 1. αἰλύξω, &c.

---

* In f. 1. Pass. τρωθήσομαι.

† Et ita compositum ἀναλίσκω, cujus primitivum Præs. etiam in usu est: Sic, Λόγους, ἀναλοῖς, (contractè pro ἀναλόοις,) *Verba consumis.* Eur. Med. 326. Vide Defectiva in μι.

‡ Sed δράω, in usu, significat *facio.* Vide Defectiva in μι.

§ In usu est etiam μνάω, *in memoriam revoco*, unde in voce med. μνάομαι, *in memoriam mihi ipsi revoco*, id est *recordor.* μνάομαι etiam significat *ambio, procus sum.*

‖ In usu est etiam μεθύω.

☞ Atqui sequentia in σκω, quæ rariùs occurrunt, vetus Præsens et Imperfectum supplantando minus apta fuisse videntur: Scil, τερίσκω, idem quod τερίω, *privo* μολίσκω, idem quod μολίω, *venio.* οἰδίσκω, idem quod οἰδίω, *tumeo.* τελίσκω, idem quod τελίω, *perficio.* κυίσκω, idem quod κυίω, *in utero gesto.* Et nonnulla alia in ἴσκω.

** Perf. διδίδαχα, &c. invenitur etiam in fut. διδασκήσω, a διδασκέω, &c.

†† Vide θνήσκω, inter VARIA SYNONYMA.

III.

Novum Præsens in ΑΝΩ vel ΑΙΝΩ.

Porro; apud Græcos in multis verbis, tam puris, quam non puris, obsolescente proprio Præsenti, proprioque Imperfecto, in horum locum suffecta erant novum Præsens in ἀνω*, vel in αἰνω, novumque ipsius imperfectum.

1. Ex puris, quædam habent novum istud Præsens in ἀνω, pauca in αἰνω. Sic,

φθάνω, *prævenio*, f. 1. φθάσω, p. ἔφθακα, ab obsoleto φθάω†.

ἁμαρτάνω, *a scopo aberro*, f. 1. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab obsoleto ἁμαρτέω.

αὐξάνω, *augeo*, f. 1. αὐξήσω, p. ἤυξηκα, ab obsoleto αὐξέω‡.

βλάσανω, *germino*, f. 1. βλαστήσω, p. βεβλάστηκα, ab obsoleto βλαστέω.

---

* Scilicet; oriebatur novum istud Præs. a verbi primitivi futuro secundo, (utrum hoc in usu esset necne,) mutando ω in άνω, vel αίνω. Sic ἁμαρτέω, ἁμαρτῶ, ἁμαρτάνω· ὀλισθέω ὀλισθῶ, ὀλισθαίνω. Sed insuper in quibusdam, per Epenthesin, inseritur ν proximè post vocalem in antepenultimâ, idque euphoniæ gratiâ; Sic; ἀδέω, ἀδῶ, ἀδάνω, ἀνδάνω· μαθέω, μαθῶ, μαθάνω, μανθάνω· λήθω, λαθῶ, λαθάνω, λανθάνω. Atque etiam λείπω, λιπω, λιπάνω, λινπάνω, quod est λιμπάνω· λήβω, λαβῶ, λαβάνω, λανβάνω, quod est λαμβάνω· ἐρεύγω, ἐρευγῶ, ἐρευγάνω, ἐρευγάνω, quod est ἐρευγγάνω· λήχω, λάχω, λαχάνω, λανχάνω, quod est λαγχάνω. Ni mirum; (id quod et tirones jam benè norunt, vel saltem nosse debent) ea est perpetua atque pulcherrima L. Gr. analogia, ut ν ante π, β, φ, transeat in μ· et ante κ, γ, χ, in γ.

† In usu est aor. 2. ἔφθην, ob obsoleto φθῆμι. Vide Defectiva in μι.

‡ Vide αὔξω, p. 6.

δαρθάνω, *dormio*, f. 1. δαρθήσω, p. δεδάρθηκα, ab obsoleto δαρθέω.

ἱζάνω, *sedere facio*, f. 1. ἱζήσω, aor. 1. ἱζήσα, ab obsoleto, ἱζέω.

κιχάνω, *assequor*, f. 1. κιχήσω, p. κεκίχηκα, ab obsoleto κιχέω.

ἀνδάνω, *placeo*, f. 1. ἀδήσω, p. ἡδήκα, ab obsoleto ἄδέω*.

μανθάνω, *disco*, f. 1. μαθήσω, p. μεμάθηκα, ab obsoleto μαθέω.

χανδάνω, *capio*, f. 1. χαδήσω, p. κεχάδηκα, ab obsoleto χαδέω.

αἰσθάνομαι, *sentio*, f. 1. αἰσθήσομαι, p. Pass. ἤσθημαι, ab obsoleto αἰσθέομαι.

ἐχθάνομαι†, *odio sum*, f. 1. ἐχθήσομαι, p. ἤχθημαι, ab obsoleto ἐχθέομαι.

ἐριδαίνω‡, *contendo*, f. 1. ἐριδήσω, p. ἠρίδηκα, ab obsoleto ἐριδέω.

ἐρύθαινω§, *rubefacio*, f. 1. ἐρυθήσω, p. ἠρύθηκα, ab obsoleto ἐρυθέω.

ὀσφραίνομαι‖, *odoror*, f. 1. ὀσφρήσομαι, p. Pass. ὤσφρημαι, ab obsoleto ὀσφρέω.

His adde unum in αύνω. Scil.

ἐλαύνω, *agito*, f. 1. ἐλάσω, p. ἤλακα, ab ἐλάω.**

---

* Invenitur etiam aor. 1. ἧσα, ad ἄδω.

† Multò frequentiùs invenitur compositum ἀπεχθάνομαι, et ἀπέχθομαι, f. 1. ἀπεχθήσομαι, &c.

‡ Sed et regulariter conjugatur; scil. ἐριδαίνω, f. 1. ἐριδανῶ, p. ἠρίδαγκα, &c. quo modo etiam conjugantur pleraque in αίνω.

§ Conjugatur etiam regulariter; scil. ἐρυθαίνω, f. ἐρυθανῶ aor. 1. ἠρύθανα, Atticè ἠρύθηνα, &c.

‖ In usu est etiam f. 1. Med. ὀσφρανοῦμαι.

** In usu est etiam ipsum ἐλάω.

2. In non puris novum istud Præsens semper est in ἀνω· Sic,

λαμβάνω, *capio*, f. 1. λήψω, p. λέληφα, Atticè εἴληφα, ab obsoleto λήβω.

λανθάνω, *lateo*, f. 1. λήσω, p. λέληθα, ab obsoleto λήθω.

λαγχάνω, *sortior*, f. λήξω, p. λέληχα, Atticè εἴληχα, ab obsoleto λήχω*.

τυγχάνω, *sum, consequor*, f. 1. M. τεύξομαι, p. Pass. τυτύγμαι, a τεύχω†.

δάκνω, (per Syncopen,) pro δακάνω, *mordeo*, f. 1. δήξω, p. δέδηχα, ab obsoleto δήκω.

πυνθάνομαι, *percontor*, f. 1. M. πεύσομαι, p. Pass. πέπυσμαι, ab obsoleto πεύθω.

3. Nonnulla sunt quibus in usu est, præsertim apud Poëtas, utrumque Præsens, tum proprium, tum novum istud in ἀνω· nec non utrumque Imperfectum: Scil.

δάμαω, et δάμνω‡, (per Sync. pro δαμάνω,) *domo*.
τέμνω et τάμνω, (per Sync. pro ταμάνω,) *scindo*.
ὄφλω, (per Sync. pro ὀφείλω,) et ὀφλάνω§, *debeo*.

ἵκω, et ἱκάνω‖, *venio*,	ἐρεύγω, et ἐρυγάνω, *ructo*.
θίγω, et θιγάνω, *tango*,	λείπω, et λιμπάνω, *linquo*.

Item pauca quibus novum Præsens est in ἀνω· Scil.

οἰδέω, et οἰδαίνω, et interdum οἰδάνω, *tumeo*.

---

* Ab obsoleto λίγχω venit Perf. M. λίλογχα,

† τεύχω, *fabrico*, in usu est, regulariter conjugatum. τυγχάνω habet in aor. 2. ἐτύχον, et a τυχίω perf. τυτύχηκα.

‡ In usu est apud Poëtas δαμνάω, f. 1. δαμνήσω, &c.

§ Invenitur etiam ὀφλίσκω, et ὀφλισκάνω.

‖ Sed usurpantur multo frequentius ἱκνέομαι, et ἀφικνέομαι, *venio*, f. 1. -ξέομαι, p. Pass. -ιγμαι.

ὁρμάω, et ὁρμαίνω, *ruo.* | ὁλισθέω, et ὁλισθαίνω, *labor.*

ADDENDA.

His adde.

1.

τίω, et τίνω, *honoro, solvo.* | δύω, et δύνω*, *subeo.*
φθίω, et φθίνω, *corrumpo.* | ἱδρύω, et ἱδρύνω, *colloco.*

Item,

2.

ἀλέω, et ἀλεείνω, *vito.* | φάω, et φαείνω, *luceo.*
ἱρομαι, et ἱρεείνω, *interrogo.*

IV.

VARIA SYNONYMA.

MULTA Verba vulgo conflantur a Grammaticis ex variis Synonymis, quæ sunt vel quodammodo inter se similia, vel omnino inter se diversa.

1. Quædam conflantur ex Synonymis, quodammodo inter se similibus: Sic,
βαίνω†, *eo,* (in imperf. ἔβαινον,) habet, a βάω, f. 1.

---

* Vide ἴδυν, &c. inter Defectiva in μι.

† Βαίνω, formatur a βάω. quasi esset in f. 2. βῶ. [Vide notam* in pag. 9.] Sed revera futurum 2. est βαῦ, unde in p.M. βίβαα, cujus participium est βεβαὼς, βεβαῦια, βίβαος, contractè βεβὼς, βίβωσα, βεβὼς. Gen. βεβῶτος, βεβῶσης, βεβῶτος. Sed et invenitur interdum ipsum βάω, *ire facio;* in aor 1. ἔβησα, in f. 1. M. βήσομαι, *ire faciam meipsum,* i. e. *ibo;* unde βήσομαι recte dicitur a Grammaticis esse pro futuro 1. verbi βαίνω, *eo.* Cæterùm quod ad βίβηκα attinet, quod, se-

M. βησομαι, p. A. βέβηκα· et ab obsoleto βῆμι, aor. 2. ἔβην, in subj. βῶ, in opt. βαίην, in imp. βῆθι, in inf. βῆναι, in part βάς.

γίγνομαι*, γίνομαι, vel γείνομαι, *sum, fio, nascor,* (in imperf. ἐγιγνόμην, ἐγινόμην, vel ἐγεινόμην,) habet, ab obsoleto γενέω, f. 1. M. γενήσομαι, p. Pass. γεγένημαι, f. 1. P. γενηθήσομαι, aor. 1. P. ἐγενήθην· et habet etiam, ab obsoleto γενέω, vel γένω, f. 2. M. γενοῦμαι, aor. 2. M.

---

cundum eosdem Grammaticos, fungitur officio Perfecti Act. in eodem βαίνω, ideoque significat *ivi;* id revera est Perfectum regulare a βάω, *ire facio.* Neque tamen negatur βέβηκα, sæpe (forsitan plerumque) id significare quod est Latinè *ivi:* Sed tum subintelligitur pronomen reciprocum, perinde ac si esset βέβηκα ἐμαυτὸν, *meipsum ivisse feci,* (si sic Latinè loqui liceret,) i. e. *ivi,* Angl. *I am gone.* [Vide Il. α, 37. annotante Sam. Clarke.] Neque insolita est apud Græcos scriptores ista, post verbum transitivum, pronominis reciproci suppressio, adeo ut Vox Activa vicem Vocis Mediæ interdum supplere videatur, quum tamen nihil aliud est quam hujus pronominis Ellipsis; quæ quidem multis aliis usu venit, tum præcipuè verbo ἔχω, *habeo:* Sic, εὖ ἔχειν, *benè se habere;* κακῶς ἔχειν, *malè se habere;* subauditur nempè ἑαυτὸν. Cæterùm pro βαίνω interdum invenitur apud Homerum βάσκω.

* Videtur ipsum γίγνομαι derivatum a γένω, hoc modo; γένω, per Reduplicationem γιγένω, quod est, per Syncopen, γίγνω. unde γίγνομαι· Eodem modo μίμνω, idem quod μένω, *maneo;* scil. μένω, μεμένω, μίμνω· Sic, πίπτω, *cado,* a πέτω, scil. πέτω, πεπέτω, πίπτω· per transitionem nempe facilem, auribusque gratissimam. Sic ferè etiam τίκτω, *pario,* a τέκω, scil. τέκω, τετέκω, per Metath, τεκέω, τίκτω. Ea scilicet est ubertas, et mira felicitas hujus omnium, quas novimus, linguarum longè nobilissimæ. Cæterùm ab obsoleto γάω, (in f. 2. γᾶω, in perf. M. γέγαα.) in usu est part. p. M. γεγαώς, γεγαῶτα, γέγαος, per Sync. γεγᾶς, γεγᾶσα, γεγὰς. [Vide notam præcedentem.] Sic a μάω, *cupio,* Perf. M. μέμαα. Vide Const. Lascaris Gram. p. 104.

ἐγενόμην, et p. M. γέγονα· item a γένω, vel γείνω, aor. 1. M. ἐγεινάμην.

δαίω, *divido, epulum præbeo,* (in imperf. ἔδαιον, in f. 1. δαίσω, in aor. 1. ἔδαισα, in f. 1. M. δαίσομαι, in aor. 1. M. ἐδαισάμην,) habet, ab obsoleto δαΐζω*, f. 1. δάσω, p. δέδαικα, f. 1. P. δαισθήσομαι, p. P. δέδασμαι, et a δαΐζω, f. 1. δαΐσω, vel δαΐξω, p. part. P. δεδαϊγμένος, &c.†

δείδω, *timeo,* (in f. 1. δείσω, in p. δέδοικα,) habet, quasi a δείκω, p. M. δέδοικα, et ab obsoleto δείω, p. M. δέδια, &c.‡

ἴθω, *consuesco,* (in p. M. ἴθω, pro quo in usu est Atticè εἴωθα.) habet regulariter ab ἰθίζω, f. 1. ἰθίσω, p. εἴθικα, &c.

εἰδέω, *scio,* (in f. 1. εἰδήσω, in p. εἴδηκα,) habet, quasi ab εἴδω in f. 1. M. εἴσομαι, in p. M. οἶδα, &c.§

---

* In usu tamen est præs. M. δάζομαι.

† In usu sunt etiam δαίνυμι, *epulum do,* et δαίνυμαι, *epulor.*

N. B. Δαίω, interdum significat *uro,* in qua significatione pauca tantùm occurrunt tempora, nulla forsan nisi præs. et imperf. Act. Pass. et Med. atque perf. et plusq. Med. scil. δέδαα, et ἐδεδάειν. [Vide Iliad. β, 93. et ν, 736.] Verum dubitare licet an δαίω, unquam usurpatum fuerit ab aliquo probato Scriptore Græco pro eo quod Latinè sonat *disco.* Namque tempora quæ huc retulerunt Grammatici ac Lexicographi ea omnia (ni fallor) ritè deduci queunt a δαίω, quod quidem, siquid aliud, regulariter conjugatur scil. δαίω, δαίσω, δέδαικα, δαισθήσομαι, δεδάσμαι· δαΐω, δαΐσω. δέδαα· ex quibus temporibus primariis cætera omnia facillimè oriuntur, uti bene norunt tirones.

‡ Invenitur etiam δείδω in Imperativo, quasi a δείδμι.

§ Et habet ab εἴδομι, in Præs. Subj. εἴδῃς, Opt. εἰδείην, Inf. εἰδέναι; in perf. M. οἶδα, οἶδας, Æolicè οἴδασθα, per Sync. οἶσθα, quod sæpissimè occurrit. Sed εἶδω, VIDEO, habet in aor. 2. εἶδον, interdum ἴδω, et in Subj. ἴδω· in præs. Ind. M. εἴδομαι, *videor, assimilo me,* in aor. 1. M. εἰδωμάν.

ἔχω, *habeo*, in f. 1. ἕξω·* sed ab obsoleto σχέω, habet etiam f. 1, σχήσω, p. ἔσχηκα, f. 1. Pass. σχεθήσομαι, p. Pass. ἔσχημαι, &c.

θνήσκω†, *morior*, in f. 1. θνήξω, in p. τέθνηκα· sed ab obsoleto θανέω, habet f. 2. Act. θανῶ, aor. 2. ἔθανον, f. 2. M θανούμαι.

ἱκνέομαι‡, *venio*, (in imperf. ἱκνέομην,) ab ἵκω, habet f. 1. M. ἵξομαι, p. Pass. ἵγμαι, aor. 2. M. ἱκόμην.

κλύω, *audio*, (f. 1. κλύσω, p. κέκλυκα,) habet a κλυμι, in Imperat. κλῦθι, pluraliter κλῦτε§.

πάσχω, *patior*, habet, ab obsoleto πήθω, f. 2. A. παθῶ, aor. 2. ἔπαθον· et ab obsoleto πείθω, f. 1. M. πείσομαι· atque ab obsoleto πένθω, p. M. πέπονθα‖.

πέτομαι, *volo*, in imperf. ἐπετόμην· et πέταμαι, ἐπετάμην· atque πετάομαι, ἐπετάομην· item a πτῆμι,

---

* Τὸ μὲν ἔχω, ψιλοῦται, τὸ δ' ἕξω δασύνεται, εἰς διαφορὰν τοῦ ἕξω, ἐπιῤῥήματος ψιλουμένου Const. Lascaris. Gram. 101. Ab ἔχω, est etiam aor. 2. εἶχον, aor. 2. M. εἰχόμην· et a σχέω, aor. 2. ἔσχον, aor. 2. M. ἐσχόμην· et ab ἴσχω, imperf. ἴσχον, imperfect. M. et P. ἰσχόμην, &c. Occurrit σχὲς, in Imperat. a σχήμι· [Vide Moor Element. L. Gr. p. 149. in notâ.] σχέθω, est Poëticum.

† [Vide θνήσκω, in p. 8.] A τέθνημι, in 2. conjug. invenitur Praes. Imperativi τέθναθι, in Opt. τεθναίην et τεθείην; in Inf. τεθνάναι, et in Part. τεθνάς. Caeterum ab obsoleto θνάω, venit Perf. Med τεθνάα, unde in Part. τεθναὼς· Poëticè τεθνηὼς, in Gen. τεθνηότος· vel τεθνεὼς, τεθνεῶτος. vel τεθνειὼς, τεθνειώτος· transit nempe η in suam brevem ε· atque ε in suam Diphthongum ει.

‡ Vide ἵκω, et ἱκάνω, in pag. 11.

§ Poëticè κέκλυθι, et κέκλυτε.

‖ Ab obsoleto παθέω, habet etiam p. Act, πεπάθηκα. Vide Moor Element. L. Gr. pag. 144. in nota.

vel ἵπτημι, est aor. 2. ἔπτην, Præs. M. ἵπταμαι, aor. 2. M. ἐπτάμην*.

πίνω, *bibo*, ab obsoleto, πόω, habet f. 1. πώσω, p. πέπωκα, f. 1. Pass. πωθήσομαι, p. Pass. πέπωμαι, vel πέπομαι· et a πίω, aor. 2. Act. ἔπιον, f. 2. M. πίομαι, πίῃ, πιέται, pro πιόμαι, πιῇ, πιεῖται†.

πίπτω‡, *cado*, habet a πτόω, f. 1. πτώσω, p. πέπτωκα· et a πέτω, f. 1. πέσω, &c.

ῥέζω, *facio*, f. 1. ῥέξω, (per Metath. ἔρξω, p. ἔῤῥεχα, f. 2. ῥαγῶ, p. M. ἔῤῥογα, per Metath. ἔοργα·) dicitur etiam in Præs. ἔρδω, in imperf. ἔρδον.

σκλάω, et σκλέω, *sicco*, in p. ἔσκληκα· et σκέλλω, in f. 1. σκέλω· item σκλῆμι, in aor. 2. ἔσκλην§.

τίκτω‖, *pario*, habet, ab obsoleto τέκω, f. 1. τέξω, f. 1. M τέξομαι, aor. 2. Act. ἔτεκον, aor. 2. M. ἐτεκόμην, p. M. τέτοκα.

ὑποσχέομαι**, *polliceor*, habet, ab ὑποσχέομαι, f. 1. M. ὑποσχήσομαι, p. P. ὑπεσχῆμαι, aor. 2. M. ὑπεσχόμην.

2. Pauca conflantur ex Synonymis omnino inter se diversis; Sic,

---

* Videtur πιτάομαι, esse Vox Med. a πιτάω, *pando;* [Vide Anomala &c. in μι.] quasi dicas *pando meipsum*. πιτάω, per Syncopen, fit πτάω, unde πτῆμι et ἵπτημι· a πτάω in usu est etiam f. 1. πτήσω, p. πέπτηκα, &c.

† [Vide Moor Element. Lat. Gr. p. 145.] A πτῆμι et πῶμι venit Præs. Imperat. πῖθι, et πῶθι.

‡ Vide notam in pag. 13. Item a πισίω, est f. 1. πισίσω, aor. 2. ἔπισσον, et f. 2. Med. πισομαι.

§ Vide Defectiva in μι.

‖ Vide notam in pag. 13.

** Componitur nempè ex præp. ὑπὸ et σχέω, pro ἔχω, *habeo*. Legitur et ὑπίσχομαι, ex ὑπὸ et ἴσχω.

αἱρέω*, *capio*, in fut. 1. αἱρήσω, in p. ἥρηκα,) sumit, ab obsoleto ἕλω, aor. 2. εἷλον, f. 2. M. ἑλοῦμαι, aor. 2. M. εἱλόμην.

ἔπω, *dico*, in aor. 1. εἶπα†, in aor. 2. εἶπον, in aor. 2. M. εἰπόμην,) sumit a ῥέω, (per Aphæresin pro ἐρέω,) f. 1. ῥήσω, perf. εἴρηκα, &c.

ἔρχομαι, *venio*, (in imperf. ἠρχόμην,) sumit ab obsoleto ἐλεύθω, f. 1. M. ἐλευσόμαι, p. M. ἦλυθα, Atticè ἐλήλυθα· sæpissimè in usu est etiam, ab eodem ἐλεύθω, aor. 2. M. ἦλυθον, per Sync. ἦλθον.

ἐσθίω, *edo*, (in f. 1. ἐσθίσω, in p. ἤσθικα,) summit, ab obsoleto ἔδω, f. 2. M. (ἔδομαι, vel) ἔδομαι‡, et ab ἐδέω‡, f. 1. ἐδέσω, p. ἤδεκα, (per Metath. ἔδηκα, Atticè ἐδήδεκα, et ab ἐδόω, f. 1. ἐδόσω, p. ἠδόκα, (Atticè ἐδήδοκα·) item a φάγω, aor. 2. A. ἐφάγον, f. 2. M. (φαγοῦμαι, vel) φάγομαι§.

τρέχω, *curro*, (in f. 1. θρέξω‖, in f. 1. M. θρέξομαι,) sumit, ab obsoleto δραμέω, p. A. δεδράμηκα, et a δρέμω, f. 2. A. δραμῶ, f. 2 M. δραμοῦμαι, p. M. δέδρομα.

---

* αἱρέω, habet vocalem brevem in f. 1. Pass et in aor. 1. Pass. Sic, αἱρεθήσομαι, ἡρέθην. Vide Moor Element L. Gr, p. 137.

† *N. B.* ἔπω, retinet augmentum per omnes modos. ῥέω habet etiam in f. 1. Pass. ῥηθήσομαι, in aor. 1. Pass. ἐρέθην, et ἐρρέθην, et in p. Pass. εἴρημαι, et ἔρρημαι.

‡ Ab ἐδέω, quoque venit in f. 1. Pass. ἐδεσθήσομαι, in p. pass. ἔδεσμαι, Atticè ἐδήδεσμαι.

§ Vide Moor Element. L. Gr. p. 145.

‖ Vide Moor Element. L. Gr. p. 127.

φέρω, *fero*, (in imperf. ἔφερον,) sumit, ab obsoleto, οἴω, f. 1. οἴσω, f. 1. M. οἴσομαι, f. 1. P. οἰσθήσομαι, aor. 1. P. ᾤσθην, et ab ἐνέγκω*, aor. 1. A. ἤνεγκα, aor. 1. M. ἠνεγκάμην.

ADDENDUM.

☞ Tria Verba in ζω inserunt ν ante ξ in f. 1. idque euphoniæ causâ; nempè λίζω, κλάζω, πλάζω. Sic.

λίζω, *resono*, λίξω, λίγξω†.
κλάζω, *clango*, κλάξω, κλάγξω‡.
πλάζω, *errare facio*, πλάξω, πλάγξω§.

V.

Poetica ac Derivata.

Apud Græcos plurima Verba usurpabantur

---

* In usu est etiam ἐνίκω in Præs. unde in imperf. ἐνίκων, et in imperfect. M. ἐνίκομην. Invenitur etiam in aor. 1. A. ἔνικα, pro ἔνεικα· et in aor. 1. P. ἐνέχθην, et ἠνείχθην, in p. P. ἔνεγμαι. in p. M. ἔνοχα, Atticè ἐνήνοχα. Item, ab obsoleto φείω, est f. 1. φείσω, aor. 1. ἔφεισα. et a φεῦμι, secundæ conjug. venit in imperat. aor. 2. φείς. Vide Moor Element. L. Gr. p. 149. in notâ.

† Nam λίξω, est λίγξω, &c. unde in aor. 1. ἔλιγξα. Seil. ξ valet κς, γς, vel χς, et ν ante κ, γ, χ, transit in γ. Vide ejusmodi analogiam notatam in pp. 9, 21.

‡ In perf. Act. κέκλαγχα· et conjugatur per. f. 2. A. et p. M. sic, κλάζω, κλαγῶ, κέκλαγα. Vide Moor Element. L. Gr. p. 144.

§ In perf. Act. πέπλαγχα, in f. 1. P. πλαγχθήσομαι, unde in aor. 1. Pass. ἐπλάγχθην· qui quidem sæpe usurpatur in senau Medio, id quod et non rarò aliis verbis usu venit. [Vide in ipso Odysseæ exordio. Cæterùm, πλάζω, non conjugatur per. f. 2. A. ne confundatur cum eodem tempore in πλάσσω, *percutio*.

tantum in Præsenti et in Imperfecto*, quorum pleraque sunt Poëtica, rarius usitata, atque modo peculiari derivata; quæque non ulterius conjugata videntur, *caeophoniæ* causa.

Ejusmodi sunt,

1. Verba quæ oriuntur a Futuro 1. aliorum Verborum mutando ω in είω. Verba nempè Desiderativa in είω. Sic,

βρωσείω, *edere cupio*, a βρώσω, *edam*.
λεξείω, *dicere cupio*, a λέξω, *dicam*.
γαμησείω, *uxorem ducere cupio*, a γαμήσω, *uxorem ducam*, &c.

Item alia Desiderativa quæ desinunt in αω. Sic,

φονάω†, *cædem appeto*, a φόνος, *cædes*.
μαχάω, *pugnam desidero*, a μάχη, *pugna*.
μαθητιάω, *discere cupio*, a μαθητής, *discipulus*.
ὠνητιάω‡, *emere cupio*, ab ὠνητής, *emptor*, &c.

Ejusmodi sunt etiam,

2. Quædam, potissimùm Poetica, quæ desinunt.

————in κω, et in σκω. Sic,

ὀλέκω, *perdo*, ab ὄλεω, *idem*.
ἐρυκάκω§, *coerceo*, ab ἐρύκω, *idem*.
θρώσκω, *salio*, a θορέω, *idem*.
φάσκω, πιφάσκω, et πιφαύσκω, *dico*, a φάω, unde φημι.

---

* N.B. Eorum nonnulla non inveniuntur nisi in Præsenti.
† In usu est etiam φονάω.
‡ Item multa alia Derivata quæ desinunt in ιάω.
§ Sunt etiam apud Homerum, ἐρυκακίω, ἐρυκάνω, et ἐρυκανάω.

πιπίσκω, *potum præbeo*, a πίνω, *bibo*.
et nonnulla alia in ίσκω*.
————vel in άνω, αίνω, et ύνω· Sic,
ἀλφάνω, *invenio*, ab obsoleto ἀλφέω.
ἰσχάνω, *contineo*, ab ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.
ὀπτάνω, *video*, idem quod ὀπτόμαι.
κραυγάνω, *clamo*, idem quod κράζω.
καθιστάνω, *constituo*, idem quod καθίστημι.
ἀλδαίνω, *augeo*, idem quod ἀλδέω.
ὀροθύνω, *excito*, idem quod ὄρω.
————vel in άθω, έθω, ύθω· Sic,
ἀμυνάθω, *auxilior*, idem quod ἀμύνω.
διωκάθω, *persequor*, idem quod διώκω.
νεμέθω, *pasco*, idem quod νέμω.
τελέθω, *sum*, *orior*, idem quod τέλλω.
φλεγέθω, *uro*, idem quod φλέγω.
φθινύθω, *corrumpo*, idem quod φθίνω.
μινύθω, *minuo*, a μινυὸς, *parvus*.
————vel in σπω, σθω, χθω· Sic,
ἔσπω, et ἐνίσπω, *dico*, eadem quæ ἔπω, et ἐνέπω.
ἕσπομαι, *sequor*, idem quod ἕπομαι.
ἔσθω, *edo*, unde, ἐσθίω, *idem*.
βιβάσκω, *vado*, a βάω, *ire facio*.
ἐρέχθω, *scindo*, quasi ab ἐρείκω, *frango*.
————vel in τάω, ναίω, et νέω†· Sic,
ἐρχατάω, *includo*, ab ἔρχατος, *sepes*, quod ad εἴργω.
ἰσχανάω, *retineo*, ab ἴσχω, idem quod ἔχω, *habeo*.
δεικανάομαι, *benignè accipio*, a δέκομαι, Ionicè pro δέχομαι, *capio*.

---

* Vide notam ☞ in p. 8.

† Item Polysyllaba in αίω et υίω· Sic λιλαίομαι, *cupio*, ἐκνίω, *eo*, ὀπνίω, *coëo*.

οἴχνέω, *progredior*, ab οἴχομαι, *abeo*.
νηνέω, *neo*, *cumulo*, idem quod νέω.
————vel in ἄλλω, ἴλλω, ὕλλω*. Sic,
ἀσχάλλω, *doleo*, quasi ab ἀχέω, *doleo*.
ἰνδάλλομαι†, *similis videor*; ab εἴδω, *video*.
δενδίλλω‡, *oculis lustro*; ex δινέω, *moveo*, et ἴλλος, *oculus*.
μισύλλω§, (per Sync. pro μινυσύλλω,) *minutatim seco*; a μινυὸς, *parvus*‖.
————vel in δω, βω, præcedente liquidâ**. Sic,

ἴλδομαι, *cupio*,	ῥόμβω, *in gyrum ago*.
κυλίνδω, *volvo*,	φέρβω, *pasco*.

————vel denique in νω, et ρω, quæ adhibent Reduplicationem, atque inserunt liquidam††, per Epenthesin; Sic,

παμφαίνω‡‡, *fulgeo*,	καρκαίρω, *resono*.
βαμβαίνω, *balbutio*,	μορμύρω, *murmuro*.

Porro; ejusmodi sunt quoque.

3. Verba quædam Homerica, quæ videntur sumere ipsum Fut. 1. M. pro Præsenti; Sic,

---

* Derivata scilicet, ac Poetica.

† Vide Il. ρ. 213. ‡ Vide Il. ι. 180. § Vide Il. α. 465.

‖ Excipe γωμύλλω, *garrulus sum*. Invenitur saltem apud Aristoph. Ach. 585. ἐγωμυλάμην. quod tamen fortasse est per Sync. pro ἐγωμυλήσαμην, a γωμυλέω.

** Item τέτμω, *invenio*. [Vide Il. δ 263. annotante Eustathio.] et μίμνω, *maneo*. Vide notam in p. 13.

†† Eandem nempe liquidam quæ proximè præcedit ω in terminatione: Sic βαγβαίνω, quod est βαμβαίνω· [Vide ejusmodi analogiam notatam in pp. 9, 16.] et φαυφαίνω quod est παμφαίνω· nimirùm aspirata insuper reduplicat suam tenuem. Vide Moor Element. L. Gr. p. 123. in notâ.

‡‡ Homerus utitur etiam παμφαάω.

βήσομαι*, *progredior*, a βάω, *ire facio*.
δύσομαι†, *induo*, a δύω, *subeo*.
λίξομαι‡, *cubo*, a λίγω, *cubare facio*.
ὄρσομαι§, *surgo*, ab ὄρω, *excito*.
et si qua id genus alia.

Item, Verba Poetica quæ oriuntur a Perf. Med. aliorum Verborum mutando α in ω‖. Sic,
πεφραδω**, *dico*, a φράζω.
κεκλήγω††, *clango*, a κλάζω.
πεπλήγω‡‡, *percutio*, a πλήσσω.
ὀρώρω§§, *excito*, ab ὄρω.
πέφνω‖‖, *occido*, per Sync. pro πεφόνω, a φένω, &c.***

---

* Vide Il. ι 109. annotante *Sam. Clarke*; ubi vir eximius vix agnoscit hujusmodi metamorphosin Futuri in Præsens. Vide etiam Il. β. 35.

† Vide Il. τ. 36. ‡ Vide Il. ι. 613.

§ Vide Il. γ. 250.

‖ Interdum α mutatur in ω· Sic. πεποίθω, a πείθω. Vide *Theocr.* Idyll. *i* 28.

** Vide Il. ξ. 500. †† Vide Il. π. 430. item Hes. α, 379.

‡‡ Vide. Il. ψ. 360.

§§ Nempe a perf. Med. Attico ὄρωρα. Vide Od. τ, 377.

‖‖ Vide Il. κ. 363.

*** Ejusmodi quoque paucissima oriri videntur a Perf, Act. per eandem analogiam: Sic πεφρίκω, *horreo*, a φρίσσω. πεφύκω, *nascor*, a φύω; [Vide Hesiod. α. 76.] τετρήχω, *tumultuor*, a τρήχω, *asper sum*; nisi istud potiùs ad priorem classem referri debeat, quum, in hoc verbo, τετρύχα, ex æquo possit esse perf. A. vel M. [Vide Il. β. 95. ubi τετρήχα videtur esse Præsens a τετρήχω· non Plusquamperf. a τρήχω, uti affirmant Lexicographi.] Sic etiam βεβάω, *eo*, a βαω· quod vocabulum hic lubens appono ex auctoritate Jac. Burnet. de *Monboddo*, in supremâ, apud Scotos, curiâ civili, Senatoris integerrimi; priscæ virtutis et summæ eruditionis viri, deque Græcis Literis optimè meriti; qui in Libro suo cui titulus,— *Of the Origin and Progress of Language*, Vol. II. pp. 156.

ADDENDA.

Omnibus his adde,

1.

Pauca Poetica in σσω· Sic,
ἀγνώσσω, *ignoro*; ab ἄγνωτος, *ignotus*.
ὑπνώσσω, *dormio*, a ὕπνος, *somnus*.
ἀληθέσσω, *insuetus sum*, ab ἀληθής, *insuetus*.
φλανύσσω, *garrio*, a φλύω, *nugor*.
ἐνίσσω, *verbis asperis lacesso*, ex ἐν et ἴπω, *dico*.
παφέσσω*, *vehementer ruo*, quasi ab αἴσσω, *ruo*.

2.

Quædam Poetica et rariùs usitata in ἀίζω, et ἴζω· Sic,
ἀλυσκαίζω, *vito*; idem quod ἀλύσκω.
ἠλασκαίζω, *vagor*; idem quod ἠλάσκω.
τροχαίζω, *propero*; idem quod τροχάω.
κυπίαίζω, *pronus specto*; a κύπτω, *pronus sum*.
et similia in αίζω.
νεμεσίζω, *indignor*; idem quod νεμεσάω.
μινυρίζω, *exili voce lamentor*; idem quod μινύρομαι.
ἀκαχίζω, *tristitia afficio*; idem quod ἀκαχέω.
κεραΐζω, *cornibus dissipo*; *vasto*; a κέρας.

---

526. adversatur opinioni viri acutissimi Sam. Clarke, asserentis in annotationibus suis ad Hom. Iliad. vocem βεβήκει temporis esse, quod vulgò vocant Plusquamperfectum. Videss ad Il, ω. 37. 221. et π. 751, &c.

* Fortasse ex πᾶν, *omnino*, ἴφι, *fortiter*, et ἀίσσω, *ruo*. Vide Il. β. 450. et 803. et *Henr. Stephani* Thes. L. Gr. Append. c. 1573.

ἡεμίζω, *quietus sum*; idem quod ἡεμέω.
πεοκαλίζομαι, *provoco*; idem quod πεοκαλέω.
et similia in ίζω.

Item,

3.

εἴρω, *pessùm eo.*
πέλω, et πέλομαι, *sum.*
κέλω, et κέλομαι*, *hortor.*
σέβω, et σέβομαι, *colo.*

---

* Sæpe apud Poetas κέκλομαι. Vide Il. ο. 346. Apud poëtas est etiam μέμβλομαι. *curæ sum*, a μέλω. Vide Il. τ. 343.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Secundæ.

I.

Triplex Præsens.

Quædam Verba conjugationis primæ non solum assumunt alterum Præsens in νύω, verum aliud etiam secundæ in νύμι*, adeò ut singulis ejusmodi Verbis Præsens existat triplex.

Scilicet; triplici illo gaudent Præsenti,——

1. Verba quædam pura in άω, έω, et όω, Sic, κεράω, κεραννύω, et κεράννυμι, *misceo;* f. 1. κεράσω, p. κεκέρασκα†.

κρεμάω, κρεμαννύω, et κρεμάννυμι, *suspendo;* f. 1. κρεμάσω, p. κεκρέμακα‡.

---

* Nempè; oriuntur bina illa nova Præsentia a primitivo Præsenti, mutato ω in νυω vel νυμι· Sic ἄγω, ἀγνύω, et ἄγνυμι. Sed præterea in puris ν geminatur, et penultima futuri corripitur: Sic, κεράω, κεραννύω, et κεράννυμι, κεράσω. Atqui si adsit ο in penultimâ primitivi, transit id in suam longam ante —νύω, et— νυμι, nec non ante σω futuri; sic, ζόω, ζωννύω, et ζώννυμι, ζώσω. Porrò; quod ad Imperfectum hujusmodi verborum attinet, observent tirones, id quidem quod a νύω, sæpissimè; quod autem a primitivo vel νυμι oritur, rarius usurpari. Iidem meminerint—υμι carere Subjunctivo et Optativo. Vide Moor Element L. Gr. p. 148.

† F. 1. Pass. κερασθήσομαι, p, Pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι, κέκρασαι, κέκραται. [Vide Eur. Med. 138.]

N. B. Hujusmodi verborum rariùs usurpatur Perf. Act. licet hic apponatur Analogiæ causâ.

‡ F. 1. Pass. κρεμασθήσομαι, aor. 1. Pass. ἐκρέμασθη, &c. Dicitur etiam κρεμόω. et κρεμέω, adeo ut huic verbo existat Præsens quintuplex. Dicitur quoque κρέμομαι, et κρέμαμαι, in voce pass. *suspèndor;* in voce autem Med. *pendeo.*

πετάω, πεταννύω, et πετάννυμι, *pando;* f. 1. πετάσω, p. πεπέτακα*.

σκεδάω, σκεδαννύω, et σκεδάννυμι, *dissipo;* f. 1. σκεδάσω, p. ἐσκέδακα†.

ἕω, ἐννύω, et ἔννυμι, *induo;* f. 1. ἕσω, p. εἵκα‡.

ζέω, ζεννύω, et ζέννυμι, *fervefacio;* f. 1. ζέσω, p. ἔζεκα§.

κορέω, κορεννύω, et κορέννυμι, *satio;* f. 1. κορέσω, p. κεκόρεκα‖.

σβέω, σβεννύω, et σβέννυμι, *extinguo;* f. 1. σβέσω, p. ἔσβεκα**.

ϛορέω, ϛορεννύω, et ϛορέννυμι, *sterno;* f. 1. ϛόρεσω, p. ἐϛορέκα††.

(ζόω,) ζωννύω, et ζώννυμι, *cingo;* f. 1. ζώσω, p. ἔζωκα‡‡.

---

* F. 1. Pass. πετασθήσομαι, perf. Pass. πεπέτασμαι, per Sync. πέπταμαι, et in 3 plur. πέπτανται· in part. πεπετασμένος, per Sync. πεπταμένος. [Vide *Xenoph.* Απομν. II. 1. 22.] In usu est etiam πετάζω.

† F. 1. Pass. σκεδασθήσομαι, p. Pass. ἐσκέδασμαι. Dicitur etiam σκεδάζω.

‡ Perf. Pass. εἷμαι, unde εἵμα—τος, το, *vestimentum.* Sed multò frequentiùs reperitur compositum ἀμφιεννύω vel αμφίεννυμι, ἀμφίεσω, ἤμφιεκα, vel ἄμφιεικα, ἠμφίεσμαι, vel αμφίειμαι,

§ F. 1. Pass ζεθήσομαι, vel ζεσθήσομαι. Vide Moor, Element L. Gr. p. 136.

‖ F. 1. κορέσω, vel κορέσω, f. 1. Pass. κορεσθήσομαι. p. Pass. κεκόρεσμαι, vel κεκόρημαι, Confer. *H. Steph.* Thesaur. L. Gr. t. 2. c. 108. b. et Moor, Element. L. Gr. p. 137. not.*

** Vel ἔσβεκα, f. 1. Pass. σβεσθήσομαι, p. Pass. ἔσβεσμαι.

†† F. 1. Pass. ϛορεσθήσομαι. Dicitur etiam per Sync. ϛόρνυμι, unde compositum καταϛόρνυμι, per Sync. καϛόρνυμι. Vide Odyss. ρ. 32.

‡‡ F. 1 Pass. ζωσθήσομαι. p. Pass. ἔζωσμαι. Sed primitivum ζόω, in Præs. est obsoletum. Dicitur autem in Præs. ζωννυσκω.

(ῥόω, ῥωννύω, et ῥώννυμι, *roboro*; f. 1. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα*,
(στρόω,) στρώννυω, et στρώννυμι, *sterno*; f. 1. στρώσω, p. ἔστρωκα†.
χόω, χωννύω, et χώννυμι, *aggero*; f. 1. χώσω, p. κέχωκα‡.
χρόω, χρωννύω, et χρώννυμι, *tingo*; f. 1. χρώσω, p. κέχρωκα§.

Quibus adde unum in ίω· Scil.

τίω, τιννύω, et τίννυμι, *honoro, solvo*, f. τίσω, p. τέτικα‖.

Item,

2 Quædam non pura in γω· Sic,

(ἄγω**,) ἀΐνύω, et ἀΐνυμι, *frango*; f. 1. ἄξω, p. ἦχα.
εἴργω††, εἰργνύω, et εἴργνυμι, *includo*, f. 1. εἴρξω, &c.
(ζεύγω‡‡,) ζευγνύω, et ζεύγνυμι, *jungo*, f. 1. ζεύξω, p. ἔζευχα.

---

* F. 1. Pass. ῥωθήσομαι, p. Pass. ἔῤῥωμαι. Obsoletum autem est primitivum ῥόω, quod apud *H. Stephanum* scribitur ῥώω.

† F. 1. Pass. στρωθήσομαι, p. Pass. ἔστρωμαι. Obsoletum autem est primit. στρόω.

‡ F. 1. Pass χωσθήσομαι, p. Pass. κέχωσμαι.

§ F. 1. Pass. χρωσθήσομαι vel χρωθήσομαι, p. Pass. κέχρωσμαι, vel κέχρωμαι. In usu est etiam χρώζω in Præsenti.

‖ Vide Addenda, p. 12.

** Inusitatum est primitivum Præs. ἄγω. Ast in usu sunt aor. 1 Act. ἧξα, Atticè ἴαξα· p. Act. ἔαχα, Atticè ἴαχα· p. M. ἤγα, Atticè ἰάγα, &c.

†† Scil. εἴργω, per Crasin pro εἰργω· aor. 1. est εἶρξα. Perf. est inusitatum.

‡‡ Inusitatum est primit. præs. ζεύγω· inde tamen regulariter formatur aor. 2. Pass. ἐζύγην.

(μίγω*,) μιγνύω, et μίνυμι, *misceo*; f. 1. μίξω, p. μέμιχα.

(μοργω†,) μοργνύω, et μοργνύμι, *tergo*; f. 1. μόρξω, p. μέμοργα.

οἴγω‡, οἰγνύω, et οἰγνύμι, *aperio*, f. 1. οἴξα, p. ὦχα.

(πήγω, pro quo in usu) πήσσω§, πήγνυω, et πήγνυμι, *compingo*; f. 1. πήξω, p. πέπηγα.

(πλήγω, pro quo in usu) πλήσσω, πλήγνυω, et πλήγνυμι, *percutio*; f. 1. πλήξω, p. πέπληγα.

(ῥήγω, pro quo in usu) ῥήσσω, ῥήγνυω, et ῥήγνυμι, *rumpo*; f. 1. ῥήξω, p. ἔρρηγα.

(φράγω, pro quo in usu) φράσσω, φραγνύω, et φράγνυμι, *sepio*; f. 1. φράξω, p. πέφραγα.

Nec non unum in κω, atque duo in ρω· Scil.

(δείκω‖,) δεικνύω, et δείκνυμι, *ostendo*; f. 1. δείξω, p. δέδειχα.

θόρω, θορνύω, et θόρνυμι, *salio*; &c**.

ὄρω, ὀρνύω, et ορνυμι, *excito*; f. 1. ὀρῶ††, p. ὤρκα.

---

* Inusitatum est primit. Præs. μίγω· inde tamen regulariter formatur aor. 2. Pass. ἐμίγην. Homericum Præs. est interdum μίσγω.

† Inusitatum est primit. Præs. μόργω· et pro μόργνυμι, sæpè reperitur ὀμόργνυμι.

‡ Sed multò frequentiùs usurpatur compositum ἀνοίγω, &c. in aor. 1. Act. ἄνωξα, Atticè ἀνέωξα, et ἤνοιξα, in perf. A. ἄνωχα, Atticè ἀνέωχα, in perf. P. ἄνωγμαι, Atticè ἀνέωγμαι, et ἠνέωγμαι, et in Perf. Med. ἀνωγα, Atticè ἀνέωγα.

§ *N. B.* πήσσω, πλήσσω, ῥήσσω, et φράσσω, regulariter conjugantur per omnia tempora, sic πήσσω, πήξω. πέπηχα, πηχθήσομαι, πέπηγμαι· πήσσω, παγῶ, πέπηγα, &c. in voce activâ *compingo*, in voce autem mediâ, *rigeo*.

‖ Inusitatum est primit. Præs. δείκω.

** θόρω, vel θορίω, non invenitur in f. 1. vel. in perf. sed in usu est aor. 2. ἔθορον, &c.

†† Æolicè ὄρσω, unde in aor. 1. ὄρσα. Et perf. M. est ὄρα, Atticè ὄρωρα.

ADDENDA.

1.

Analogiâ haud prorsus absimili, triplex quoque Præsens sortiuntur sequentia: Scil.

κτείνω, κτεννύω, et κτίννυμι*, *occido*; f. 1. κτενῶ, p. ἐκτακα,

ὀλέω†, ὀλλύω, et ὄλλυμι, *perdo*; f. 1. ὀλέσω, p ὄλωλα.

ὀμόω, ὀμνύω, et ὄμνυμι, *juro*; f. 1. ὀμόσω, p. ὀμωμοκα.

2.

Eódem etiam pertinere videntur pauca Deponentia: Scil.

ἄρνυμαι, *capio*, ab ἄρς, *agnus*‡.

ἄχνυμαι, *doleo*, ab ἄχος, *dolor*.

κίνυμαι, *moveor*, a κίνεω, *moveo*.

λάζυμαι, *capio*, idem quod λάζομαι.

πταίρνυμαι, *sternuto*, idem quod πταίρω.

II.

CARENTIA AORISTO II.

PLERAQUE Verba secundæ conjugationis defectiva sunt.

---

* Vix reperiuntur κτινύω et κτίνυμι. Sed in usu est compositum ἀποκτίννυμι, et ἀποκτίνυμι.

† Vix reperitur ὀλέω, in Præs. sed a f. 2. ὀλῶ, venit regulariter f. 2. M. ὀλῶμαι, aor. 2. M. ὠλόμην, p. M. ὄλωα. Att cè ὄλωλα. Atque sæpissimè reperitur compositum ἀπόλλυμι, eodem modo conjugatum.

‡ Adi Henr. Steph. L. Gr. tom. 1. c. 548. g.

Quædam habent Præs. et interdum Imperf. et carent Aoristo secundo: Sic,

ἀκάχημι*, *tristitiâ afficio*, ab ἀχέω, *doleo*.
δίδημι, *ligo*, idem quod δέω.
κίρνημι†, *misceo*, idem quod κεράω.
κίχρημι‡, *utendum do*, idem quod χράω.
κρέμαμαι§, *suspendo*, idem quod κρέμαω.
ὄνημι‖, *prosum*, ab obsoleto ὀνάω.
πιπρήμι, *vendo*, a πράω, unde πιπράσκω**.
πίπλημι, vel πίμπλημι††, *impleo*, idem quod πλήθω.
πίπρημι, vel πίμπρημι‡‡, *incendo*, idem quod πρήθω.
πίτνημι§§, *extendo*, *cado*, idem quod πιτνέω.

---

* Scil. per Reduplicationem pro ἄχημι.

† In usu est etiam κιρνάω. Vide supra ad Triplex Præs.

‡ In usu est etiam κιχράω.

§ In usu est etiam κρεμνάω. [Vide supra ad Triplex Præs.] Inveniuntur etiam κρημνέω, et κρήμνημι, *præcipito*, κρημνὸς, *precipitium*; quod nullo modo confundi debet cum κρέμαμαι. Cæterùm κρήμνημι, habet in imperat. aor. 2. κρήμνηθι.

‖ Legitur etiam ὀνίνημι, et in voce P. et M. ὀνιάμαι, et ὀνινήμαι. Nam hujusmodi verba nonnunquam sumunt η ante μαι, in Præs. P. et M. Cæterùm ὄνημι interdum usurpatur ad significandum id quod est Latinè *vitupero*.

** Vide pag. 8.

†† Reperiuntur etiam πιμπλάω, et πίμπλανω, et πλῆμι.

‡‡ Reperiuntur etiam πιπράω, et πιμπράω.

§§ Apud Homerum invenitur πίτνα, Ionicè sine augm. et contractè, pro ἐπίτνα, a πιτνάω· [Vide Il. φ. 7. ubi Eustath. exponit κατεπετάνυτο.] Apud Hesychium πιτνεῖ redditur πίπτει, ἐκτείνει. Forsitan est verbum compositum ex πίπτω, *cado*, et τείνω, *tendo*: scil. πιπτείνω, πιπτεινῶ, πιτείνω, πίτνω, unde πιτνέω, πιτνάω et πιτνημι· quasi dicas, *aliquid facio ut decidat expansum*. Sin subintellectum fuerit pronomen reciprocum, ut sæpissimè fit, [Vide notam in p. 12, 13.] tum πίτνεω, erit πιτνέω ἐμαυτὸν, *meipsum facio ut decidam expansus*; i. e. *expansus* vel *extensus decido*. Anglicè, *I fall at my full length*.

σκίδνημι, *dissipo*, idem quod σκέδαω*.
τίτρημι, *perforo*, idem quod obsoletum τρέω†.

Similiter in Deponentibus.

ἄγαμαι‡, *admiror*. | ἔραμαι‖, *amo*.
δύναμαι§, *possum*. | πρίαμαι, *emo*.

2. Et, vice versâ, quædam habent Aoristum secundum et carent Præsenti et Imperfecto: Sic,

Obsoletum, δῦμι**, (a δύω, *subeo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔδυν.

Obsol. φύμι, (a φύω††, *nascor*,) habet, in usu, aor. 2. ἔφυν.

Obsol. βῆμι, (pro quo est βαίνω, *eo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔβην‡‡.

Obsol. κτῆμι§, (pro quo est κτείνω, *occido*,) habet, in usu, aor. 2. ἔκτην.

Obsol. σβήμι‖, (a σβέω, *extinguo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔσβην.

[Vide Eur. Med. 1195. et 1205.] Neque hujusmodi annotatio nihili est, iis præsertim qui exquisitiùs sentire cupiant miram, G. L. vim atque pulchritudinem.

* Reperiuntur etiam σκιδάζω, κεδάω, κεδάζω, et κεδαίω.

† Reperiuntur etiam τιτρέω, et τιτραίνω.

‡ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto ἀγάζομαι.

§ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto δυνάομαι.

‖ Ab ἱράω, *idem*: cujus vox pass. sæpè significat (non *amor*, sed) *amore captus sum*.

** [Vide p. 12.] Meminerint tirones υμι carere subj. et opt.

†† φύω, sæpè significat *naturâ sum*. Sæpissimè occurrit πέφυκα, in perf. *naturâ comparatus sum*. φύω, etiam sæpè significat *gigno*.

‡‡ Vide Varia Synonyma, p. 13.

§§ Vide Addenda p. 29. ‖‖ Vide Triplex. Præs. p. 26.

Obsol. σκλῆμι*, (a σκλάω, *sicco*,) habet, in usu, aor. 2. ἔσκλην.

Obsol. τλημι, (a τλάω, *suffero*,) habet, in usu, aor. 2. ἔτλην.

Obsol. φθημι†, (a φθάω, *prævenio*,) habet, in usu, aor. 2. ἔφθην.

Obsol. ἅλωμι, (pro quo est ἁλίσκω, *capio*,) habet, in usu. aor. 2. ἥλων‡

Obsol. γνῶμι§, (pro quo est γινώσκω, *cognosco*,) habet, in usu, aor. 2. ἔγνων.

Obsol. βίωμι§, (pro quo est βιώσκω, *vivo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔβιων.

Obsol. βρώμι§, (pro quo est βρώσκω, *edo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔβρων.

ADDENDUM.

Quorundum in μι perpacuæ tantùm supersunt reliquiæ: Sic,

αημι, (ab ἀέω, *spiro*,) habet, in usu, præs. part. ἀείς‖ 3. dual. aor. 2. Ind. ἄητον**, et Inf. ἀήναι††.

---

* Vide σκλάω, p. 16.

† Vide Anomala in ω, p. 9.

‡ Atticè ἕαλων. [Vide Anomala in ω, p. 8.] Observent autem tirones ἥλων, in aor. 2. usurpari in sensu passivo, Latine *captus fui*, ἁλὼς, *captus* [Vid. Il. β, 374. et Xenoph. Ατομ. II. iii. 10.] Perf. ab ἁλόω, (scil. ἥλωκα,) passivè etiam significat [Vide H. Steph. Thes. L. Gr. t. 1. 328. b]

§ Vide Anomala in ω, p. 7.

‖ Saltem invenitur ἄεντες, in nom pl. [Vide Il. ε. 526.]

** Scil. Ionicè sine augm. [Vide Il. ι. 5.]

†† Saltem ἀήμεναι Poeticè. [Vide Il. ψ. 214.

δίδημι, (a δέω, *ligo*,) habet, in usu, 3. sing. imperf. Ind. δίδη*.

δίζημι, (pro quo δίζω, *quæro*,) habet, in usu, præs. part. M. διζημένος†.

εἴδημι, (pro quo εἴδέω,) *scio*, habet, in usu, præs. Opt. εἰδείην‡.

ἵσημι, (pro quo ἵστημι, *sisto*,) habet, in usu, præs. Opt. ἱσαίην, Imperat. ἵσαθι, part ἱσάς§.

Atque ita in nonnullis aliis ejusmodi‖.

APPENDIX.

NONNULLÆ Verborum partes Anomaliam pati videntur vel per Reduplicationem, vel Syncopen, vel Metathesin.

Tirones assuefaciant aures sequentibus exemplis.

---

* Scil. Ionicè, sine augm. [Vide Il. λ. 105.]

† Scil. pro. διζημένος. [Vide Il. δ. 88.]

‡ Sed εἰδέναι, est per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω.

§ Sed ἱσάναι est per Sync. pro ἱσάκναι, ab ἵστημι.

‖ De σπεῖς, φρεῖς, et σχεῖς, a σπεῖρω, φρεῖρω, et φχεῖρω, vide MOOR Element. L. Gr. p. 149. in notâ†. Et de εἶμι, *sum*, εἶμι, *eo*, ἧμαι, *sedeo*, κεῖμαι, *jaceo*; item de VERBIS IMPERSONALIBUS, vide ibidem, pp. 114, 115. &c.

☞ Atque hæc sunt præcipua utriusque conjugationis Verba quæ vel ANOMALA vel DEFECTIVA vocari possint. Cæterùm in Linguâ tam copiosâ, ubi, inter plurima quibus abundat verbis, vix, ac ne vix quidem, unum omnis numeris absolutum existere videatur, singulas singulorum recensere partes quæ passim apud Græcos scriptores inveniuntur, ingens esset, atque (tironibus saltem in quorum gratiam hæc exarata sunt,) planè inutilis labor.

I.

Per Reduplicationem*.

ἄγω,	ἀγαγω,	ab ἄγω, *duco.*
ἦγον,	ἤγαγον,	
ἤγομην,	ἠγαγόμην,	
ἦχα,	ἄγηχα,	
ἤγερκα,	ἀγήγερκα,	ab ἀγείρω, *congrego.*
ἤγερμαι,	ἀγηγερμαι,	
ὄλεκα,	ὀλώκεκα,	ab ὄλλυμι†, *perdo.*
ὤλα,	ὄλωλα,	

2.

Per Syncopen.

ἐλάσαι,	ἔλσαι,	ab ἔλαυνω, *agito.*
ἔχευσα,	ἔχεσα‡,	a χέω, *fundo.*
ἔσεται,	ἔσαι,	ab εἰμὶ, *sum.*
ἐγειρομαι,	ἔγρομαι,	ab ἐγείρω, *excito;*
ἐγειρομένος,	ἐγρομένος,	
ἴσατον,	ἴστον,	ab ἵσημι, *scio,* (in Voce M. et P. sæpè, inserto τ, ἴσταμαι.)
ἴσαμεν,	ἴσμεν,	
ἴσατε,	ἴστε,	
ἴσασαν,	ἴσαν,	
ἴσαθι,	ἴσθι,	
ἴσατω,	ἴστω, &c.	

* De qua agetur quum ad Dialectos perventum fuerit.
† Vide Anomala in μι, p. 29.
‡ Interdum ἴχεα.

βῆσαν,	βᾶν*,	} a βῆμι, pro quo βαίνω, eo.

3.

Per Metathesin.

ἔπαρθον,	ἔπραθον,	a πέρθω, vasto.
ἔδαρκον,	ἔδρακον,	} a δέρκω, aspicio.
δέδορκα,	δέδρακα,	
μέμορα,	ἐμμορα,	a μείρω, divido.
σέσυται,	ἔσσυται,	a σεύω, agito.

* Scil. per Syncopen Bœoticè. Bœoticum est etiam ἤγερθεν, pro ἔγερθησαν, ab ἀγείρω, congrego, vel ἐγείρω, excito, ἔμιχθεν, pro ἐμίχθησαν, a μίγνυμι, misceo, &c. Sed Atticum est εἶεν, pro εἴησαν, ab εἰμί, sum. et τιθεῖεν, pro τιθείησαν, a τίθημι, pono, &c. Sed de his postea.

DE PRÆPOSITIONE.

PRÆPOSITIO est pars orationis indeclinabilis regens quendam casum.

Prepositionum primigenius usus est denotare id quod ad LOCUM cujusvis, respectu alterius, attinet; adeo ut alterutrius MOTUS, alterius autem QUIES; vel utriusque MOTUS aut QUIES exprimatur: velut, *Mittunt legatos* AD *Cæsarem. Iter erat illis* PER *Alpes. Flumen Arar* IN *Rhodanum influit.* PRÆ. *foribus obambulat. Recubans* SUB *tegmine fagi. Hic* INTER *densas corylos.* INTER *sylvas Academi. Obviam facti sunt* INTER *se.*

Ex hac primigeniâ suâ significatione Præpositiones sæpissimè transferuntur, per analogiam maximè naturalem, ad id quoque significandum quod ad TEMPUS attinet: velut, *Surrexit,* ANTE *lucem. Colloquebatur* INTER *cœnam. Vivit* POST *funera Virtus.*

Dehinc earum nonnullæ usurpantur variè ad varios exprimendos nexus, sive causæ cum effectu, seu ἐνέργειων Animi cum rebus externis: velut *Roscius* PER *imprudentiam deceptus est. Cæsar* DE *hac re ita censebat Egregia erat pietas ejus* IN *parentes**.

Ex vario præpositionum†, sive simplicium

---

* Hæc enarrantur fusius inter docendum.

† Quod autem ad nomen hujus partis orationis attinet, vide *Theodori Gazæ* Introd. Grammat. p. 163. Edit. Basil. apud Valent. Curionem, 1523.

seu compositarum, usu oritur, non minimâ ex parte, exquisita illa L. Gr. felicitas quam omnes, in omni ævo, admirati sunt Eruditi.

Græcos Præpositiones ad captum tironum accommodanti nonnullæ occurrunt quarum vim genuinam Sermo nunc quidem Anglicanus, nunc autem Gallicus, aptiùs ac feliciùs quam Latinus attingit.

LINGUÆ GRÆCÆ PRÆPOSITIONES* sunt octodecim.

Earum aliæ regunt unum, aliæ duos, aliæ autem tres casus.

I.

QUATUOR regunt Genitivum solummodo; Scil. Ἀντὶ, ἀπὸ, ἐκ vel ἐξ, πρὸ.

---

* Quanquam tam fusè de Græcis Præpositionibus apud Grammaticos et Lexicographos agatur, eorum tamen nemo est cui veras et genuinas illarum significationes eruisse, et clarâ demùm luce perfudisse contigerit. Hujus Grammatices partis difficultatem quum persensisset Vir celeberrimus, nuper defunctus, JAC. MOOR, in Acad Glasg. Litt. Gr. Prof. ad eam expediendam se diligenter accinxit: atque ingenii acumine (quo quidem pollebat eximio) ei filum *Ariadnes* in hoc labyrintho suppeditante, viam rectam ad Præpositionum Græcarum cognitionem primus post renatas Literas patefecisse videtur; uti intelligere est ex dissertatione ejus, sermone Anglicano exaratâ, quæ inscribitur, *On the Prepositions of the Greek Language; an introductory Essay*, Glas. 1766. Dolendum tamen est Virum acutissimum nihil de hac re edidisse nisi brevem illam *introductionem;* pretiosam quidem eam, sed priorem tantùm operis ab illo suscepti partem. Ex illâ tamen quæ ad rem nostram facere viderentur nos desumpsisse lubentes agnoscimus.

1. Αντὶ*.

Αντὶ—Latinè, plerumque, redditur *pro* (scil. *loco* vel *vice*.) Anglice INSTEAD OF; Gallicè *au lieu de*. Sic,

Εἰρήνη ANTI πολέμου. Thucyd. IV. 20.	*Pax* pro *bello*.
ANTI μεγάλων εὐεργεσιῶν, *Ibid.* IV. 11.	Pro *magnis beneficiis*.

OBSERVANDA.

1. Verisimillimum est Αντὶ primitus usurpatum fuisse ad designandum alterum poni CONTRA alterum; [Anglicè—OPPOSITE TO—; Gallicè—*vis â-vis de*—] id quod fieri solebat, antiquissimis temporibus, quum merces essent commutandæ: [Angl.—*in the case of barter*.] Unde facillimè transferebatur ad indicandam ipsam mercium commutationem; vel quodlibet suffectum IN LOCUM alterius, [Angl. *Something substituted* in place of *some other thing*;] quæ quidem tandem fiebat communis ipsius significatio.

2. Manebat tamen primarius ejus sensus in vocibus plerisque compositis: Sic, ANTIλέγω, CONTRA*dico*; ANTIφωνέω, è contrario *sono*: Κἀγὼ μὲν ᾖδον ἄθλους, Ἡρακλέους· λύρη δὲ Ἐρώτας ANTεφώνει· [Anac. Od. 1.] Angl. *And I, on the one hand, fell a-singing the labours of Herculus; my Lyre, on the other hand*, in opposition to *me*, *began to resound Loves*. In quibusdam autem cernere est alteram illam vulgarem ejus significationem: Sic, ANTωνόμασε Μεσσήνην. [Thucydid. VI. 5.] *He* changed *its name into Messene*. [*He substituted Messene* instead of *its other name*.]

3. Αντὶ sæpè supprimitur per Ellipsin, præsertim in locutionibus emendi aut vendendi: Sic, Πόσου τὶς πρίασθαι, δύναται

---

* *N. B* Hæc præpositio, sequente consonante, scribitur ἀντὶ sequente vocali lævigatâ ἀντ' sequente autem vocali aspiratâ ἀνθ'· Sic itidem, ἀπὸ, ἀπ', ἀφ'· et κατὰ, κατ', καθ' et μετὰ, μετ', μεθ· et ἐπὶ, ἐπ', ἐφ'· et ὑπὸ, ὑπ', ὑφ'. Atque ita in multis aliis Græcorum vocibus.

τὸ τῆς Ἥρας ἄγαλμα; δραχμῆς· [Æsoph. Fab.] For [instead of] *how much can one buy the statue of Juno?* For *a drachma*, i. e. ἀντὶ πόσου—ἀντὶ δραχμῆς. Vide *Lamberti Bos* Ellips. Gr.

4. Ἀντὶ sæpe regit infinitivum verbi cum articulo; Sic, ΑΝΤΙ τοῦ τιμωρήσασθαι, [Æsop. Fab.] *Instead* of *punishing*.

2. Ἀπὸ.

Ἀπὸ—Latinè significat *a, ab, de,* Anglicè FROM; Sic,

Κῦρος ὡρμᾶτο ΑΠΟ Σάρδεων, Xenoph. Anab. I.	*Cyrus began his March* FROM *Sardes.*
ΑΠΟ τοῦ Ποσειδωνίου. Thucyd. IV. 118.	FROM *the Temple of Neptune.*

OBSERVANDA.

1. Ἀπὸ primitus indicabat Discessum aut Distantiam unius hominis vel rei A *loco* alterius: [Angl. *The Departure, or the Distance of one person or thing* FROM the place *of another.*] Unde, per transitionem facilem, usurpatur etiam ad significandum Progressum vel Intervallum unius puncti Temporis AB altero; et redditur interdum *post;* Anglicè FROM, vel AFTER; Gallicè *depuis, après:* Sic, ΑΠΟ τοῦ νῦν, FROM *the present time.* ΑΠΟ δείπνου *a cœnâ: after* [FROM *the time of*] *supper.* ΑΠΟ σάλπιγγος, a *tubæ signo;* post *tubæ sonitum.*

2. Ἀπὸ Latinè significat, *a, ab:* Angl. FROM; Sed variè aliquatenus in variis: Exempli causâ: 1mo, Ἐνεργείαν denotat agentis directam *ab—:* Sic, —ΑΠΟ σκοπιᾶς εἶδεν νέφος.— [Il. δ. 275.] *a speculâ vidit nubem.* ΑΠΟ τοῦ τείχους μαχεσθαι, *to fight* FROM *the wall.* 2do, Partem cujusvis ablatam *ab—:* Sic Θυσίας θεῶν μικρὰς ΑΠΟ μικρῶν, [Xenoph. Mem. I. iii. 3.] *offering small sacrifices* FROM *a small fortune,* &c.

2. Ex quibus omnibus discentes nequibunt non sentire genuinam vim τῆς ΑΠΟ in hujuscemodi phrasibus: Scil.

Οἱ ἀπὸ,	τῆς βουλῆς,	*Senatores.*
	τοῦ πλήθους,	*Plebii.*
	φιλοσοφίας καὶ λόγων,	*Philosophi ac Literati.*
	τῆς στοᾶς,	*Stoici.*
	τοῦ περιπάτου,	*Peripatetici.*
	τῶν μαθημάτων,	*Mathematici.*

Item,

Ἀπὸ	τύχης,	*Fortuitò.*
	στόματος,	*Memoriter.*
	μνήμης,	
	γλώσσης,	*Vivâ voce.*

4. Simplicis hujus præpositionis vi benè perspectâ, eadem ejus vis in compositione etiam observanda est*: Exempli gratiâ; οἶκος, *domus;* Ἀποίκος, *in coloniam missus;* Ἀποικία *colonia;* Ἀποικέω, *in coloniam migro;* Ἀποικίζω, *in coloniam deduco.* βαίνω, *eo,* ΑΠΟβαίνω, *abeo,* βάλλω, *jacio,* ΑΠΟβάλλω, *abjicio,* &c.

5. Ἀπὸ in compositione sæpè regit suum casum: Sic, ΑΠέχομαι κακῶν, *abstineo a malis.* Ubi obiter notanda est, etiam vera significatio Vocis Med. Scil. ἔχομαι, *I hold myself,* ΑΠΟ κακῶν, FROM *mischief.*

6. Denique, Ἀπὸ interdum supprimitur per Ellipsin: Sic, ἁρπάζειν θανάτου, *eripere morti,* i. e. ΑΠΟ θανάτου. Ex Homero suppetit exemplum utriusque Syntaxeos simul, tum plenæ, tum ellipticæ.

Ἡ δέ τόσον, μεν ἔεργεν ΑΠΟ χροὸς ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἔεργει μυίαν—— [Il. θ. 130.]
Hæc verò tantùm inhibuit a corpore ut cùm mater
A filio arcet muscam——†

---

* Idque etiam cum significationem Verbi simplicis nunc augere, nunc evertere videatur: sic, καλύπτω, *tego,* ΑΠΟκαλύπτω, *detego;* quasi dicas Anglicè, *I take the veil away* FROM *any thing.* κρύπτω, *abscondo,* ΑΠΟκρύπτω, *seorsum abscondo.* Anglicè, *I hide something apart* FROM *other things.* [ΑΠΟκρυπτόμαι, in Voce Med. *delitesco.*] μανθάνω, *disco,* ἀπομανθάνω, *dedisco,* Anglicè *I depart* FROM *learning; I forget* διδάσκω *doceo,* ΑΠΟδιδάσκω, *dedoceo.* Anglicè, *I am quite away* FROM *teaching. I do something quite the reverse of teaching,* Atque ita Horatius Lib. II. Od. 2.

—— populumque falsis
Dedocet uti
Vocibus——

And does what is quite the reverse of teaching the people to use false appellations.

† Vide *Lamberti Bos* Ellipses Gr. [p. 470. Edit. Norim-

3. Εκ vel ἐξ*.

Εκ vel ἐξ—Latinè significat *e, ex.* Anglicè OUT OF. Sic,

ΕΚ Χερρονήσου ὁρμώμενος· Xenoph. Anab. I.	E *Chersoneso prodiens.*
Εκ στόματος λύκου· Æsop.	Ex *ore lupi.*

OBSERVANDA.

Primigenius usus Præpositionis Εκ vel ἐξ, est indicare aliquem *discedere* E loco; vel quodvis *eximi* EX quovis alio: [Anglicè, *That a person departs* OUT OF *a place*, or *that any thing is taken* OUT OF *any other thing*] Inde facilè transfertur ad significandum; 1mo, Aliquid factum *ex* quavis materiâ: Sic, ποτήριον, ΕΚ χρύσου, Angl. *A cup* [*made* OUT OF] *Gold.* 2do, Aliquid exemptum E numero: Sic, ΕΚ μετοίκων, EX *inquilinorum numero.* 3tio, Aliquid mutatum EX uno statu in alterum: Sic, ΕΞ ἰρήνης πολεμεῖν, [Thucyd I. 120.] *pacem cum bello commutare:* Angl. OUT OF *peace to make war.*

2. Evidens est differentia inter Εκ et Από· Sic ΕΞ ἀγορᾶς καὶ ΑΠΟ τοῦ βουλευτηρίου, [Platon. Menex. ad init.] E *foro, et* A *Senatu.* In quibusdam tamen locutionibus, neglectâ hac differentiâ utpote non tanti, utravis communitèr usurpari videtur: Sic,—ὄναρ ΕΚ Διὸς ἐστὶν [Il. α΄ 63.] *Somnium* A *Jove est.* Εκ Διὸς ἀρχώμεσθα· [Theocr. Idyl. ιζ΄.] A *Jove principium faciamus.* Atque ex æquo dici potest ΕΞ ἀρίστου, et ΑΠ' ἄριστον, a *prandio;* Angl. *after dinner;* item Οἱ ΑΠΟ της στοᾶς, et Οἱ ΕΚ τῆς στοᾶς, *Stoici*†, &c.

3. In nonnullis etiam phrasibus, quæ redduntur per adverbium Latinorum, ΕΚ et ἀπὸ communiter usurpari pos-

---

berg. 1763.] De quo doctissimo Scriptore licet observare, eum amori suo erga Ellipsin nimis indulsisse; quanquam tamen nec ille suâ laude sit fraudandus, quippe qui multò dilucidiùs et elegantiùs quam vulgus philologorum sententiam suam ubique exposuerit.

* Scil. ἐκ ante consonantem; ἐξ ante vocalem.

† Vide suprà inter Observanda ad ἀπὸ.

sunt: Sic, ΕΚ τῦ δικαίου, *justè*. ΕΚ τῦ ἀδίκου, *injustè*. ΕΚ τῶν θεμελίων, *funditus*. ΕΚ τῦ παραχρῆμα, *subitò*, &c.

4. Eandem hujus præpositionis vim cernere est in compositione: Sic, ΕΚνους *demens*, [Angl. OUT OF *one's wits*;] ΕΚβαίνω, *egredior*; ΕΚβάλλω, *ejicio*; ΕΞάγω, *educo*; ΕΞάλλομαι, *exsilio*. Sed notandum, quodcunque in suo genere magnum est et excellit, id videri esse *exemptum e* turbâ, *e* grege cæterarum ejus generis rerum: (unde vis et elegantia vocum Latinarum *Eximius*, *Egregius*,) Quapropter Εκ in compositione interdum denotat *Eminentiam*, inde *Vehementiam*, vel id quod Græcè dicitur esse κατ' ΕΞοχήν. Sic, ΕΞαίρετος, *eximius*; ΕΚπίκρος, *valdè amarus*, ΕΚποθέω, *devasto*; ΕΚταράσσω, *perturbo*; ΕΚτιμάω, *valde honoro*; ΕΚλαμπω, *elucco*; ΕΕμαθανω *edisco*; ΕΚβοάω, *exclamo*. [Angl. *I cry* OUT.]

5. Denique, Εκ interdum supprimitur per Ellipsin: Sic, —τόνδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας. [Eur. Med. 70.] *Liberos hos terrâ Corinthi ejicere*; [i. e. ΕΚ γῆς] Σιδήρου πεποιημένος, e *ferro factus*; [i. e. ΕΚσιδήρου.]

4. Πρὸ.

Πρὸ—Latinè significat *ante*, *pro*, *præ*; Anglicè BEFORE, Sic,

ΠΡΟ δόμων.	Eurip.	Ante *ædes*.
ΠΡΟ τωνδε φωνεῖν.	Soph.	PRÆ *his loqui*.

OBSERVANDA.

1. Πρὸ denotat id quod prius est quod ad *locum*. [Angl. *Priority in point of* place.] Et quoniam, qui aliquid contra vim alienam defendit, necesse sit ut is seipsum sistat *ante* id quod velit defendere; idcirco Πρὸ usurpatur ad id exprimendum quod est etiam Latinè *pro*; [Angl. For, i. e. *In defence of*;] Sic, Πρὸ τῶν ἰδίων μάχεται, pro *suis pugnat*: Angl. *He fights for* [in defence of] *his own*. Et quoniam qui proceres aut reges adierit, verisimile sit eum stare *ante* eos; i. e. iis in conspectu *coram*; idcirco Πρὸ usurpatur ad id significandum quod est Latinè *coram*; [Angl. BEFORE i. e. *In presence of*.] Sic ΠΡΟ τῦ βασιλέως, coram *rege*, Angl. BEFORE [in presence of] *the king*.

2. Πρὸ, per transitionem facilem, usurpatur etiam ad id exprimendum quod ad *tempus* attinet; qui quidem est usus

ejus frequentissimus : Sic Πρὸ τῆς ἕω, [Thucyd. iv. 31.] Ante *auroram;* Angl. BEFORE *morning.* Et quoniam qui alterum alteri anteposuerit, verisimile sit eum quod melius, quam quod pejus esse crediderit, id *prius* sumpturum, idcirco Πρὸ usurpatur ad denotandum id quod est Latinè *prius*, i. e. *potius quam;* [Angl, BEFORE, i. e. *in preference to.*] Sic πολέμου, ΠΡΟ εἰρήνης αἱρέεται, [Herodot.] *bellum,* præ *pace deligit;* vel *bellum* potius quam *pacem deligit;* Angl. *He chooses war* in preference to *peace. He prefers war* BEFORE *peace.* Ἐκείνων ΠΡΟ τούτου ἐχρώντο, [Thucyd. iv. 126.] *illâ* potius quam *hac ratione utebantur.* Angl. *They preferred the one method* BEFORE *the other**.

3. Ex quibus omnibus manifestissima est hujus præpositionis vis compositione: Exempli gratiâ; ΠΡΟπύλαιον, *vestibulum domus:* ΠΡΟθύμος, *sedulus:* ΠΡΟλαμβάνω, *anticipo;* ΠΡΟμάχομαι *propugno:* ΠΡΟπέμπω, *præmitto;* ΠΡΟβαίνω, *prægredior, antecello,* &c. Et quando verbum, quicum componatur, motum ejus qui vel agit vel patitur indicat, hujusce præpositionis vis interdum optimè redditur Anglicè *forth:* Sic ΠΡΟάγω, *educo;* Angl, *I lead* forth: ΠΡΟέρχομαι, *egredior, prodeo;* Angl. *I go or come* forth: ΠΡΟκαλέομαι, *provoco aliquem* [puta *ad singulare certamen;*] Angl. *I call* forth, *I challenge.*

II.

DUÆ regunt Dativum solummodo: Scil. Εν, σὺν†.

---

* Discentes observent quoque constructionem præpositionis Πρὸ cum Articulo et Infinitivo verbi, atque cum accusativo agentis ante Infinitivum: Sic, ΠΡΟ τοῦ τύπτειν. Angl. BEFORE *striking.* ΠΡΟ τοῦ ἐμὲ τύψαι, BEFORE *I struck.* Πρὸ τοῦ ἐκεῖνον τετυφέναι, BEFORE *he is* [*or was*] *done with striking,* &c. De Ellipsi hujus præpositionis vide Lamberti. Bos Ellips. Gr. ad vocem.

† Sequentem pulcherrimam analogiam, qualem, quod sciam, nulla alia usquam gentium tam plenè assequuta est lingua, sedulò observent discentes et admirentur.

1. Εν et Σὺν in compositione, manent immutatæ ante vocalem: Sic, ΕΝ-Αλλάσσω, *immuto,* ΣΥΝ-Οικέω, *una habito,* &c.

1. Εν.

Εν—Latinè significat *in* (scil. *in loco* vel *intra locum.*) Anglicè IN : Gallicè *en, dans.* Sic,

---

2. Manent etiam immutatæ ante tertium ordinem mutarum; Sed, ante primum ordinem, ν mutatur in μ· et ante secundum in γ. Exempli gratiâ.

1. ΕΜ-	Πίπτω, *incido.*	ΣΥΜ-	Πείθω, *una persuadeo.*
	Βάλλω, *injicio.*		Βαίνω, *congredior.*
	Φορέω, *importo.*		Φρονέω, *consentio.*
2. ΕΓ-	Κλείω, *includo.*	ΣΥΓ-	Καλέω, *convoco.*
	Γράφω, *inscribo.*		Γελάω, *simul rideo.*
	Χρίω, *inungo.*		Χέω, *confundo.*
3. ΕΝ-	Τείνω, *intendo.*	ΣΥΝ.	Ταράσσω, *commoveo.*
	Δίδωμι, *in manus do.*		Δέω, *colligo.*
	Θλίβω, *imprimo.*		Θνήσκω. *commorior.*

3. ν ante liquidam in alteram liquescit liquidam ejusdem generis : Sic,

ΕΛ-Λάμπω,	*illuceo.*	ΣΥΛ-Λέγω,	*colligo.*
ΕΜ-Μίγνυμι,	*immisceo.*	ΣΥΜ-Μάρπτω,	*corripio.*
ΕΝ-Ναίω,	*inhabito.*	ΣΥΝ-Νοέω,	*mecum reputo.*
ΕΡ-Ριγόω*,	*inalgesco.*	ΣΥΡ-Ρέω,	*confluo.*

4. ν ante σ, sequente vocali, fit alterum σ· sequente vero mutâ, eliditur. Atqui manet Εν immutata, ne scil. confundatur in quibusdam personis cum verborum simpliciumraugmento syllabico.—Sic, ΣΥΣ-Σίτεω, *una cibum capio.*

σπ	ΣΠάω, *contraho*		ΣΠείρω, *insero.*
σϛ ΣΥ-	[Deest exemplum†.]	ΕΝ-	[Deest exemplum†.]
σφ	ΣΦάτζω, *simul jugulo.*		ΣΦραγίζω, *signum imprimo.*

---

* Sed hoc rarò, ne confundatur in quibusdam personis cum verborum simplicium augmento syllabico : quapropter ν ante ρ, plerumque manet immutata : Sic : ΕΝ-Ράπτω, *insuo,* &c.

† Nulla enim est vox Græca quæ incipit a σϛ nisi σϛέννυμι, *extinguo,* cum suis verbalibus.

EN τούτῳ τῷ τόπῳ. Xenoph. Anab.	In *hoc loco.*
Ετι EN Βαβυλῶνι κείμαι. Lucian.	*Adhuc* in *Babylone jaceo.*

OBSERVANDA.

1. Εν designat aliquid contineri intra certum ac definitum *locum** [Angl. *that something is contained within a limited* place.] Inde transfertur ad idem notandum, quum sermo sit de spatio *temporis*: Sic, EN καιροῖς ἡμέραις *tribus diebus.* EN σπονδαῖς, Angl. In [during] *the time of the truce*†.

2. Inde etiam notat; 1mo, Aliquid esse *inter* alia: [Angl. *Among.*] Sic, Οὔριος EN κορυφῇς. [Il. β. 456.] *Montis* in *verticibus.* EN ἀδόσιν, [Thucyd. II. 36.] Angl. Among *persons who know.* 2do, Alterum esse *in* potestate alterius; Latinè *penes*: Sic, EN ἐμοί ἐστί, *In me est*: EN σοὶ γὰρ ἐσμὲν, [Soph. Oed. Tyr.] In *te enim sumus*; Angl *We are* in *thy power. We depend upon thee.* 3tio, Aliquem esse *in* certo statu sive animi, seu corporis: veluti quum dicimus; EN φόβῳ εἰμι, In

---

σκ	ΣΚάπτω *simul fodio.*	ΣΚήπτω, *ingruo.*
σγ ΣΥ-	[Deest exemplum*.] EN-	[Deest exemplum*.]
σχ	ΣΧιμαιρίζω, *conformo.*	ΣΧολάζω, *immoror.*
στ	ΣΤρατίω, *simul milito.*	ΣΤρίφω, *intorqueo.*
σδ ΣΥ-	Ζάω†, *una vivo.* EN-	Ζέομαι†, *inferveo.*
σθ	[Deest exemplum‡.]	[Deest exemplum‡.]

Cæterùm, methodus augmenti in ejusmodi verbis inserendi traditur vivâ voce inter docendum.

* Idque sive sermo sit de motu, seu de quiete intra spatium istud definitivum: velut, καθίζομαι ἢ περιπατέω EN τῷ γυμνασίῳ. *Sedeo vel ambulo* in *gymnasio.*

† Huc pertinent EN τῷ παρόντι, *Nunc*: Εν τούτῳ, *Interea*: [Supple χρόνῳ.] EN τῷ σπείρειν. Angl. In *the time of sowing.* EN τούτοις ὑπάτοις, *His consulibus.* Angl. In *the time of* [during] *their consulship.* Et Similia.

---

* Nulla enim vox Græca incipit a σγ.

† Nam ζ que valet δς, valet etiam σδ. Saltem ita Dores, qui ponunt συρίσδω pro eo quod est συρίζω, *fistulâ cano.* Attamen ψ est semper πς, βς, vel φς· et ξ est κς, γς, vel χς.

‡ Nulla enim primit. vox Gr. incipit a σθ nisi σθένω, *valeo.*

timore sum: *Timeo.* ΕΝ θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει, [Thucyd.] *Admirabantur et attoniti erant.* 4to, Aliquid fieri certo modo; sic, ΕΝ τῷ ὁμοίῳ, *Eodem modo:* Angl. In *the same manner.* [Supple τρόπῳ*.]

3. Eadem ferè hujus præpositionis vis in compositione notanda est: Exempli causâ; ΕΝοικέω, *incolo;* ΕΝοίκος *incola;* ΕΓκαίω, *inuro;* ΕΓκαυμα, *nota inusta.* ΕΓκαλέω†, *in jus voco.* ΕΓκλημα, *accusatio.* Εγκλίκω, *implico;* ΕΓχέω, *inungo.* ΕΛλείπω, *relinquo aliud in,* &c.‡

4. Εν interdum supprimitur per Ellipsin; Sic—αἰθέρι ναίων [Il. β. 412.] In *æthere habitans.* Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, *Eodem die,* &c. Interdum ipse Dativus post εν supprimitur; velut, ΕΝ ἅδῃ· i. e. ΕΝ τῷ τόπῳ τοῦ ἅδου,—*In inferno.*

2. Σύν§.

Σύν—Latinè significat *cum, una cum.* Anglice WITH, *together* WITH. Gallicè *avec.* Sic,

Βασιλεὺς ΣΥΝ τῷ στρατεύματι. Xen. Anab I.	*Rex* cum *suo exercitu.*
—ΣΥΝ τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε, Iliad. γ. 29.	Cum *armis desiliit humi.*

---

* Huc spectant ΕΝ ἴσῳ, *æqualiter.* ΕΝ καλῷ, *commodè,* ΕΝ καλλίστῳ, *commodissimè,* &c.

† De mutuâ, quæ vulgò existimatur, confusione præpositionum Εν et Εἰς, vide infrà ad Εἰς.

‡ Hujus præpositionis constructio cum Dativo *Instrumenti,* quod notârunt Grammatici, velut istud ex Euripide, ΕΝ βέλει πληγείς, *percussus* in *telo,* (quod poni volunt pro eo quod est *percussus telo,*) admodum videtur dura. Fortasse constructio est elliptica hoc modo supplenda. πληγείς—τῇ δύναμει ἡ ἐστὶ,—Εν βέλει, *percussus* vi quæ inest *telo:* tanquam ac si causa efficiens inesset instrumento. Sic apud *Xenoph.* Φανερὸν—ὅτι—Λακεδαιμόνιοι οὔτ' ἂν Θρᾷξι ΕΝ πέλταις καὶ ἀκοντίοις, οὔτε Σκύθαις ΕΝ τόξοις ἐθέλοιεν ἂν διαγωνίζεσθαι, *Manifestum est Lacedæmonios neque cum Thracibus peltis ac jaculis, neque cum Scythis arcubus velle decertare.* Mem. Socrat. III. 9.

§ Atticè ξύν.

OBSERVANDA.

1. Σὺν, denotat aliquid vel comitans vel adjunctum. [Angl. *Either the Concomitant or the Adjunct.*] Inde etiam usurpatur interdum ad notandum; 1mo, Auxilium comitantis; Sic, ΣΥΝ τοῖς θεοῖς [Thucyd. I. 86.] Cum *deorum auxilio.* ΣΥΝ τινι εἶναι. *Stare a partibus alicui;* Angl. *To be* WITH *any one; To be on the side of any one.* 2do, id quod est consentaneum *cum*—: Sic, ΣΥΝ τῷ νόμῳ [Xenoph. Cyrop.] Cum *lege consentaneum.* 3tio, Modum quo aliquid fit; redditurque per adverbium: Sic, ΣΥΝ κόσμῳ, *concinnè,* Angl. WITH *elegance; In an elegant manner.* ΣΥΝ φόβῳ, *timidè,* Angl. WITH *fear.* 4to, Interdum etiam tempus respicit: Sic, ΣΥΝ τῷ χρόνῳ, *tempore,* Gallicè, avec *le tems.*

2. In compositione vis ejus est manifestissima; Sic, ΣΥΝάγω, *congrego.* ΣΥΝοικέω, *unà habito.* ΣΥΝοικος, *contubernalis.* ΣΥΝόμνυμι, *conjuro**, &c.

3. Σὺν in compositione sæpissimè regit suum casum; Sic, —τὸ ἄγκιστρον τῷ δελέατι ΣΥΝκατασπάσας, [Lucian.] *hamo* cum *esca* pariter *avulso.* Αλη ΞΥΝοικεῖ πόσις συνεύνῳ, [Eurip. Med.] cum *alia habitat maritus uxore.*

4. Σὺν sæpe supprimitur per ellipsin: Sic, Τρῶες μὲν κλαγγῇ —ἴσαν. [Il. γ. 2.] *Trojani quidem* cum *clangore ibant.* Idque frequenter post adverbium ἅμα, utrum tempus respiciat, necne: Sic, —ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι, [Iliad. γ. 1.]—unà cum *ducibus quique.* ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, cum *die;* i. e. *primâ luce.* Sæpe etiam supprimitur, quum indicatur congressus hostilis: Sic, Λαγωοὶ πολεμεῦντες ἀετοῖς, *Lepores bellantes* cum *aquilis.* Fortasse etiam ante dativum instrumenti: Sic, Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα βαλ' ἔγχει ὀξυόεντι, [Il. η. 12.] *Hector autem Eionem feriit hastâ acutâ.*

III.

DUÆ regunt Accusativum solummodo: Scil. Εἰς, ἀνά.

---

* De differentiâ inter Σὺν et Μετὰ quando regit Genitivum, præsertim in compositione, vide infrà ad Μετὰ.

I. Εἰς*.

Εἰς—Latinè significat *ad*, vel *in* (scil. *in* quando regit accusativum;) Anglicè TO, INTO, &c. Sic,

ΕΙΣ τὸν οὐρανόν. Xen. Cyrop.	In *cœlum*.
Παῖδες ΕΙΣ τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες. Id.	*Pueri* ad *scholas ventitantes*.

OBSERVANDA.

1. Εἰς denotat motum ad quendam *locum*; plerumque ut id quod progreditur fit tandem in isto loco; [Angl. *Motion* TO *a certain* place; *for the most part so that what is advancing may be* WITHIN *that place.*] Sic, Εἰς Πέρσας πορεύεσθαι, [Xen. Cyrop.] *ad Persas*, vel *in terram Persarum* proficisci, ΕΙΣ τοὺς πολεμίους, [Ibid.] *ad hostes*, vel *in terram hostium*. Unde interdum confundi videtur cum præp. Ἐν. ut, Κῦρος παρῆν ΕΙΣ τὸ αὐτὸ χωρίον, [Ibid.] *Cyrus aderat in eodem loco*; quod tamen est quasi diceres, *Cyrus in eundem locum progressus, ibi aderat*. Et, vice versâ Ἐν interdum confundi videtur cum Εἰς ut καταβάντες ΕΝ μέσῳ, *cum descendissent in medium*; quod tamen est quasi diceres. *cum descendissent adeo ut essent in medio*†.

2. Εἰς interdum ad *tempus* refertur; Sic, ΕΙΣ τρίτην ἡμέραν παρεῖναι, [Xen. Cyrop.] *ad tertiam diem adesse*.

3. Interdum etiam ad numerum; Sic, ΕΙΣ τὰς μυρίους, [Ibid.] *ad decem millia*; *circiter decem millia*; denotatque interdum numerum distributivum: Sic, ΕΙΣ ἕνα, *singuli*, [Ibid.] ΕΙΣ δύο ἄγειν, [Ibid.] *binos ducere*.

4. Metaphoricè usurpatur, quando significat *id quod attinet* AD: Angl. *tending* TO, *reaching* TO, *respecting*; Sic, τὰ ἐγκλήματα, τὰ ΕΣ τοὺς Ἀθηναίους, [Thucyd.] *the accusations respecting* [*reaching* TO] *the Athenians*; vel, quando respicit causam finalem, veluti cum dicimus, ΕΙΣ τὸ γράφειν, *ad scri-*

---

* Atticè Ες.

† Vide Sam. Clarke, ad Cæsaris Comment. de Bello Gall. lib iv. § 9. Item ad Hom. Il. α, 593.

bendum. ΕΙΣ τὸ ἀνέχεσθαι θάλπη, [Xen. Cyrop.] *ad tolerandos calores.* μαθάνειν σωφρονεῖν αὐτοὺς, Angl. *to their acquiring a prudent deportment.*

5. Ex quibus omnibus vis ejus manifestissima est in hujusmodi phrasibus: ΕΙΣ δύναμιν, vel ΕΙΣ τὸ δύνατον, *pro viribus.* Angl. TO *the utmost of one's power.* ΕΙΣ ἅπαξ, *semel*; ΕΙΣ δὶς, *bis*; ΕΙΣ ἀεὶ, *semper.* ΕΙΣ τὸ ἀσφαλέστατον, *usque ad firmissimum* Angl. *to the utmost pitch of strength.* ΕΙΣ ὀλίγον, *leviter.* ΕΙΣ ὀλίγον ἄφικετο, *parum abfuit quin.* ΕΙΣ τόδε, *huc,* Angl. *to this pass.* ΕΙΣ ὅσον, *quamdiu.* ΕΙΣ τέτταρας, *quaterni,* &c.

6. Manifestissima est etiam ejus vis in compositione: Sic, ΕΙΣκομίζω, *importo*; ΕΙΣερχόμαι, *ingredior*; ΕΙΣπίπτω. *incido*; ΕΙΣφέρω, *infero*; ΕΙΣφορὰ, *collatio pecuniæ in publicum ærarium*; Εἴσοδος, *ingressus,* &c.

7. Denique, Εἰς interdum supprimitur, per ellipsin: Sic, Ερχεσθονκλισίην Πεληϊάδεω Αχιλῆος, [Hom.] *Abite* ad *tentorium Pelidæ Achillis.* Interdum accusativus post Εἰς supprimitur: Sic, ΕΙΣ Αρτεμιδος, *ad Dianæ,* i. e. *ad templum Dianæ*; supple νάον. Articulus autem post Εἰς aliquando exprimitur, ipsius nomine suppresso; Sic, ΕΙΣ τὴν Γαδάτα, [Xen. Cyrop. *in regionem Gadatæ*: Supple χώραν.

2. Ανὰ.

Ανὰ—vulgò redditur Latinè *per*; interdum IN: Angl. THROUGH; IN. Sic,

ANA πεδιον.	Per *campum.*
ANA ἀςύ.	Per *urbem*; vel In *urbe.*

OBSERVANDA.

1. Ανὰ revera denotare videtur motum huc et illuc, sive itionem et reditionem, sursum ac deorsum, intra *locum*; vel inter multitudinem: [Angl. *Motion* TO AND FRO, *or* UP AND DOWN *in a place,* or among a multitude.] Sic, ANA, τὰ ὄρη πλανᾶσθαι. [Xen.] *Per Montes errare,* Angl. *To wander* UP AND DOWN *the mountains.* Εγὼ δ' ANA δῆμον ἑταίρους—συλλέξομαι, [Hom.] *Ego vero per populum socios colligam,* Angl. *And I will collect my companions* UP AND DOWN *among* [i. e. *through*] *the people.* Οὐδ' ἐκέδασθεν ANA στρατὸν, [Hom.] *Nec dissipabantur per castra.* Angl. *Nor were they scattered* UP AND DOWN *in the camp.* Θέων ANA δηϊοτῆτα· *Currens per præ-*

lium. Angl. *Running* UP AND DOWN *the field of battle.*—Quæ ejus significatio observari possit etiam quando redditur *in:* Sic, τὰ φρονέοντ' ΑΝΑ θυμὸν, *ea cogitantem in animo;* i. e. — *huc et illuc, vel sursum ac deorsum in animo.* Βασιλῆας ΑΝΑ στόμ' ἔχων, *Reges in ore habens.* [Hom.] Angl. *Mentioning the kings frequently.*

2. Inde sumitur ad denotandum numerum distributivum; hoc modo, Ἕδωρ ΑΝΑ εἴκοσι μέτρα ἔχευε [Odyss. ι, 209.] *Aquæ vicenas mensuras fundebat.* Ἔλαβον ΑΝΑ δηνάριον, [Matth. xx. 9.] *Accipiebant singuli denarium.*

3. De tempore interdum usurpatur: Sic, ΑΝΑ νύκτα, [Hom.] *Per noctem.* Angl. *During the night.* ΑΝΑ πάσαν ἡμέραν, [Xen.] *Per totum diem,* ΑΝΑ χρόνον, [Dion. Hal.] *Progressu temporis.*

4. Hæc autem præpositio nonnunquam, sensu strictiore, sumitur ad elationem vel ascensum tantùm exprimendum; id scilicet quod effertur Anglicè UP: Sic, Ἀπὸ θαλάττης ΑΝΑ τὸν ποταμὸν, [Dion. Hal.] Angl. *From the sea* UP *the river.* Sed hoc raro, nisi in compositione, ubi hæc est vulgaris ejus significatio; cui opponitur ΚΑΤΑ, DOWN: Sic, ΑΝΑβαίνω, *ascendo,* Angl. *I go* UP; ΚΑΤΑβαίνω, *descendo,* Angl. *I go* DOWN. Ὁ Κῦρος φρουροὺς εἰς τὰς ἄκρας ΑΝέπεμπε, Angl. *Cyrus sent* UP *garrison soldiers into the castles.* Quæ ejus significatio in compositione, exemplorum varietate facilè comprobari potest: Sic, ΑΝΑβοάω, *Ejulatum tollo,* Angl. *I raise* or *set* UP *a shriek.* ΑΝΑγελάω, *Risum tollo; I raise* or *set* UP *a laugh.* ΑΝΑβλέπω, *Oculos aperio,* Angl. *I look* UP. ΑΝΑκαλέζω, *I set* UP *a cry.* ΑΝΑφυσάω, *suffio.* Angl. *I blow* or *puff* UP; inde metaphoricè, *elatum reddo, superbire facio.* ΑΝΑδέχομαι, *sursum in me recipio;* inde *polliceor.* Angl. *I take* UPON *myself, I promise.* ΑΝΑθαῤῥύνω, *animum alicujus, metu depulso, denuò excito.* ΑΝΑτιθήμι, *sursum pono;* hinc ΑΝΑθήματα, *donaria, munera quæ in Dei templo suspenduntur;* Angl. *Consecrated gifts hung* UP *in a temple. Votiva tabula.* [Hor. Lib. 1. Od. v.] ΑΝέχω, *sursum teneo,* Angl. *I hold* UP; in Med. ΑΝέχομαι, *I hold myself* UP. Et quoniam qui seipsum sustinet is pati, perferre, tolerare dicatur; idcirco ΑΝέχομαι, vulgò redditur, *patior, perfero, tolero:* Sic, ψύχη καὶ θαλπη ΑΝέχεσθαι, [Xen.] *frigora et calores perferre**. Et

* Sed revera ψύχη καὶ θαλπη hic reguntur à κατὰ subintellectâ: Sic, ἀνέχεσθαι, *se vel animum suum, sustentare quod ad frigora et calores attinet.*

quoniam, in quibusdam phrasibus, qui dicuntur *tollere*, ii hoc ipso facto quasi *subvertunt, perdunt*, vel, ut Latini etiam loquuntur, *è medio tollunt*; idcirco Ανὰ in compositione talem significationem nonnunquam induit: Sic, ANαιρέω, *tollo, aufero, everto**. Ὅσαι Ολιγαρχίαι ANήρηνται, [Xen.] *Quot Oligarchiæ eversæ sunt.* ANαλόω vel ἀναλίσκω, *consumo perdo.* Τάχυ τὰ ἐν τῷ παράδεισῳ θηρία ANηλώκει, [Id.] *brevi feras quæ in paradiso erant confecit.* Angl. *he soon destroyed all the game in the park.*

5. Porro; quum Ανὰ, simplex posita, denotare videatur *itionem* ac *reditionem*, in compositione sæpè tantùm exprimit harum posteriorem, *reditionem* scil. inde *redintegrationem, recuperationem* vel *mutationem*: Sic, χωρέω, *eo, vado*; ANAχωρέω, *recedo.* βίοω, *vivo*; ἀναβιώσκω, *revivisco.* ἀναβλαστάνω, *repullulo.* ἀναλαμβάνω, *recipio, recupero.* ἀναμαχέομαι, *iterum pugnando cladem acceptam sarcio.* ἀνακομίζομαι, *è fuga me retraho, redeo.* ἀνατίθεμαι, *revoco, retracto quod meum est, calculum meum alio loco pono, errorem meum corrigo.* [Vide Ernest. ad Xen. Mem. II. iv. 4] πτύσσω *plico, in rugas et sinus contraho*; ἀναπτύσσω, *aperio, explico.* Αναπτυχθείσης δ' οὕτω τῆς φάλαγγος, [Xen.] *Hoc modo explicatâ phalange.*

6. Ex quibus omnibus vis τῆς ANA facilè discerni potest in sequentibus, et aliis ejusmodi, locutionibus: ANAμνήσω σε ὦ Πλούτων, [Lucan.] *in memoriam tibi revocabo, Pluto,* Angl. *I will put the in mind, Pluto.* Εὖ πάσχων ANεχέται, [Xen. Mem.] *beneficiis se affici patitur.* Οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχοντες ANAφαινοῦμεθα, [Xen.] *Nullam vim nos habere apparebit,* Angl. *It will be clear that we have no strength.* Τοὺς θησαυροὺς τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν—ANελίττων, [Id. Mem.] *Unfolding the treasures of the ancient sages.* [Est scil. sermo de veterum libris, quæ volumina erant.]

7. Ανὰ, denotans *elevationem* dativum interdum apud poëtas regere videtur: Sed in ejusmodi exemplis forsan vel ponitur absoluté; ut, Εὗρον δ' εὐρυοπα Κρονίδην ANA Γαργάρῳ ἄκρᾳ Ἥμενον,—[Hom.] *Invenerunt autem late-sonantem Saturnium* SURSUM in *Gargaro summo sedentem.* Χρυσέῳ ANA σκήπτρῳ [Id.] SURSUM *in aureo sceptro,* Angl. ALOFT *upon a golden*

---

* In bonam quoque partem sumitur ἀναιρεῖν· ut ἀναιρεῖσθαι παῖδας, *filios suos educandos* [tollendos] *curare,* Angl. *to get one's children educated,* [brought up.]

sceptre; Vel avulsa est a suo verbo per tmesin: ut, —κεφαλὴν —Πῆξαι ANA [i. e. ANAπῆξαι] σκολόπεσσι,— [Id.] *caput* SURSUM *infigere palo**: Eodem scilicet modo quo dicitur Aν [pro ἀνὰ] δ' ἄρα Τυδειδης ὤρτο, i. e. ANῶρτο. *Tum autem Tydides surrexit.*

8. Denique; Ανὰ, cum accentu mutato, vel ἀν, interdum ponitur apud Homerum pro ANΑστῆθι, *surge*: Sic, Αλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο [Id. σ, 178.] *Sed surge, nec amplius jacceto;* vel pro ANέστη et ANέστησαν· Sic, AN δ' Οδυσεὺς πολύμητις, *surrexit etiam Ulysses solers,* &c.†

IV.

QUATUOR regunt duos casus, Genitivum, scil. et Accusativum: viz. Διὰ, κατὰ, μετὰ ὑπὲρ.

1. Διὰ.

Διὰ cum Genitivo, Lat. significat, *per*, penitus *per;* Angl. THROUGH, *quite* THROUGH. Sic,

Πορευόμενοι ΔΙΑ ταύτης τῆς χώρας. Xen.	*Iter facientes* per *hanc regionem.*
Πέλεκυς εἶσιν ΔΙΑ δυρός. Hom.	*Securis penetrat* per *lignum.*

Διὰ, cum Accusativo, Lat. significat, *per* i. e.

---

* Potest et —χρυσέῳ ANA σκήπτρῳ construi eodem modo: ANέχων ἐν χέρσι τέμματα ἰοβόλου Απόλλωνος χρυσέῳ σκήπτρῳ, [Il. α, 15.] *holding* UP *in his hand the garland of the far darting Apollo on* [or *with*] *a golden sceptre.*

† Cavento tirones ne α privativum in compositione ante vocalem, ubi ν inseritur euphoniæ gratiâ, cum præpositione ANA confundant: Exempli gratia, ἀναγώνιστος, *qui non certat;* ex α priv. et ἀγὼν, *certamen;* ἀναισχυντία, *impudentia,* ex α priv. et αἰσχύνω, *pudefacio,* quod ab αἶσχος, *dedecus;* ἀνάκεστος, *immedicabilis,* ex α priv. et ἀκέομαι, *medeor;* ἀνελευθερία, *illiberalitas,* ex α priv, et ἐλευθερία, *libertas,* &c.

propter ob: Angl. THROUGH *the cause of:* THROUGH *means of: because of, on account of.* Sic,

ΔΙΑ τοῦτο.	Xen.	Propter *hoc*, Angl. Because *of this.*
ΔΙΑ πάντα ταῦτα.	Ibid.	Propter *omnia hæc.*
Οὐ ΔΙ' ἐμὲ.	Demosth.	*Non* per *me*; [non meâ culpâ.] Anglicè, *Not* through *me.*

OBSERVANDA.

1. Διὰ, cum Genitivo, denotare videtur progressum per rectâ viâ PER, omnino PER; [Angl. *A going* THROUGH, *straight* THROUGH, *quite* THROUGH, Gall. *A travers;*] idque, 1mo, *Per*, locum: Sic, Εξελαύνει ΔΙΑ τῆς Βαβυλωνίας, [Xen.] *Progreditur per Babyloniam.* 2do, *Per* medium quodvis: Sic, ΔΙ' ὤμου χάλκεον ἵππον ἦλθεν, [Hom.] *Per humerum ærea hasta transiit.* Αἴγλη ΔΙ' αἰθέρος—ἵκει, [Id.] *Splendor per aërem ivit.* 3tio, *Per* spatium interjectum, vel loci, vel temporis: Sic, ΔΙΑ πολλοῦ, [Sup. διαστήματος.] *Per magnum spatium*, i. e. *magno spatio interjecto.* Εκ τῶν πύργων ὀλίγου ΔΙ' ὀλίγου, *Ex turribus quæ erant per parvum loci spatium.* i. e. *quæ parvo intervallo distabant.* Ὀφθεὶς ΔΙΑ μακροῦ, [Sup. χρόνου.] *Visus per longum tempus*, i. e. *longo intervallo temporis.* Ἥκω ΔΙΑ χρόνου [Xen.] *Venio per tempus.* i. e. *intervallo temporis interjecto.*

2. Διὰ regens Gen. idem quod Ἀνὰ interdum significare videtur: Sic, Ἐγὼ ΔΙΑ νηὸς ἰὼν. Odyss. μ, 206.] *Ego per navem* [*et in navi*] *obambulans**. Sed hoc sæpius fit, quando Διὰ regit Accusativum; ut postea videbitur.

---

* Vide suprà, p. 49, 50.

DE SYNTAXI.

DE SYNTAXI.

1. Articulus cum vocibus prædictis in usu est; item pro nota distinctionis aut emphasios. Cum infinitivo, loco nominum, gerundiorum, et supinorum, usurpatur. Cum participio, per relativum et indicativum redditur. Cum μεν et δε, *partim* significat; ut,

Αισχυλος ὁ τραγῳδος	Æschylus ille tragœdus.
Κακων των πρὶν μνησαι ἐχων.	Priorum malorum recordari.
Τα ἐξω.	Externa.
Εν τῳ φρονειν.	In sapientia.
Ὁ ἐρχομενος.	Qui venit.
Τ' ανθρωπειον γενος τῃ μεν αγαθον τῃ δε φαυλον.	Genus humanum partim malum, partim bonum est.
Η' νικη ἡ νικησασα τον κοσμον ἡ πιστις.	Victoria vincens mundum, fides.

DE CONCORDANTIA.

CONCORDANTIA ADJECTIVI ET SUBSTANTIVI.

2. Adjectivum concordat cum substantivo, in genere, numero, et casu; ut,

Ανηρ αγαθος,	Vir bonus.
Ὁμιλιαι κακαι.	Colloquia mala.
Εθνεα πολλα.	Multæ nationes.

3. Adjectivum sæpe absolute ponitur in neutro genere, χρημα, πραγμα, seu nomine aliquo subaudito: ut,

Ορθον ἡ αληθεια αει.	Rectum semper veritas.
Ἡ πατρις φιλτατον βροτοις.	Mortalibus patria carissimum.

4. Adjectivum in genere interdum differt a substantivo quocum exprimitur, cum aliquo alio substantivo subaudito concordans: ut,

Ω ψυχη ὡς μηδ' ησθης.	O anima, quæ non lætata est.

5. Adjectiva, et participia, per *attractionem*, in eodem casu cum nomine vel pronomine, ad quod pertinent, sæpe ponuntur: ut,

Συνοιδα εμαυτῳ σοφος ων. Me sapientem conscius sum.

CONCORDANTIA VERBI ET NOMINATIVI.

6. Verbum concordat cum nominativo in numero et persona: ut,

Ζευξις εγραψε. Zeuxis pinxit.
Οφθαλμοι λαμπεινοι. Oculi lucent.
Καταδουσιν ορνιθες. Aves canunt.

7. Neutra pluralia semper gaudent verbo singulari; ut,

Τα βελη εκπιπτει. Tela excĭdunt.

8. Verba substantiva, passiva *vocandi*, et verba *gestus*, utrinque habent nominativum ad eandem rem pertinentem: ut,

Υμεις εστε το φως του κοσμου. Vos estis lux mundi.
Κακων επικαλυμμα εστιν ὁ πλουτος. Divitiæ sunt tegmen malorum.

9. Infinitivi verborum substantivorum, ut ειναι, γινεσθαι, &c. habent eundem casum post se quem ante se.

10. Infinitivus modus accusativum, rem diversam a nominativo prioris verbi significantem; sin autem eadem res significetur, nominativum ante se habet: ut,

Τι βροτους φρονειν λεγουσι; Quamobrem mortales sapientes dicunt?
Εδειξε πολεμιος ειναι βασιλει. Se hostem regi ostendit.

CONCORDANTIA RELATIVI ET ANTECEDENTIS.

11. Relativum concordat cum antecedente in genere, numero et persona. Si nullus alius

nominativus interveniat, relativum erit verbo nominativus; alioquin, relativum regitur ab aliqua voce in sententia; ut,

Ανδρας οἱ εισονται.	Viri qui noscent.
Ὁ λογος ὃν ειπε.	Verbum quod dixit.

12. Atticè, relativum et antecedens, per attractionem, eodem casu ponuntur; ut,

Προς τουτοις οἷς λεγει Ξενοφων.	Ad ea quæ dicit Xenophon.
Ὁυτος εςιν ὃν λεγεις ανθρωπον.	Hic est quem dicis.

REGULÆ GENERALES.

13. Nomini in numero duali licet esse verbum, adjectivum vel relativum plurale; nomina tamen pluralia, duo tantum signantia, verbum, adjectivum vel relativum duale habent; ut,

Αμφω ελεγον.	Ambo dixerunt.
Ὡς ανεμοι δυο ορινετον.	Ut venti duo excitant.
Φιλας περι χειρε βαλωμεν.	Manus amicas circumferamus.

14. Duo vel plura substantiva singularia habent verbum, adjectivum vel relativum plurale; si sint personarum aut generum diversorum, verbum vel adjectivum concordat cum dignissimo; si inanimata signant, adjectivum fere neutrum est; ut,

Εαν αδελφος η αδελφη γυμνοι ὑπαρχωσι.	Si frater vel soror sint nudi.
Αἱ δυναις ειαι και ὁ πλουτος δια την τιμην εςιν αἱρετα.	Potestas et divitiæ optanda sunt propter honorem.
Εγω και συ τα δικαια ποιησομεν.	Ego et tu proba faciemus.

15. Cum infinitivus, vel oratio loco nominativi aut substantivi ponitur, verbum in tertia singulari, et adjectivum in neutro genere exprimitur; ut,

Το πασιν αρεσαι δυσαρεςατον εςι. Omnibus placere difficillimum.

CONCORDANTIA SUBSTANTIVI ET SUBSTANTIVI.

16. Unum substantivum concordat cum alio, eandem rem significante in casu; ut,

Κυαξαρης ὁ παις του Αστυαγου.	Cyaxares Astyagis filius.
Αυτολυκου θυγατης μεγαλοψυχος, Αντικλεια.	Anticles, magnanimi Autolyci filia.

DE REGIMINE.

REGIMEN SUBSTANTIVORUM.

17. Unum substantivum regit aliud, rem diversam significans, in genitivo; ut,

Του Θεου μακροθυμια.	Dei longanimitas.

18. Adjectivum in neutro genere, absque substantivo, regit genitivum; ut,

Το λοιπον της ἡμερας.	Reliqua pars diei.

19. Pronomen primitivum in genitivo adhibetur, loco pronominis possessivi; ut,

Πατης μου, pro πατης εμος.	Pater meus.

REGIMEN ADJECTIVORUM.

20. Adjectiva, *abundantiam, dignitatem, damnationem, potestatem, differentiam, accusationem,* et contraria, significantia; item *verbalia* cum *α privativo* composita, et quæ *affectionem* animi significant, genitivum postulant; ut,

Εργα πλειστου αξια.	Opera dignissima.
Των χαλεπων απειρος διαβιωσῃ.	Difficultatum expers vitam deges.
Γυμνασια μεστα ανδρων.	Gymnasia hominum referta.
Ακαιτιος αφροσυνης.	Imprudentiæ innocens.

21. Omnia adjectiva, partitive posita, genitivo gaudent; ut,

Οἱ παλαιοι των ποιητων.	Antiqui poetarum.
Μονος βροτων.	Solus mortalium.
Οἱ νεωτεροι ανθρωπων.	Juniores hominum.
Καλλιστος ποταμων.	Amœnissimus fluviorum.
Εκαστος των παροντων ελεγε.	Quisque præsentium dixit.

22. Comparativa, si resolvantur per *quam*, genitivum regunt; ut,

Βουλης ουδεν εστιν εχθιον κακης.	Nihil pravo consilio turpius.

23. Adjectiva significantia *commodum, similitudinem, obedientiam, aptitudinem, fiduciam, perspicuitatem, decorum, facilitatem,* et contraria; et *composita ex* συν *et* ὁμου, dativum regunt; ut,

Ημιν εσται χρησιμον.	Erit utile nobis.
Συντροφος τη ἁπλοτητι.	Simplicitati assuetus.
Ελευθερῳ ανδρι ευκτον.	Liberali viro optandum.
Τοις γενναιοις το αισχρον εχθρον.	Generosis turpitudo execranda.

24. Comparativa et Superlativa regunt mensuram excessus in dativo; ut,

Ανθρωπων μακρῳ αριστος.	Multo optimus hominum.

REGIMEN VERBORUM.

25. Ειμι et γινομαι *possessionem, proprietatem,* aut *officium* significantia, genitivum regunt; ut,

Ὁ πιπρασκομενος ἑτερου γινεται.	Qui venditus fuit, alienus fit.

26. Verba *incipiendi, admirandi, egendi, recordandi, accusandi, excellendi, æstimandi, participandi,* et similia, cum contrariis; item verba *distantiæ* et *sensûs* (præter *visum*) genitivum regunt; ut,

Αισθανομαι ψοφου.	Strepitum audio.
Παντων των καλων ηρα.	Omnes bonos dilexit.
Ουδε τουτου διημαρτε.	Neque ab hoc aberravit.
Αμελεις των φιλων.	Amicos negligis.
Απολαυει των παροντων.	Præsentibus fruitur.

27. Εστι pro εχω, *habeo*, regit dativum; ut,

Εστι μοι χρηματα.	Sunt mihi divitiæ.

28. Verba omnia *acquisitivè* posita, i. e. verba *serviendi*, *dandi*, *utendi*, *gaudendi*, *obediendi*, *fidendi*, *colloquendi*, *certandi*, et similia, cum contrariis, dativum regunt; ut,

Βοηθειν τη πατριδι,	Opitulari patriæ.
Εικειν κακοις.	Cedere rebus adversis.
Μαχεσθαι τοις πολεμιοις.	Contra hostes pugnare.
Πας αυτῳ αυτῳ πονει.	Quisque sibi ipsi laborat.

29. Verbum active significans regit accusativum: ut,

Τουτον συ ὡς αγαθον ανδρα τιμας. Eum quasi bonum honoras.

30. Verba sensus, apud Atticos, accusativum petunt; ut,

Ακουω ταυτα.	Hæc audio.

31. Omni verbo licet accusativum habere sui generis; ut,

Δουλευειν δουλειαν αισχραν.	Turpe servitium servire.

32. Verba transitiva *accusandi*, *dandi*, et contraria; atque *declarandi*, et *comparandi*, cum genitivo vel dativo, accusativum quoque regunt; ut,

Δος μοι ταυτα.	Da mihi hæc.

33. Verba *rogandi*, *docendi*, *vestiendi*, et *celandi*; item verba *dandi*, *nocendi*, et *accusandi*, cum contrariis, duos accusativos regunt; ut,

Απαντα σε διδαξομαι.	Te omnia docebo.
Χρη αιτειν τους θεους αγαθα.	Deos bona rogare oportet.
Αποστερει με τα χρηματα.	Me opibus orbat.
Σε γευω μεθυ.	Præbeo tibi vinum gustandum.

REGIMEN VERBORUM PASSIVORUM.

34. Verba passiva genitivum agentis postulant, qui per præpositionem vel expressam vel suppressam regitur; ut,

Και προς ὑμων λειφθησομαι;	Etiam a vobis relinquar?
Φιλων νικωνται φιλοι.	Amici ab amicis flectuntur.

35. Passiva interdum dativum agentis habent; ut,

Το μεγεθος εκεινῳ των πεπραγμενων.	Magnitudo rerum ejus gestarum.

REGIMEN VERBORUM IMPERSONALIUM.

36. Verbum impersonale regit dativum; ut,

Μεγιστον αυτῳ εδοξεν ειναι.	Illi maximum visum est.

37. Χρη, πρεπει, et δει, *oportet*, accusativum cum infinitivo regunt; ut,

Χρη ὑμας ποιειν τουτο.	Vobis hoc faciendum.

38. Δει et χρη, *opus est*, ελλειπει, μελει, διαφερει, μετεστι, ενδεχεται, cum compositis, genitivum et dativum regunt; ut,

Χρη σοι φιλων.	Tibi opus est amicis.
Εκεινων τοις φαυλοις μετεστι.	Ad malos illi accedunt.
Δει αυτῳ χρηματων.	Illi opus est pecunia.

DE INFINITIVO.

39. Infinitivus a verbis, adjectivis, vel aliqua hujusmodi particula, ὡς, πριν, αχρι, μεχρι, regitur: ut,

Ὁστις ζαν επιθυμει πειρασθω νικαν.	Quisquis vivere cupit, vincere tentet.
Ὥστε αυτους μεν εχειν.	Ita ut teneant.

40. Infinitivus sæpe per ellipsin ponitur, ὁρα, βλεπε, vel σκοπει, subaudito: ut,

Αυτος εν προτοισι μαχεσθαι.	Vide ut inter primos pugnes.

41. Græci μελλω cum infinitivo utuntur, ut exprimant futurum, seu activæ seu passivæ vocis; quod Latine reddendum sit per participium futurum et *sum*; ut.

Περι ὧν ὑμεις μελλετε κρινειν.	De quibus estis judicaturi.

DE PARTICIPIIS.

42. Participia regunt casum verborum suorum; ut,

Τους νεωτερους τοιαυτα ηθη παιδευοντες.	Juniores talibus moribus instituentes.

43. Verbis ειμι, ὑπαρχω, γινομαι, κυρω, et εχω, participium postponitur, ut eleganter exprimat, quod Latine per aliquod tempus verbi simplicis redditur; verba τυγχανω, φθανω et λανθανω cum participiis adverbialiter usurpantur; ut,

Σιγα νυν ἐςως, και μενε ὡς κυρεις εχων.	Tace nunc ibi stans, et ut es mane.
Σωκρατης τυγχανει περιπατων.	Socrates perambulat.

44. Participia pro quavis parte verbi, præter imperativum, usurpantur, et sæpe, post verba affectionem animi significantia, loco infinitivi ponuntur; ut,

Αγαπων με διατελει.	Perseverat me amare.
Μεμνημαι ποιησας.	Memini me fecisse.

DE SUPPLENDO LOCUM GERUNDIORUM ET SUPINORUM.

45. Infinitivus modus aut participium pro gerundiis et supinis usurpatur; ut,

Εις το στρατιωτας συναγαγειν.	Ad colligendos milites.
Ευεργετων αυτους εκτησαμην.	Benefaciendo conciliavi.
Ποιειν αισχρον.	Turpe factu.

46. Adjectiva verbalia, agentis dativum, et casum suorum verborum regentia, *necessitatem* significant; ut,

Γραπτεον εμοι επιςολην.	Literas mihi scribendum.

CIRCUMSTANTIARUM CONSTRUCTIO.

47. Causa, modus et instrumentum in dativo ponuntur; ut,

Κρατει μηχαναις.	Machinationibus vincit.
Αργυρειαις λογχαισι μαχου, και παντα κρατησεις.	Telis argenteis pugna, et omnia vinces.

48. Quæstioni *quo?* per εις vel προς cum accusativo: *ubi?* per εν cum dativo: *unde?* per εκ vel απο cum genitivo: et *qua?* per δια cum genitivo, fere respondetur; ut,

Εν Ρωμη.	Romæ.
Εις την Αντιοχειαν.	Antiochiam.
Εκ vel απο της πολεως.	Ex urbe.
Δια γης.	Per terram, vel Terrâ.

49. Adverbia in θι et σι *apud locum* signant: in δε, σε, vel ζε, *ad locum:* et in θεν et θε, *ab* vel *ex loco*; δε quoque, accusativis adjunctum, *ad locum* significat; ut,

Κορινθοθι οικια ναιων,	Habitans Corinthi.
Κλισιηθεν ωνειλετο χαλκεον εγχος.	Ex tentorio æreum telum sumpsit.
Ειμι Φθιηνδε.	Ad Phthiam tendo.

50. Distantia unius loci ab alio, ponitur in accusativo; ut,

Εφισος απεχει, τριων ἡμερων ὁδον.	Ephesus distat trium dierum iter.

51. Cum quæstio fit per *quando*, tempus fere ponitur in genitivo, interdum etiam in dativo; cum fit per *quamdiu*, in accusativo; ut,

Ἡμερας και νυκτος.	Die noctuque.
Ἡμερα μια.	Uno die.
Οργη φιλουντων ολιγον ισχυει χρονον.	Ira amantium brevi valet.

52. Pretium vel mensura rei cujusvis in ge-

nitivo, pretium interdum in dativo ponitur; ut,

Ανδριας δωδεκα πηχεων.	Statua decem cubitos alta.
Ωνησαμην δυο οβολων.	Emi duobus obolis.
Χρυσῳ την νικην ωνησατο.	Victoriam auro deportavit.

DE CASIBUS ABSOLUTIS.

53. Genitivus substantivi sæpe absolute ponitur, priore substantivo, ἑνεκα, χαριν, εκ, εξ, vel quodam casu a prononime τις aut numerali εἷς, subaudito; ut,

Επαινω της φιλομουσιας.	Amorem musices laudo.
Της γης ετεμον.	Nonnullos agros vastârunt.
Αδρασου δ' εγημε θυγατρων.	Unam e filiabus Adrasti duxit.
Ω της αναιδειας.	Proh impudentia.

54. Dativus, præsertim post αυτος, sæpe absolute ponitur, συν subaudito; ut,

Των αυτων εργων εκεινοις.	Iisdem operibus cum illis.

55. Accusativus sæpissime ponitur absolute, κατα subaudito; ut,

Πατριδα Ρωμαιος.	Patria Romanus.
Μαλα θυμον εχολωθη.	In animo valde irascebatur.

56. Substantivum cum participio, quorum casus a nulla alia dictione pendet, ponitur in genitivo absoluto; Attice vero, interdum in accusativo, rarissime in dativo; ut,

Ηλιου τελλοντος.	Sole oriente.
Τρια ονται των Ασσυριων φρουρια.	Tribus Assyriorum præsidiis.
Οἷς γενομενοις.	Quibus factis.

DE ADVERBIIS.

57. Adverbia *temporis, loci, quantitatis, ordinis, exceptionis,* et similia, genitivum regunt; ut,

Εγγυς ἁλος.	Prope mare.
Περα δικης.	Contra jus.

58. Νη et μα accusativum; ἅμα et ὁμου dativum regunt; ut,

Μα Δια.	Per Jovem.
Ἅμα τῳ ὑδατι.	Simul cum aqua.

59. Duo vel plura negantia, negationem firmiorem reddunt; ut,

Ου δυνατον ουδεπωποτε ουδεν τουτων πραττειν.	Aliquid horum facere fieri nunquam potest.

DE PRÆPOSITIONIBUS.

60. Præpositiones αντι, απο, εκ vel εξ, et προ, regunt genitivum; εν et συν, dativum; εις vel ες, et ἀνα, accusativum; poetæ, tamen, nonnunquam ανα cum genitivo, vel dativo utuntur; ut,

Εξ Αττικης.	Ex Attica.
Εν οικῳ.	In domo.
Εις εμε.	Ad me.
Ανα νηος εβη.	Conscendit navem.

61. Δια et ὑπερ genitivum vel accusativum, αμφι, επι, περι et ὑπο, genitivum, dativum, vel accusativum regunt; ut,

Δια ςοματος vel δια ςομα.	In ore.
Επι θρονου.	In solium.
Επι θρονους.	In solia.
Εφ' ἱππῳ.	Eques.

61. Κατα *ab* vel *contra*, fere genitivum; *apud*, vel *secundum*, accusativum regit. Μετα, *cum*, genitivum vel dativum; *ad* vel *post*, accusativum. Παρα et προς, *ab*, genitivum; *apud* vel *cum*, dativum; *ad*, *juxta*, vel *contra*, accusativum, regunt; ut,

Κατὰ πετρων.	Ab rupibus.
Κατα δυναμιν.	Secundum potestatem.
Μετα φιλων.	Cum amicis.
Παρα κυριου.	A Domino.
Προς γυμνασιον.	Ad scholam.

63. Præpositione in compositione eundem sæpe casum regit, quem extra; ut,

Αρματος εκκυλινδεται,	Curru evolvitur

DE CONJUNCTIONIBUS.

64. Conjunctiones και, τε, δε, αλλα, μεν, ουτε, et similes, eundem casum, fere eundem modum et tempus post se, quem ante se, habebunt; ut,

Παμπολλου οχλου οντος, και μη εχοντων τι φαγωσι.	Turba permagna et non habente quid manducent.
Εωρακα και μεμαρτυρηκα.	Vidi et testatus sum.

65. Αν, εαν, επειδαν, ινα, οφρα, οπως, οταν, οποταν, κην, κεν, et ως, plerumque subjunctivo modo adjunguntur; ut,

Ινα γνωτε.	Ut sciatis.
Κην αμεινον αγωνισωμαι.	Ut fortius pugnarem.

——— Αν, κην, et κεν sæpe adhibentur ut vim subjunctivi aliis modis assignent; ut,

Αν και τυγχανει βασιλευς ων.	Etiamsi rex esset.

DE DIALECTIS.

Dialecti Græcorum præcipuæ quatuor sunt, viz. Attica, Ionica, Dorica, et Æolica.

1. Dialectus Attica Athenis et in circumjacentibus regionibus adhibebatur. In hac dialecto scriptores præcipui sunt Thucydides, Aristophanes, Plato, Isocrates, Xenophon, et Demosthenes.

Attici contractionibus gaudent; synalæpha etiam, i. e. duarum vocum connexio, maxime utuntur, per elisionem, crasin et synæresin.

Σ in ξ sæpe mutant, interdum etiam in ϱ, et in τ.

Subjunctivam diphthongorum αι, ει, abjiciunt.

Mutant ο in ω; et penultimam longam corripiunt, ancipitem mutando in brevem; ut, λαὸς, populus, Attice, λεως.

Syllabam ον circumflexam multis verbis subjiciunt, et ι adverbiis: ut, ὁτιῶν, pro ὁ, τι, quid, νυνί, pro νυν, nunc.

DE DIALECTO IONICA.

Dialectus Ionica in usu erat in quibusdam Asiæ Minoris oppidis et insulis adjacentibus, Hippocrates atque Herodotus hac usi sunt.

Ionii, Atticis contrarii, concursu vocalium delectantur, et vocum contractiones resolvunt. Quam obrem consonantem abjiciunt, seu ε assumunt; ex una duas faciunt syllabas.

Εο et ου in ευ mutant; item α et ε in η.

Dativis σι addunt; nunc ι assumunt, nunc rejiciunt. Aspiratas repudiant.

Pro, π, κ utuntur; et loco κ, genitivos parisyllabicorum in ος formant per οιο.

DE DIALECTO DORICA.

Dorica dialectus apud Epirum, Lybiam, Siciliam, Rhodum, et Cretam in usu fuit. In hac scripserunt Archimedes, Theocritus et Pindarus.

Apud Dorienses vocalis α fere prævaluit; inde voces Latinæ a Græcis derivatæ, per Doricam plerumque veniunt.

Dorienses α utuntur, pro η, ω, ε, ο, et ου.

Diphthongus ει in η mutant; ου et αυ in ω.

Ex infinitivo ι abjiciunt, et fœmininum plurale pro singulari ponunt.

DE DIALECTO ÆOLICA.

Dialecto hac utebantur Æoles, Græci coloni. Præcipui in hac scriptores fuerunt Sappho et Alceus, quorum opera fere omnia desunt.

Æoles aspiratum rejiciunt, leni gaudent; accentum retrahunt;—α in αι mutant, ut, μελαις, pro μελας.—Ων mutant in αων, in genitivo plurali primæ declinationis; ut Αινειαων, pro Αινειων: —sic etiam in genitivo singulari ου mutant in αο; ut, Αινειαο, pro Αινειου.—Οισα pro ουσα utuntur; ut τυπτοισα, pro τυπτουσα.

Β ante ρ ponunt, loco spiritus asperi; ut βροδον, pro ροδον, rosa.—Loco μμ, utuntur ππ, ut, οππατα, pro ομματα, oculi.—Spiritus lenis sæpe

pro aspero ponitur; exinde literam ipsis propriam excogitarunt digamma, F, scilicet ex duobus gamma confectam, qua sæpius utebantur loco spiritus asperi, vim similem w in lingua anglicana habente; ut, Fεσπερα, (wespera anglice) pro ἑσπερα, vespera; eam nonnunquam apponebant vocibus spiritum lenem habentibus, quamque in V consonantem Latini mutabant; οινος pro Fοινος, vinum; aut in medio inserunt; ut οFις pro οἶς, ovis.